

நவம்பர் 2007

நூலாம்⁹⁰

கலை இலக்கியச் சுஞ்சிகை

கலாபூரவணம் புதோவியூர்
க. சுதாசிவலர்

ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்
பொட்டியில்
ஏற்ற பரிசு பெற்ற
கருமுகில் தாண்டும் நிலவு
- கார்த்திகாரியன் கயேஸ்

'சாஹித்திய இரத்தினம்'
கவிஞர் இ. முருகையன்

50/-

தேவி - 08 சுடர் - 06

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌனதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கன்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46th ஒழுங்கை,

கொழும்பு – 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

வங்கித் தொடர்புகள்:

T. Gnanasekaran

HNB - Wellawatte Branch

A/C No. 0090672606

இதழினுள்ளே ...

<ul style="list-style-type: none"> ● கவிஞர்கள் கவிஞர் துரையர் 11 ஜி. பிழேம்குமார் 13 மாவை வரோதயன் 16 வாக்கர வாணன் 21 மணவாளன் 22 ம. பா. மகாலிங்கசிவம் 25 இ. இராஜேஸ்கண்ணன் 37 மாரிமுத்து சீவகுமார் 37 மாரி மகேந்திரன் 50 	
<ul style="list-style-type: none"> ● தப்பிரைகள் ஓ. கே. குணநாதன் 05 இலக்கியச் சித்தன் 12 கலாகுரி ஆ. சிவநேசச்சில்வன் 14 மொழிவரதன் 32 	
<ul style="list-style-type: none"> ● சிறுக்கத்தகள் கார்த்திகாயினி கபேஸ் 07 நடேசன் 26 சிவனு மனோகரன் 30 	
<ul style="list-style-type: none"> ● நேர்காணல் செங்கை ஆழியான் 17 	
<ul style="list-style-type: none"> ● உரைச்சித்திரம் தெனியான் 34 	
<ul style="list-style-type: none"> ● சுமகரை கலை இலக்கிய நிகழுவுகள் குறிஞ்சி நாடன் 47 	
<ul style="list-style-type: none"> ● பத்தினாறுத்து ஆஹுரான் 20 பாலா சங்குப்பிள்ளை 21 ஆ. குணநாதன் 23 நுதல் விழியான் 28 வசந்தி தயாபரன் 38 கலாந்தி துரை மனோகரன் 40 கே. விஜயன் 42 ஓ. ஏ.இராமையா 44 இளைய அப்துல்லாஹ் 45 என. செல்வராஜா 51 	
<ul style="list-style-type: none"> ● நூல் ஸ்திரிப்பரை 53 	
<ul style="list-style-type: none"> ● வாசகர் பேசுகிறார் 55 	

(அடைப்பட்டு - முந்தாஸ் ஹாஸ்)

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரகரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரகரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கலீப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருட்டெரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதலி கொள்வார்.

சாஹித்திய இரத்தனம்

கவிஞர் சு. முருகையன்

இலங்கையில் ஒர் எழுத்தாளனுக்கு வழங்கப்படுகின்ற அதியுயர் அரசு விருதுகளில் ஒன்றான “சாஹித்திய இரத்தனம்” விருது இவ்வாண்டு கவிஞர் சு. முருகையனுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

மூத்த கவிஞர்களுள் ஒருவரான இவருக்கு இந்த அதியுயர் இலக்கிய விருது வழங்கப்பட்டிருப்பது சாலவும் பொருத்தமானதே.

தனது பன்னிரண்டாவது வயதில் மாணவப் பாடுவத்திலேயே கவிதை புனரைத் தொடங்கிய முருகையன் ஏறத்தாழ ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு மேலாக ஈழத்து இலக்கியத்திற்குப் பாரிய பங்களிப்பினை நல்கியுள்ளார்.

தமிழ்ப்புலமையும் செழுமையும் அமைந்த கல்வையல் கிராமத்தில் 23.04.1935 ல் முருகையன் பிறந்தார். இவரது தந்தையார் இராமப்பின் ஒரு புகுழ் பெற்ற தமிழாசிரியர். தாயார் பெயர் செல்லம்மா. ஆரம்பக் கல்வியை கல்வையல் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலும், இடைநிலைக் கல்வியை சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி, யாழ் இந்துக் கல்லூரி ஆகியவற்றிலும் பெற்ற முருகையன் உயர்கல்வியை கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் பெற்று விஞ்ஞானப் பட்டாரி ஆனார். மின்னர் ஸ்கூல்டான் கலைமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றார்.

யாழ் பல்கலைக்கழகம் இவரது இலக்கியப் பணியினைப் பாராட்டி கெளரவ கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்கியது.

சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் 1956 முதல் விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய முருகையன் மின்னர் மொழித்தினைக்களத்தில் அறிவியல் பாடநூல் மொழி பெயர்ப்பாளராகவும், தமிழ் மொழிப் பாடநூல் தினைக்களத்தில் முதன்மைப் பணிப்பாளராகவும், கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகவும் மூல்கைத்தீவு, வவுனியா, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மாவட்டங்களில் கல்விப் பணிப்பாளராகவும் கடமையாற்றி இறுதியாக 1986 ல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகுணைப் பதிவாளராகப் பணியாற்றி 1995 ல் ஒய்வு பெற்றார்.

கவிதையின் மூலம் இலக்கியப் பிரவேசம் செய்த முருகையன் நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு, விமர்சனம், கட்டுரை எனப் பல்வேறு துறைகளில் தடம் பதித்தார்.

இவரது கவிதைகள் பற்றி பேராசிரியர் க. கைலாசபதி குறிப்பிடுகையில் “உருவத்திற்கும் உள்ளடக்கத்துக்குமுள்ள நுட்பமான இயங்கியல் ரீதியான உறவைத் தெளிவு உணர்ந்து கவிதை படைப்பவர் முருகையன். இக்காரணத்தினாலேயே முருகையனைக் ‘கவிஞர்க்குக் கவிஞர்’ என நான் குறிப்பிடுவது வழக்கம்.” எனப் புகழுந்தேத்தியுள்ளார்.

ஜம்பதுகளில் எழுத்த தொடங்கிய முருகையன் ஆரம்பத்தில் தமிழ்த் தேசியவாதம், மொழி உணர்வு சார்ந்த கவிதைகளை எழுதினார். அறுபதுகளில் இருந்து சோஷலிசிக் கருத்து நிலையில் தனது படைப்புக்களை வெளிக் கொண்டந்தார். இக்காலகட்டத்தில் இவர் படைத்த அநேகமான படைப்புக்களில் மற்போக்கு கருத்து நிலையின் செல்வாக்குப் பொதிந்திருந்தது. என்பதுகளுக்குப் பின்னர் அவரது அநேகமான கவிதைகள் யுத்தகால இராணுவ ஒடுக்கு முறைகள் பற்றியதாக அமைந்தன. முருகையன் ஒரு மரபு வழிக் கவிஞர். பல கவியரங்களில் பங்கு பற்றியும் தனது தீற்மையை வெளிக்காட்டியவர். ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதைக்கு அவரது பங்களிப்பு விதந்தோம்பற்பாலது.

இவரது முதலாவது நூல் ‘ஒரு வரம்’ (1964) பன்னிரண்டு ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் மொழிபெயர்ப்புத் தொகுப்பாகும். நெடும் பகல் - காவியம் (1967), ஆதி பகவன் - காவியம் (1978), அது-அவர்கள் நீண்ட கவிதை (1986), மாடும் கயிறு அறுக்கும் (1990), நாங்கள் மனிதர் (1992), ஒவ்வொரு புல்லும் பூவும் மின்னையும் (2001) என்பன அவரது ஏணைய கவிதை நூல்களாகும். பேராசிரியர் கைலாசபதியுடன் இணைந்து ‘கவிதை நூயும்’ என்ற நூலினையும் எழுதியுள்ளார். சமகாலக் கவிதை வளர்ச்சியில் இவரது நெடுங்கவிதைகள் அல்லது காவியங்கள் முக்கிய கணிப்பைப் பெறுகின்றன.

வந்து சேர்ந்தன, துரிசனம் (1965), கோபுரவாசல் (1969), வெறியாட்டு (1986), மேற்புச்சு (1995), சங்கடங்கள் (2000), உண்மை - மொழிபெயர்ப்பு நாடகத் தொகுதி (2002), என்பன அவரது நாடக நூல்களாகும். இலங்கையில் அதிகமான பா நாடகங்களை எழுதியவர் முருகையனே. நவீன பா நாடக வளர்ச்சியிலும் முருகையன் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். இவர் 1950 களில் இருந்து பல வாணைலி நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். இவரது கடுமீயம், அப்பாரும் சுப்பாரும் (1971) ஆகிய மேடை நாடகங்கள் மிக முக்கியமான அரசியல் நாடகங்கள் எனக் கருதப்படுகின்றது. கடுமீயம் மார்க்சிய கருத்து நிலையில் எழுதப்பட்ட நாடகமாகும். இந்த இரண்டு நாடகங்களும் முற்போக்கு எழுத்துக்கு உதாரணமாக விளங்கும் மேடை நாடகங்களாகும். இவை தவிர பொய்க்கால், குற்றம் குற்றமே ஆகிய மேடை நாடகங்களையும் இவர் படைத்துள்ளார். ஒருசில விதி செய்வோம், இன்றைய உலகில் இலக்கியம் ஆகிய திறனாய்வு நூல்களையும் முருகையன் எழுதியுள்ளார். ‘திருவெம்பாவையா’ இவர் எழுதிய உரை நடைச் சித்திர நூலாகவும், இளங்கலம் (நூட்மொழி குமார சம்பவத்தை ஒட்டியது), மொழிபெயர்ப்பு நூப்பும் ஆகிய கட்டுரை நூல்களையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

இவற்றை விட முந்நாறுக்கும் மேற்பட்ட பல்வேறு துறை சார்ந்த கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். முருகையன் தனது சிந்தனைக் கணதிமிக்க கவிதைகள் மூலம் ஈழத்து நவீன தமிழ்க்கவிதைக்கு முக்கிய பங்கினை நல்கியவர். முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முக்கிய தூண்களில் ஒருவராக மதிக்கப்படுபவர். சாஹித்திய இரத்தினம் விருது பெற்ற கவிஞர் முருகையனை ஞானம் மனப்பூர்வமாக வாழ்த்தி அட்டைப்பட அதிதியாக கொரவித்துப் பெருமையடைகிறது.

‘கேச-க்குஞ் கண்’

பேராச்சியர் எஸ்.தீவுஸ்வாமிநாதன்

இவ்வாண்டிற்கான தேசிய கலை இலக்கியப் பெருவிழாவில் நாட்டின் அதியுயர் விருதான ‘தேச நேத்ரா’ விருது வழங்கப் போராசிரியர் தில்லைநாதன் கெளரவிக்கப்பட்டார். இவ்விருது பிரதமர் ரட்னசிறி விக்கிரம நாயக்கா அவர்களால் வழங்கப்பட்டது. தேசிய ரீதியில் மூன்றாவது முறையாகப் போராசிரியர் கெளரவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். 1993 இல் இந்து கலாச்சார அமைச்சு “இலக்கியச் செம்மல்” விருதினை வழங்கியது. 1994 இல் ஜனாதிபதி விஜேஷதுங்கா “கலாகீத்தி” விருதினை வழங்கிக் கெளரவித்தார்.

கலை இலக்கியம் சார்ந்த தமிழியல் பணிகளுக்காகவும் தேசிய மட்டத்திலான அவரது சேவைகளுக்காகவும் “தேச நேத்ரா” விருது போராசிரியருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. போதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் போராசிரியராகப் பதவி வகித்த இவர், அங்கு தமிழ்ச் சங்கம், சங்கீத நாட்டிய சங்கம், இந்து மாணவர் சங்கம் எனபவற்றின் பெருந் தலைவராகப் பணியாற்றியவர். தேசியமட்டத்தில் இலங்கைக் கலைக் கழக உறுப்பினராகவும், கலைக்கழக தமிழ் இலக்கியக் குழுத் தலைவராகவும் இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினராகவும், கணடி பொது நூலக ஆலோசனைக் சபை உறுப்பினராகவும் பணி புரிந்தவர். போதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தகைசார் ஓய்வு நிலைப் போராசிரியராக ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் இவர் தேசிய அபிவிருத்திப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார். இலங்கை அரசு கரும மொழிகள் ஆணைக்கும் முதலை உறுப்பினராக இருந்து தமிழ் மொழிக்கு உரிய அந்தஸ்ததைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் அயராது உழைத்து வருகிறார். தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் தமிழ் மொழித் துறையின் ஆலோசகராகவும் பணியாற்றுகிறார்.

‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் வளர்ச்சியில் பெரிதும் அக்கறை காட்டி வருபவர் போராசிரியர். அவரது நேர்காணல் ‘ஞானம்’ ஜூன் 2002 இதழில் வெளியாகியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. போராசிரியர் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்ந்து நாட்டுக்கும் தமிழுக்கும் பணிபுரியவேண்டுமென ‘ஞானம்’ மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகிறது.

சர்வகலாசாலை, A/L மாணவர்களுக்குத்
தேவையான விழியங்கள்

அடங்கிய

**ம. முகம்மது சமீப் எழுதிய
'கலாசபதி + சில்லையூர் செல்வராசன்'**
எனும் நூல்
விற்பனைக்கு வந்துள்ளது.

கிடைக்குமிடம் :

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321. தொ. நகல். 2337313
மின்னஞ்சல் : pbdho@slt.net.lk

HARROW INTERNATIONAL COLLEGE
FREE ADMISSION

TO ALL GRADES
FROM NURSERY TO A/L (LONDON) CLASSES
WE ACHIEVED 100% RESULTS IN ALL SUBJECTS AT THE
LAST CAMBRIDGE O/L EXAM

VALID ONLY TILL 31-12-2007

WE ARE SHIFTING TO
5A, 5B, 01ST CHAPPEL LANE, COLOMBO-06

**HARROW
INTERNATIONAL COLLEGE**

No. 09, Rajasinghe Road, Colombo-06
T.P. : 011-2360972

கிழுமொழிப்புலானமயா ஸார் துமிழ் கலீமகான் தீ. முருங்கையன்

-ஓ.கே. குணநாதன்

சோர் மேகம் குழந்து யாழ்ப்பாணப் பாதையை முடியிருந்தது. இதனால் வடக்கிற்கும் கிழக்கிற்குமான இலக்கியத் தொடர்புகள் அறுந்து தொங்கின.

மீண்டும் போர் மேகம் கொஞ்சம் விலக ஒப்பந்தத்தோடு 2002இல் பாதை மெல்லத் திறந்தது.

அறுந்து போன இலக்கிய உறவுகள் மீண்டும் துளிர்த்தன.

இலக்கியப் பணியில் 60 ஆண்டுகளைக் காண வேண்டும்; அவருடன் பேச வேண்டும்; இலக்கிய அனுபவங்களைப் பகிர வேண்டும் என்ற ஆதங்கம் நெஞ்சில் நிறைந்திருந்தது.

என் ஆதங்கம் வீண் போகவில்லை. யாழ். வீசிங்கம் மண்டபத்தில் மானுத்தின் தமிழ்க் கூடலிலே ஒரே மேடையில் சந்தித்துக் கொண்டோம்.

என் அப்பா ஓ. கணபதிப்பிள்ளை. நாட்டுக் கூத்துக் கலைஞர். பல நாட்டுக் கூத்து நூல்களை எழுதி தமிழ் மண்ணுக்குத் தந்து மறைந்து போனவர். வெள்ளை நிறம். அழகான தோற்றும் எந்த நேரமும் ஆடையும் ஆளும் சுத்தமாக இருப்பார். இதனால் இவரை மாப்பிள்ளை என்று அழைத்தனர்.

முருகையனைக் கண்டது என் அப்பாவையே நேரில் பார்ப்பது போல இருந்தது. அதே உருவ அமைப்பு. ஆனால், நாடியில் ஒரு சின்னத் தாடி.

அதன் பின்பு நண்பன் ரஜீவனின் திருமணத்தின் போது நல்லை ஆதீன கல்யாண மண்டபத்திலே அருகருகே இருந்து நீண்ட நேரம் ஆறுதலாகப் பேசினோம்.

எனது எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் வெளியிட்ட நண்பர் ரஜீவனின் “வலிகளைத் தாங்கி...” கவிதை நூல் வெளியிட்டு விழாவில் யாழ். பல்கலைக்கழக கைலாசபதி அரங்கில் மேடையிலே பேசினோம்.

இன்னும் பல சந்திப்புக்கள்...

சந்தித்த ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களிலும் அவர் பேசிய ஒவ்வொரு சொற்களும் பொக்கிசங்களாகவே உதிர்ந்தன.

வடக்கு கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா 2003இல் யாழ்ப்பாணத்தில் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான விருது பெறுவதற்காகச் சென்றிருந்தேன். அந்த விழாவில் முருகையனைக் காண முடியவில்லை. முருகையனைக் காணாதது ஆச்சரியமாக இருந்தது.

விழா முடிந்த கையோடு நானும் அகளங்களும் நீர்வேலியில் இருக்கும் அவருடைய வீட்டுக்கு உந்துருளியில் போய் இறங்கினோம்.

அங்கு அவரைக் கண்டதும் என் கண்கள் குளமாயின. உருவும் மாறவில்லை. ஆனால், அவரால் முன்னர் போல பேச முடியவில்லை. நினைவாற்றல் குறைந்திருந்தது. சில வேளைகளில் மாத்திரம் நினைவாற்றல் வந்து உணர்வோடு பேசினார்.

மீண்டும் யுத்த மேகம் பாதையை மூடிக் கொண்டது.

ஆனாலும்... என் நண்பன் ரஜீவன் மூலமாக முருகையனைப் பற்றி அறிந்து கொண்டேயிருந்தேன்.

2007ம் ஆண்டுக்கான இலங்கை அரசின் தேசிய சாகித்திய விழாவின் போது கவிஞருக்கு ‘சாகித்திய இரத்னா’ விருது வழங்கப்பட்டு கொரவித்திருப்பத்து. இவ் விழாவிற்கு வந்து நேரடியாக அந்த விருதினைப் பெற்றுக் கொள்ள அவரால் முடியவில்லை.

இலங்கையில் ஓர் எழுத்தாளனுக்கு கொடுக்கப்படுகிற அதி உயர் இலக்கிய விருது இது! இவ்விருதினை எப்போவோ கவிஞருக்கு வழங்கிக் கொரவித்திருக்க வேண்டும்.

விருது பெற்ற பின்பு...

என் நண்பன் ரஜீவனைத் தொடர்பு கொண்டேன். நண்பன் கவிஞரின் வீட்டுக்கு சென்றிருக்கிறான். அவர் அந்த விருதினையும் ரூபா எழுபத்தையாயிரம் காசோலையையும் கொண்டு வந்து காட்டினாராம். இரண்டு கண்களினாலும் பொல... பொலவெனக் கண்ணீர் கொட்டியதாம்!

முருகையன் :

வட இலங்கையில் தமிழ்ப் புலமையும் தமிழ்ச் செழுமையும் புராண படனச் சூழலும் அமையப் பெற்ற சாவகச்சேரியின் கல்வயல் கிராமத்தில் பிறந்தவர்.

1935.04.23இல் பிறந்த முருகையனின் தந்தையார் இராமுப்பிள்ளை ஒரு புகழ்பெற்ற தமிழாசிரியர். இதனால் முருகையனின் கருவினிலேயே தமிழ்றிவும் தமிழுணர்வும் உருவாகிற்று.

சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார். பின்னர், யாழ்ப்பாணம் சென்று இந்துக் கல்லூரியில் பயின்றார். அங்கு தமிழாசானாகத் திகழ்ந்த வித்துவான் க. கார்த்திகேச அவர்களிடம் தமிழூக் கற்றார். இந்த வேளையிலேதான் அவரது கவிபுனையும் ஆற்றல் வெளிப்படலாயிற்று. தனது 12வது வயதில் முதலாவது கவிதையை எழுதியதன் மூலம் இலக்கியத்துறையில் காலடி எடுத்து வைத்தார்.

பின்னர் இலங்கை கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் சென்று, அங்கு அறிவியலைக் கற்று 1956இல் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியானார். அதனைத் தொடர்ந்து வண்டன் பல்கலைக்கழகம் சென்று 1961இல் கலைப்பட்டதாரியானார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலே 1985ம் ஆண்டு முதுகலைமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். பின்னாளில் இதே பல்கலைக்கழகம் இவருடைய இலக்கியப் புலமையைக் கொரவப்படுத்தும் வண்ணம் கொர கலாநிதி பட்டம் வழங்கிக் கொரவித்தது.

சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரியில் 1956ம் ஆண்டு விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணியைத் தொடங்கிய முருகையன், மொழித் தினைக்களத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும், பாடநூல் வெளியீட்டுத் தினைக்களத்தில் முதன்மைப் பதிப்பாளராகவும், கோப்பாய் அரச ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுறையாளராகவும் மூல்லைத்தீவு, வவுனியா, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மாவட்டங்களில் கல்விப்பணிப்பாளராவும் பணியைத் தொடர்ந்து, இறுதியாக 1986இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுதுணை பதிவாளராகக் கடமை புரிந்து 1995ல் ஓம்பு பெற்றார்.

கவிதையின் வாயிலாக இலக்கியப் பிரேரணை செய்த முருகையனின் ஆங்கிலப் புலமையும் விஞ்ஞான ஆறிவும் தமிழ்மொழியின் பாண்டித்தியமும் அவரை கவிதை, விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம் எனப் பல்வேறு தளங்களில் தடம் பதிவைத்துள்ளது.

இன்று ஈழமும் தமிழகமும் போற்றும் முதல்தர கவிஞராகத் திகழ்கின்றார். இவருடைய கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் ஈழத்து இதழ்களான அல்லி, ஆண்தன், இந்து இளைஞன், இந்து சாதனம், இன முழக்கம், ஈழகேசரி, கலைச்சுடர், கலைச்செல்வி, கலைமதி, கவிஞர், கிருதயகம், சமூகத் தொண்டன், சுதந்திரன், தாயகம், தினகரன், தேன்மொழி, தேனருவி, நோக்கு, மகரந்தம், மஸ்லிகை, வீரகேசரி, ஈழநாடு, ஈழநாதம் ஆகியவற்றிலும் தமிழக இதழ்களான எழுத்து, கல்கி, சர்ஸ்வதி, கலைமகள், தாமரை, தீபம் ஆகியவற்றிலும் பிரசராமாகியுள்ளன.

இவர் பத்திரிகைத் துறையுடன் நின்று விடாமல் வானொலிக்கும் மேடைக்கும் என பல்வேறு நாடகங்களை எழுதி அரங்கேற்றினார்.

மேடைக் கவிஞருக்குத் களமையத்து தலைமைக் கவிஞராகக் கவிதை படித்தத்துடன் இளங்கவிஞர்களுக்கும் களமைமத்துக் கொடுத்தார். இதனால் இளங்கவிஞர்கள் உருவாக்கப்பட்டனர். சக கவிஞர் நண்பாக்களான அ. ந. கந்தசாமி, மஹாகவி, நீலாவணன், இராஜாபாரதி, சில்லையூர் சௌல்வராஜன், அண்ணல் புரட்சிக்கமால், ஜின்னால்ல் ஷிபுத்தீன், அகாங்கன் போன்றோருடைய உறவைப் பேணி கவிஞர்களின் உறவுப் பாரம்பரியத்தைப் பேணி வந்தார். இது அவரை இலக்கிய உலகில் கவிதைச் சிந்தனையாளராகக் காட்டிற்று.

இவருடைய கவிதைகள் தனிக்கவிதை, நெடும்பாட்டு, பாநாடகம் என்ற மூன்று வகையாகக் காணப்படுகிறது. புதுக்கவிதையை வெறுத்து மரபுக் கவிதையை விரும்பும் இக் கவிஞரின் ஒவ்வொரு கவிதையிலும் ஒலி நயமும், கலையைச்சூழ்ம், சமுதாயப் பயன்பாடும் இருக்கும். அவருடைய திமான் நம்பிக்கையே அக்கவிதைகளில் காணலாம்.

கட்டுரைகளை எடுத்து நோக்கினால் ஒவ்வொரு படைப்புக்களும் சமூக மாற்றத்தை வேண்டி - பொது உடமையை வேண்டி நியாயத்தின் குரலாக இருக்கும்.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி இவருடைய பாடசாலை நண்பன். இருவரும் சேர்ந்து 'கவிதைநயம்' என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டனர்.

நண்பர் மஹாகவியுடன் இணைந்து 'தகனம்' என்ற நூலையும் எழுதினார். 'தகனம்' நூலுருப் பெறவில்லை.

இவருடைய முதலாவது நூல் சில ஆங்கிலக் கவிதைகளின் தொகுப்பு ஒரு வரம்' என்ற பெயரில் வெளியாய்றிற்று.

அதனைத் தொடர்ந்து நெடும்பகல், ஆதிபகவன், அது அவர்கள், மாடும் கயிறுகள் அறுக்கும், நாங்கள் மனிதர், ஒவ்வொரு பூவும் பிள்ளையும் ஆகிய கவிதை நூல்களும் வந்து சேர்ந்தன, தரிசனம், உண்மை, கோபா வாசல், மேற்பூச்சி, வெறியாட்டு, சங்கடங்கள் ஆகிய நாடக நூல்களும் ஒருசில விதி செய்வோம், இன்றைய உலகில் இலக்கியம் ஆகிய திறனாய்வு நூல்களும் திருவெம்பாவையர் என்னும் உரைநடைச் சித்திர நூலும் இளநலம், மொழி பெயர்ப்பு நூட்பம் ஆகிய கட்டுரை நூல்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அந்நூல்களுள் யாழ் நூலக எரிப்பைக் கருவாக்கி எழுதிய 'வெறியாட்டு' நாடக நூல் இன்னும் பேசப்படுகிறது.

இனி... நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் நிலையிலும் என் மீது கொண்ட அளவில்லா நம்பிக்கையினால் ஓ.கே.குணநாதன் கையினால் அழகான நூலொன்றைச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பி நண்பர் ரஜீவனினாடாக அவர் எழுதி நூலுருவும் பெறாத சமார் 300 கட்டுரைகளை எனக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்.

அவரின் வார்த்தைகளை நினைக்க வியப்பாக இருந்தது, நம்பிக்கைகள் வீணாகாது!

வட மாகாணத் தமிழ் இலக்கிய விழா 2006 ஆம் ஆண்டுக்கான இலக்கிய நூல் பரிசுத் தேர்வு முடிவுகள்

சிறுக்கதை	: [நெஞ்சாங்கவைட்டு நினைவுகள்] – புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்
நாவல்	: [வாழ்க்கையின் நிறங்கள்] – நீ. பி. அருளானந்தம்
நாடகம்	: [கொல்லானும் கொற்றம்] – யோன்சன் ராஜ்குமார்
ஆய்வு	: [மலாயக் குடிப் பெயர்வும் யாழ்ப்பாண சமூகமும்] – பேராசிரியர் சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன்
உயர்கல்வி	: [சமூகப் பொருண்மைகள்] – அன்ரனி எட்மண்ட் றிட்சேட்
பல்துறை	: [கடலைலைகள் கொஞ்சம் நகர்] – கு. இராயப்பு (கலையார்வணன்)
பல்துறை	: [உணவும் போசனையும்] – ச.கிருஷ்ணன் பேரானந்தம்

பரிசு பெற்றோரை நூனம் மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகிறது.

**புலோனியூர் கலைபுதேணம் க. சதாசவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுக்கதைப்
போட்டியில் முதற்பாசு பெற்ற சிறுக்கதை**

கலைபுதேணம் நடவடிக்கை

■ காந்த்திகாயனி செல்ஸ்

அந்துமுகம் 22 - புதிய தலைமுறைப் பதைப்பாள்கள்

யாழ்ப்பாணம் மிருகவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கார்த்திகாயனி கூபேஸ் ஒரு பத்திரிகையாளர். தற்போது தினக்குரல் பத்திரிகையில் உதவியாசிரியராகக் கடமை புரிகின்றார். குலநாயகம் கருணாவதி தம்பதிகளின் மகளான இவர் கவிதை, சிறுக்கதை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் எழுதி வருகின்றார். இவரது படைப்புக்கள் உதயன், சஞ்சீவி, தினக்குரல், இட ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. புதிய அவைவட்டம் நடாத்திய அகில இலங்கைச் சிறுக்கதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு, விபலி கலாசார மையம் நடாத்திய சிறுக்கதை, கவிதைப் போட்டிகளில் சான்றிதழ்கள் ஆகியவற்றைப் பெற்றுள்ளார்.

இவரது தொடர்பு முகவரி : 601/2, அனுத்மாவத்தை வீதி, கொழும்பு-15, தொலைபேசி 077 6509790, 078 6291614

தமார்... டட்ட... டங்... டங்... டங்...,

பாத்திரங்களை வீசி எறிந்த சத்தும் இரவின் நிசப்தத்தை கிழித்துக் கொண்டு சென்றது.

“தரித்திரம் பிடிச்ச நாயே... சனியனே... உன்னைக் கொண்டாலும் என்ற ஆத்திரம் தீராததி... நாயே... மனிசன் பசியோட வீட்ட வந்தா... சாப்பாடு கூட போடமாட்டாத நீயெல்லாம் ஒரு மனிசியா?... பிள்ளைய மட்டும் பெத்துப்போடத் தெரியுது... புருஷனுக்கு சாப்பாடு மட்டும் போடத் தெரியாது... சமைக்கிறதையெல்லாம் எவனுக் கெடி குடுக்கிறனி,”

‘தமார்... டட்ட... டங்... டங்...’

‘குவாக்... குவாக்...’

திடுக்கிட்டு எழும்பிட்டன் நான்,

இதுவரை பக்கத்து வீட்டிலிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்த சத்தங்களை காது கொடுத்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த நான்... கஜிக்குட்டி அழும் சத்தும் கேட்டதும் பொறுக்க மாட்டாமல் படுக்கையை விட்டு எழும்பிட்டன்.

“சனியன் பிடிப்பான் வந்திட்டான்...”

குடிச்சுப்போட்டு வந்து சீதாக்காவுக்கு அடிக்கிறவன்... இப்ப கஜிக் குட்டிக்கும் அடிக்கிறானோ தெரியாது... பாவி... படுபாவி... துலைஞக் போவான்...”

மேசையில் மெல்லிதாக எரிந்து கொண்டிருந்த அரிக்கன் லாம்பை ‘தூண்டி’ விட்டு கற்றிவரப் பார்த்தன்...”

அண்ணா அப்பாவுக்கு மேல காலப்போட்டபடி வாயை ‘ஆ’ வெண்டு திறந்து கொண்டு நித்திரை கொண்டு கொண்டிருந்தார். ஆ எண்டு கிடந்த அவற்றை வாயைப் பாக்கேக்க எனக்கு அவர் கிட்டிப்புள் விளையாடேக்க கிண்ணிற சின்னக்குழிதான் ஞாபகம் வருகுது... இவன் செல்லடிச்சாலும் எழும்பமாட்டான் போல,

அப்பா முழிப்போ, நித்திரையோ தெரியேல்லை... இடைக்கிட ஆடுற அவற்ற காலப்பாக்கேக்க... கண்ண மூடிக் கொண்டு பக்கத்து வீட்டில் நடக்கிற சண்டைய காது குடுத்துக் கேட்டுக் கொண்டிருக்குமாப் போலதான் கிடக்கு...

அம்மா...

அவ கண்ணத் திறந்தபடி என்னையே பாத்துக் கொண்டிருந்தா... “என்னடி... சாமத்தில எழும்பி நின்டு கொண்டு எல்லாரையும் பாத்துக் கொண்டு நிக்கிறாய்...”

“ஒண்டும் இல்லையம்மா... சீதாக்காவ மாஸ்டர் போட்டு அடிக்கிறார் போல... கஜிக் குட்டிக்கும் அடிக்கிறாரோ தெரியாது... பாவம் அழுது கேக்குது...”

“அதுக்கிப்ப என்ன செய்யிறது...”

“ஒருக்கா பொட்டுக்கால போய் அடிக்க வேண்டாம் எண்டு சொல்லிப் போட்டு வருவமே”

“போ... போய்ச் சொல்லு... உனக்கும் சேத்து அடிப்பான்... நல்லா வாங்கிக் கொண்டு வா!”

அம்மா பதில் சொல்ல முதல் அப்பா பதில் சொல்லிப்போட்டார், எப்ப படுக்கையில் இருந்து எழும்பினாரோ தெரியாது

நான் பேசாமல் அம்மாவைப் பார்த்தன்!

“உவள் சீதா பாவமப்பா... எந்த நாளும் அவன் போட்டு அடிச்க வதைக்கிறான். பச்ச உடம்புக்காறி... அவன் அடிய வாங்கிக் கொண்டு சத்தம் போடாமல் இருப்பாள்... பாவம்... ஒருக்கா போய்...”

“என்ன விசர்க்கதை கதைக்கிறாய்... இப்போய் என்னத்த கதைக்கப் போறாய்... அவன் வெறியில வேற நிப்பான்... எல்லாத்தையும் காலம பாத்துக் கொள்ளலாம் இப்ப பேசாமல் படுங்கோ பாப்பம்...” அப்பா பேசிப்போட்டு போத்து மூடிக்கொண்டு படுத்திட்டார்.

சிக், எனக்கு அங்க போய் பாக்குமட்டும் இனி நித்திரையே வராது... எல்லாரும் மூசி... மூசி நித்திரை கொள்ளுறதப் பாக்க எனக்கு எரிச்சலெரிச்சலா வந்தது... மேசைக்குப் பக்கத்தில இருந்த கதிரையில இருந்து கொண்டு லாம்பினர் வெளிச்சத்தை கூட்டிக் குறைச்சுக் கொண்டிருந்தன.

‘ச்ச’ பாவம் சூஜிக்குட்டியும் சீதாக்காவும்... எனக்கு ஒரே அவையினர் நினைப்பாத்தான் கிடக்கு... நித்திரையும் வருகுதில்லை...

பாலாமாஸ்டர் இருக்கிறா ரெல்லோ... அதுதான் சீதாக்காவினர் மனிசன், அவர் எங்கட பள்ளிக்கூடத்தில தான் உடற்கல்வி மாஸ்டரா இருக்கிறார். மாஸ்டர் என்ற படியால் தான் எல்லாருக்கும் அடிச்சுக் கொண்டிருக்கிறாரோ தெரியாது. எப்ப பாத்தாலும் ஆரோட்டேயேனும் சண்டை பிழிச்சுக்கொண்டு தானிருப்பார்... விமலன் உவரக் கண்டால் ‘இடியமீன்’ எண்டு தான் சொல்லிறவன்... எனக்கு இடியமீன் ஆரெண்டு உண்மைக்கும் தெரியாது...

ஆனா இப்ப பாலா மாஸ்றப் போலத் தான் அவனும் இருப்பான் எண்டு நெக்கிறனான்.

சீதாக்காவும் பாலாமாஸ்டரும் இப்ப இருக்கிற வீட்டுக்கு ஒரு வருஷத்துக்கு முதல் தான் வந்தவை... அவையள் வந்த நாள் அண்டைக்கு என்ற பிறந்தநாள். என்ற பிறந்த நாளுக்குச் செய்த வடையையும் முறுக்கையும் கொண்டு நானும் அம்மாவும் அவையினர் வீட்ட போட்டு வந்தனாங்கள். அண்டைக்கு இரவில தொடங்கின சண்டைதான் ஓவ்வொரு நாளும் நடந்து கொண்டு தானிருக்கு...

பாக்கேக்க சூஜிக் குட்டி, குட்டிக் கையை இறுக்கமுடிக் கொண்டு கண்ணையும் மூடிக் கொண்டிருந்தான். நான் அவனை மெல்லமாய் தொட்டுப் பார்த்தன்... எனக்கு நல்ல ஆசையாய் இருந்தது. அப்பத்தான் சீதாக்கா... தமிக்கு ஒரு பேர் வைக்கச் சொல்லிக்கேட்டவா... நான் தான் அவனுக்கு ‘சூஜீவன்’ எண்டு பேர் வைச்சனான். நான் நெடுகிலும் அவனை தூக்கி வைச்ச விளையாட்டுக் காட்டு றனான். அவனுக்கும் என்னில நல்ல விருப்பம். மாஸ்டர் நின்டால் எனக்கு அங்க போகப்பய! அம்மாவும் மாஸ்டர் நிக்கேக்க அங்க போகக் கூடாது எண்டு சொன்னவா...? ஏனெண்டு கேக்க...

‘அப்பிடித்தான்... போக்கூடாது என்றால் போக்கூடாதுதான்?’ எண்டு என்னோட எரிஞ்சு விழுந்தா அம்மா இப்பிடித்தான்.. சிலவேளை நானேனும் கேட்டால்... பதில் சொல்லாமல் என்னைத்தான் பேசுவா...

பாலா மாஸ்டர் ஒரு ‘ரைப்’ எண்டு விஜிதாக்கா சொன்னவா. அவ எங்கட வீட்டுக்குப் பின்வீட்டில் தான் இருகிறவா. எட்டுக் கோடு விளையாடேக்க என்னையும் கூப்பிடுவா. எனக்கு கொக்கான் வெட்டிற விளையாட்டுத் தான் விருப்பம். ஆனா அம்மா வீட்டுக்குத் துரித்திரம் பிழிக்குமாம் எண்டு என்ன விளையாட விடுற்றில்லை.

கொக்கான் விளையாடேக்க நான் ஏந்தி இறக்கினன் எண்டால் ஒரு கொக்கானும் கீழ் விழாது. அதால நான் தான் ‘பழம்’ கூட எடுக்கிறனான். விஜிதாக்கா வீட்ட போற நேரம் நான் அங்க கொக்கான் வெட்டி விளையாடிறனான். அவையினர் வீட்ட துரித்திரமும் பிழிக்கேல ஒண்டும் பிழிக்கேல, எங்கட அம்மா இப்பிடித்தான் சில நேரம் விசர்க்கதையாக கதைப்பா... அதுவிடுங்கோ... உந்த பாலா மாஸ்டர் இருக்கிறாரெல்லோ அவர் நல்லவரில் ஸையாம்... அது எனக்கு எப்பிடித் தெரியுமெண்டால்...

நான் பள்ளிக் கூடத்தால வரேக்க விஜிதாக்கான் சைக்கிளில்தான் வாறனான். அவ பத்தாமாண்டு படிச்சுக் கொண்டிருந்தவா. அவவோட சேர்ந்து அவவினர் சினேகிதப் பெட்டையஞ்சும் வருவினம்... எனக்கு அவையளைதை மெல்லாம் பெரிசாப் பழக்கமில்லை. நான் விஜிதாக்கான் சைக்கிள் பின் கரியலில் இருந்து வாறனான். அப்பேக்க அவையள் பள்ளிக் கூடத்தில நடந்த கதையள் எல்லாம் கதைப்பினம்.

சீதாக்காவினர் அம்மா ஒருக்கா வந்து நின்டவா... பாலா மாஸ்டர் ஏதோ சண்டை பிழிச்க...

“இனி இஞ்சவர்க்கூடாது... வந்தியெண்டால் உன்ற மகள்க் கொல்லுவன்” எண்டு சொல்லிப் போட்டாராம். இப்ப அவவும் வாற தில்லை. அவையினர் வீட்ட ஒருத்தருமே வாறயில்லை. சீதாக்காவும் ஒரு இடமும் போகமாட்டா. எங்கட வீட்ட கூட வாறயில்ல எண்டாப் பாருங்கோவன்... பாலா மாஸ்டர் அவவுக்கு அடிக்கிற நேரத்தில அவ சத்தமா அழவும் மாட்டா, அதால அந்த இடியமீன் அவவப் போட்டு அடிச்சாலும் எங்களுக்கு தெரியாது.

அவவுக்கு சூஜிக்குட்டி பிழிக்கேக்க அம்மாதான் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போனவா... மாஸ்டர் அண்டைக்கெண்டு வீட்டுக்கு கூட வரையில்லயாம்.

எனக்கு சூஜிக் குட்டியெண்டால் நல்ல விருப்பம் சீதாக்கா ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து வந்தாப்பிறகு... நான் போய்

அண்டைக்கும் அப்பிடித்தான் பள்ளிக்கூடத்தால் வரேக்க “சுதன் அகிலாவுக்கு கடிதம்குடுத்து அவன் போய் கோமதி ரீச்சரிட்ட சொல்ல பெரிய பிரச்சினையாய் போச்சு... ரீச்சர் அதிபரிட்ட வேற சொல்லிப் போட்டா... பாவமடி சுதன்... நல்ல அடியெடு அவனுக்கு...” என்றா கூடவே சைக்கிளில் வந்த அக்கா.

“பாவமோ... அவன்..., அவன் பெட்டையளுக்கு கடிதம் குடுக்கத் தானாடி பள்ளிக்கூடத்துக்கே வாறவன். அவனுக்கு இன்னும் வேணும் இதோட அவன் திருந்திடுவான்...” எண்டா விஜிதாக்கா.

அவவின்ர சைக்கிஞக்குப் பின்னால இருந்து அவையின்ர கதையைக் கேட்டுக் கொண்டு வாற்றில் எனக்கொரு சந்தோஷம். பள்ளிக்கூடத்தில் நடக்கிற விஷயமெல்லாம் எனக்கும் தெரியவந்திடும். ஆனா நான் ஒருத்தருக்கும் ஒண்டும் சொல்ல மாட்டன். இப்பிடி இவையள் கதைக்கேக்க எனக்குச் சிலது விளங்காது... அது மாதிரித்தான் அகிலாவுக்கு கடிதம் குடுத்ததுக்கு சுதனுக்கு என் அதிபர் அடிச்சவர் எண்டு எனக்கு விளங்கேல. கடிதம் குடுக்கிறது பிழையே... அப்பிடி யெண்டால் எங்களுக்கு கடிதம் கொண்டுவாற தபால்காற மாமாவுக்கு அடிக்கவல்லவோ வேணும்... எண்ண கதையோ எனக்கு ஒண்டுமா விளங்கேலை... திடைரெண்டு இன்னொரு அக்கா... “உங்களுக்கு பாலா வாத்தியின்ட விளையாட்டுத் தெரியுமேயெடு...” எண்டா!

பாலா வாத்தி எண்டதும் நான் கொஞ்சம் உசாராகி எண்ண சொல்லப் போறா எண்டு அவவின்ர வாயையே பார்த்துக் கொண்டு வந்தன.

“பாலா வாத்தியார்... உடற்கல்வி படிப்பிக்கேக்க எல்லாரையும் விளையாட்டு மைதானத்துக்கு வரச்சொல்லி உடற்பயிற்சி சொல்லிக் குடுத்தவாராம்...”

“உதில் எண்ணாடி விஷயமிருக்கு...”

“பொறனாடி... சொல்லி முடிக்க விடன்... அவர் பெட்டையள் செய்யிறது பிழையெண்டுது அவையின்ர கையக் காலப் பிடிச்ச அப்பிடிச் செய்யுங்கோ இப்பிடிச் செய்யுங்கோ எண்டு சொல்லிக் குடுத்தாராம்... அவையனுக்கு எண்ண செய்யிறதெண்டே தெரியாமல் போச்சதாம்... பதினொராம் ஆண்டு படிக்கிற சீலாதான் எனக்குச் சொன்னவர்... பாத்தியே வாத்தியின்ட வண்டவாளத்தை...”

“அந்த வாத்தி அப்பிடித்தானாடி... பெட்டையளக் கண்டால் வழியிறதும் தொட்டுத் தொட்டுக் கதைக்கிறதும்... சுதனுக்குக் குடுத்தமாதிரி உவருக்கும் அதிபர் நல்லா சாத்த வேணுமடி” உவையள் பாலா மாஸ்டரப் பற்றி ஏதோ குறை கதைக்கிறது எனக்கு விளங்கிச்சது. அப்ப மாஸ்டர் பொல்லாதவர் தான் எண்ட உண்மை எனக்கு உறுதியாய் போச்சு...”

“எடுயே... இன்னும் படுக்காமல் எண்ணாடி செய்யிறாய்...” அம்மா கத்தின கத்தில் நான் சத்தியமா திடுக்கிட்டுப் போனன்... இனியும் போய் படுக்காட்டி அடிதான் விழும் எண்டுத்டுப் போய் அம்மாவுக்குப் பக்கத்தில் படுத்திட்டன்.

காலமை எழும்பி முகம் கழுவிப் போட்டு வந்ததும் “அம்மா சீதாக்கா வீட்ட ஒருக்காப் போட்டு வாறன்...” எண்டன்.

“இந்தா... தேத்தண்ணி போட்டுட்டன் குடிச்சிட்டுப் போவன்...”

தேத்தண்ணியை எடுத்து வாயில வைச்சா சரியாச் சுடுகுது... அதை ஆறுதலா இருந்து குடிக்க எனக்குப் பொறுமையில்லை. அதில் எப்பனைக் குடிச்சிட்டு பொட்டுக்கால போய் சீதாக்கா வீட்ட எப்படிப் பார்த்தன்... வீட்டுக்கு முன்னால பாலா மாஸ்டரின்ட சைக்கிள் இல்லை. அதால் நான் மளமள வெண்டு வீட்டுக்கு போனன்.. சீதாக்காவும், சுஜியும் படுத்தி ருந்திச்சினம் ஆனா ரெண்டு பேரும் முளிச்சப்தான் இருந்திச் சினம்.

“சீதாக்கா ஏன் நேற்று சுஜிக்குடி அழுதவன்...” என்ற கேள்விக்கு அவ பதில் சொல்லாமல் மெல்லிசா சிரிச்சுப் போட்டு இருந்தா. தலைமயிரெல்லாம் குழம்பிபோய் இருந்திச்சு. சுட்டையின்ட ஒரு கை கிழிஞ்சு போய் தொங்கிக் கொண்டிருந்திச்சு... சுகினிச் சாமான் சிலது விறாந்தையில் சிதறுப்பட்டுக் கிடந்திச்சு...”

நான் சுஜிக் குடிசையைத் தூக்கி மடியில வைச்சுக் கொண்டிருந்தன. அப்ப அம்மாவும் வந்திட்டா... அம்மாவுக் கண்ட உடன சீதாக்கா கண்கலங்கின மாதிரி கிடந்தது...”

“என்ன சீதா அந்த மனிசன்... நேற்றும் உனக்கு அடிச்சுப் போட்டானே... பச்ச உடம்புக்காறி எண்ட எண்ணம் கூட அவனுக்கில்லை...”

அக்கா அழுதே... போட்டா! அம்மா பக்கத்திலிருந்து அவவின்ர முதுகைத் தடவி...”

“தண்ணி வென்னியேதும் குடிச்சி ருக்கமாட்டாய்.. இந்தா தேத்தண்ணி... கொண்டுவந்தனான் குடி...”

“என்னால உங்களுக்கு எவ்வளவு கரைச்சல்...”

“எங்களுக்கு என்ன கரைச்சல் உன்ன நினைச் சாத்தான் கவலையாக் கிடக்கு... அதுசு... எண்ணாடி கழுத்தில ஒண்டையும் காணேல்ல...?”

“அந்த மனுசன் என்னத்தை விட்டு வைச்சிது... ஆறுமுகத்தார் வீட்டில தான்... எந்த நேரமும் குடியும் கூத்துமாய் இருக்கிறார்... ராத்திரி வந்ததும் வராததுமா என்னோட சண்டை பிடிச்சிட்டு கழுத்தில் கிடந்த தாலியையும் அறுத்துக் கொண்டு போட்டார்...” என மூக்கால வழிஞ்ச சளியை சுட்டையால துடைத்துக் கொண்டு அழுதா சீதாக்கா...”

“அந்த அயோக்கியன் ஆறுமுகத் தோட, சேந்திட்டால் உனரபுருஷன் உருப்பட்ட மாதிரித்தான். பொம்பிளையள் இல்லாத வீட்டில அடிக்கடி பொம்பிளையள் தான் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறாளவை. நீயேன் இதில இருந்து வாய்பாத்துக் கொண்டு ருக்கிறாய், பள்ளிக்கூடம் போக நேரம் போகு தெல்லே போய் குளிச்சிட்டு வெளிக்கிடுபாப்பம்...”

அவை என்ன கதைக்கினம் எண்டத கேட்டுக் கொண்டிருந்த என்னை திடைரென அம்மா அந்த இடத்தால் கலைக்கப்போட்டா... எனக்கெண்டால் பள்ளிக்கூடம் போக விருப்பம் இல்லாமலிருந்திச்சு...”

நான் பள்ளிக்கூடம் போக பிந்திப் போச்சு... எனக்குப் பக்கத்தில இருக்கிற ‘அலாப்பி’ கவிதா, “சீதாக்காவீட்ட நேற்றும் வாத்தியார் வந்து சண்டை போட்டவாரம்... என்ன நடந்தது...” எனக்கேட்டாள், அவனும் எங்கட வீட்டுக்குக் கிட்டத்தான் இருக்கிறவள்.

“மாஸ்டர் அக்கான்ர தாலிக் கொடியப் பறிச்சுக் கொண்டு போட்டாரம் பாவம் சீதாக்காவும்... சுஜிக்குடியும் அழுது கொண்டிருக்கினம். சீதாக்கா சுஜிக்குடியோடுபயும் என்னேனடையும் விளையாட இன்னொரு தங்கச்சிக்குடியை பெத்துதாறன் எண்டு சொன்னவா... அதுக்கிடையில் மாஸ்டர் வந்து அவவின்ர தாலியைப் பறிச்சுக் கொண்டு போட்டார். தாலி இல்லாட்டி அவவுக்கு இனி... தங்கச்சிப்பாப்பா பிறக்கா தெல்லோ... என்ன... ச்சு...,” நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கேயே ரீச்சரும்

வகுப்புக்குள்ள வந்திட்டா... பிறகு கவிதாவோடு கதைக்க கிடைக்கேல்.

நான் பள்ளிக் கூடத்தால் வரேக்க ஆறுமுகத்தாரின்ட பட்லேக்க அவரும் பாலாமாஸ்டரும் நின்டு கதைச்சுக் கொண்டிருந்தினம். பாலாமாஸ்டர் இன்டைக்கு பள்ளிக்கூடம் வரையிலப் போல... எனக்கு ஆறுமுகத்தாரக் கண்டாலே பிடிக்காது... நான் முந்தி அவரை ஆறுமுகம் மாமா எண்டு தான் சொல்லுறனான். அவருக்கு பானை மாதிரி வயிறு. நடுவில் மொட்டை விழுந்த தலை. ஏறு நெந்தியில் மூண்டு விழுதிக் குறிப்பிருப்பார்... வேட்டுதான் நெடுக்க கட்டுவார். அதுவும் வண்டிக்குக் கீழு கழுண்டு விழுமாப் போலதான் கட்டுவார். ஆரும் அப்பிடிக் கட்டுறது எனக்குப் பிடிக்காது, தாயத்து மாதிரி ஒரு பென்ரன் போட்ட நீட்டு தங்கச் சங்கிலி ஒண்டு போட்டிருப்பார். அது அவற்ற பொக்குள் வரைக்கும் இருக்கும். அவற்ற பிள்ளையள் எல்லாம் வெளிநாட்டில் மனிசியும் செத்துப்போக... தனிய இருக்க பொழுது போகேல எண்டிட்டு வீட்டில ரீயுசன் சொல்லிக் குடுத்தவர்... நான், அலாப்பி கவிதா, நிலா, கமலி, விஜுயன், ராகுலன் எல்லாரும் அவரிட்ட ரியூசனுக்கு போன்னாங்கள்.

அவர் பெரிசா ஒண்டும் படிப்பிக்க மாட்டார். எந்தநேரமும் பகிடிக் கதை விட்டுச் சிரிப்பார். அவருக்கு பொம்பிளப் பிள்ளையள் எண்டால் நல்ல விருப்பம் போல... அதால அவையள மட்டும் கட்டிப் பிடிச்சு மூஞ்சையில கொஞ்சவார்... அவற்றை மீசை மூஞ்சிய குத்தும். வாயில நாத்தல் மணம் மணக்கும். உவாக்... அந்த மணம் வயித்தப் பிரட்டுற மாதிரி இருக்கும். அவர் கிட்ட வந்தாலே நான் விலத்திக் கொள்ளுவன். அதால அவருக்கு என்னைப் பிடிக்காது. தான் செல்லும் கொஞ்சற பிள்ளையளுக்குத் தான் அவர் வெளிநாட்டுக் கன்டோஸ் குடுப்பார். எனக்கும் நீலாவுக்கும் ஒருநாளும் கிடைக்கேல்... கமலிக்குத் தான் அவர் நிறையக் குடுக்கிறவர். அவளிலதான் அவருக்கு நல்ல விருப்பம் போல.

ஆனா பாவம் கமலி ஒருநாள் பள்ளிக் கூடம் வரேல்ல. வீட்டவெந்தாப் பிறகுதான் அவள் ஆசப்பத்திரியில இருக்கிறது தெரிஞ்சிது... ஆறுமுகத்தார் கமலிக்கு அடிச்சுப் போட்டாராம் எண்டு நீலா சொன்னாள்... அவரை பொலிஸ் வந்து பிடிச்சுக் கொண்டுபோய் ஒரு கிழமை கழிச்சு விட்டவங்கள்... வாத்தியார் அடிச்சால் என் பொலிஸ்

வந்து பிடிக்குது... எங்கட பள்ளிக் கூடத்தில் எத்தின வாத்திமார் எத்தின பிள்ளையளுக்கு அடிச்சிருப்பினை... அவையளை எல்லாம் பொலிஸ் பிடிச்சுக் கொண்டு போனதே... இல்லையே... எனக் கெண்டால் ஒண்டுமா விளங்கேல்லை... அதுக்குப் பிறகு ஒரு பிள்ளையளையும் அவரிட்ட படிக்கப் போக விடுற்றில்லை. ஊரில ஒருத்தருமே முந்தினமாதிரி அவரோட பழுகுறதுமில்லை. அவரக் கண்டால் எங்கட அம்மாவில் இருந்து ஒரு பொம்பிளையளுக்குப் பிடிக்காது...

ஒரு நாள் நான் கமலியிட்ட “ஆறுமுகம்மா உனக்கு என் அடிச்சவார்” எண்டு கேட்டனான். ‘அவர் தனக்கு அடிக்கேல’ எண்டு சொன்னாள்.

“அப்ப என் ஆசப்பத்திரியில இருந்தனி...”

“எனக்குத் தெரியாது ஆறுமுகம் மாமா உனக்கு என்ன செய்தவர் எண்டு அம்மா கேட்டா நான் எல்லாத்தையும் சொன்னன். அம்மா அழுத் தொடங்கிட்டா பிறகு காச்சல் எண்டு ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிக் கொண்டே விட்டா.” என்றாள்.

எனக்கு ஒண்டுமே விளங்கேல்லை. என்னை எல்லாரும் சேர்ந்து குழப்பிற மாதிரிக் கிடந்தது... அதுக்குப் பிறகு நான் அவரை ஆறுமுகம் மாமா எண்டு சொல்லுறதை விட்டிட்டு ஆறுமுகத்தார் எண்டு எல்லாரும் சொல்லுமாப் போல சொல்லுறனான். இப்ப பாலா மாஸ்டர் ஓராள்தான் அவரோட திரியிறவர்.

அண்டைக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை... நான் சஜிக்குடியோட விளையாடிட்டு பொழுது படேக்க வந்து முகம் கழுவி சாமி கும்பிட்டுக் கொண்டிருக்கேக்க பாலா மாஸ்டரின்ட குரல் சத்தமா கேட்டுது... எண்டைக்கும் இல்லாத அதிசயமா சீதாக்காவினர் குரலும் சத்தமா கேட்டுது. ஒருக்கா அங்க போய் பாப்பம் எண்டு வெளியில வந்தனான் அம்மா என்னப் பார்த்த பார்வையிலேயே பேசாமல் நின்டிட்டன்... ஆனால் கொஞ்ச நேரத்தில அங்க கனபேரின்ட குரல் கேட்டிச்சு. அம்மா சீதாக்கா வீட்ட போக வெளிக்கிட்டா நானும் பின்னால போக... “போடு அங்க வரக்கூடாது” எண்டு சொல்லிப் போட்டுப் போனா... எனக்கெண்டால்

இருப்புக் கொள்ளேல்ல... கொஞ்சத்தால அங்க போனன்... அங்க போய் பாத்தா...?

பக்கத்து வீட்டு பரிமளா அன்றி. முன் வீட்டு முத்துமாமா... ஆறுமுகத்தார். சப்புமாமா... எண்டு ஊர்ச்சனம் சீதாக்காவையும் மாஸ்டரையும் சத்தி நின்டிச்சு... நான் என்ன அம்மா

காணாதமாதிரி சனத்துக்குள்ள ஒளிஞ்சு நின்டுபாத்தன்... சீதாக்கா கஜிக் குட்டியை தூக்கி வைச்சபடி அழுது கொண்டு நின்டா. தலையுபிர் எல்லாம் குலைஞ்சு போய்க்கிடந்திது... பாலா மாஸ்டர் சறத்தையும் மடிச்சுக் கட்டிக் கொண்டு கோபத்தில நின்டார். அவருக்குப் பக்கத்தில ஆறுமுகத்தார். மாஸ்டர் ஆவேசமாக கத்தினார்.

“போடு... எங்க வேணும் எண்டாலும் போய்த்தலை... பாருங்கோ... எல்லாரும் பாருங்கோ... ஒரு பொம்பிள ஆடிற ஆட்டத்தை பாருங்கோ கட்டின புருஷன் என்னையே வேண்டாம் எண்டிட்டுப் போறாள் பாருங்கோ... நான் என்ன குறவைச்சிட்டன் எண்டிட்டுப் போறாள்... ‘ராணி’ மாதிரி வைச்சிருந்தன் என்னை வேண்டாம் எண்டிட்டுப் போறாள்... ஏய்... எவனத் தேடுப் போறாய் எண்டு சொல்லிட்டுப் போடு...” அவர் பேசினத கேட்ட சீதாக்கா. நெருப்புக்குமேலே நிக்குமாப்போல துடிச்சா... சுத்தி நின்டவை எல்லாரும் வாயில கையவைச்சு பாத்துக் கொண்டு நின்டிச்சின மேமொழிய ஒருத்தரும் ஒண்டும் கதைக்கேல்...

அம்மாவப் பாத்தன், அவவினர கண்ணெல்லாம் கலங்கிப் போய் இருந்திச்சு. ஆறுமுகத்தார் கொடுப்புக்கு சிரிசுக்க கொண்டு நின்டார். பிறகும் கத்தினார் மாஸ்டர்.

“என்டிசு மழிக்கிறாய் நீ போடு... நான் ஆம்பிளையடி ஆம்பிளை; நாளைக்கே ஒரு பொம்பிளையையெக் கட்டி ராஜா மாதிரி வாழுவனடி. பெட்டைச்சி உனக்கே... இவ்வளவு கொழுப்பிறுந்தால்... ஆம்பிளை எனக்கு எவ்வளவு இருக்குமெடி... போடு... ஆனால் நான் பெத்த மகன் அவன்... அவனை விட்டிட்டுப் போடு... என்னையே வேண்டாம் எண்டிட்டுப் போற உனக்கு எதுக்கெடி என்ற பின்னாகுட்டி...?” என்று கத்தியபடி சஜிக்குடியை சீதாக்காட்ட இருந்து பறிக்கப்போனார்.

சீதாக்கா பயந்துபோய் சஜிக் குட்டியை இறுக்கி கட்டிப்பிடிச்சுபடி கல்லுப்போல நின்டா...

கூடத்தில நின்ட சிவலிங்கம் தாத்தா... “தம்பி... என் அந்த அப்பாவிப் பிளையையெப் போட்டு இந்த வதை வதைக்கிறாய்... வீட்டவிட்டு வெளிக் கிடாத பிளையைப் பாத்து இப்பிடி யெல்லாம் பிழையாய் கதைக்கிறாய்... கடவுள் பொறுக்க மாட்டார் கண்டியோ... உனக்கு அவுளோட வாழ விருப்பம் இல்லை யெண்டால் அவளை விட்டுட்டு

நீ ஆரையேன் கட்டு... ஒண்டும் தெரியாத பிள்ளையை இப்பிடி வதைக்காதே...”

எண்டு சொன்னது தான் தாதம்...
ஆறுமுகத்தார் குறுக்கிட்டு...

“ஏய் கிழடுவயலில் அறை பேஞ்சு கதையெல்லாம் கதைக்காத. கட்டின புருஷனே அவளத் தப்பா சொல்லுறா ணெண்டால் அவள் தான் நடத்தை கெட்டவள்... புருஷன்ற பேச்சையும் கேளாமல் போற்றுக்கு ஒற்றைக்காலில் நிக்கிறாள்... நீ விழுல் கதை கதைக்கிறாய், இது அவையின்ற குடும்ப விஷயம் ஆரும் தலையிடக் கூடாது... உங்கட உங்கட வேலையை நீங்க பாத்துக் கொண்டி ருங்கோ... காணும்...” எண்டு சொல்லிப் போட்டு... மாஸ்டரப் பார்த்துச் சிரிச்சார். மாஸ்டரும் பதிலுக்குச் சிரிச்சார்... பிறகு சீதாக்கானர் பக்கம் திரும்பி... “என்னடி பிள்ளையைக் குடுக்கப் போறியா இல்லையா” எண்டார்... சீதாக்கா சஜியை இறுக்கிப் பிடிச்சபடி... “உயிர் போனாலும் தரமாட்டன்”, எண்டா, சஜி பயத்தால் வீரிட்டு அழுது கொண்டிருந்தான்...

“ஓ... அப்பிடியோ... அப்ப நான் சொல்லுறத செய்திட்டுப்போ...” எண்டு சொல்லிப்போட்டு சீதாக்காவையும் கூடி நிண்ட சனத்தையும் பார்த்தார்... எல்லாரும் அவர் என்ன சொல்லப் போறார் எண்டு மாஸ்டரின்ட வாயையே பார்த்தபடி நிண்டினம்.

“இவன் என்றபிள்ளையென்டால் இவனை என்னட்டத் தந்திட்டு போ...

இல்லை... இவன் எனக்குப் பிறந்தவன் இல்லையென்டால் இந்தா இந்த கற்புரத்தில் சத்தியம் பண்ணிப்போட்டு... அவனை கொண்டு நீயும் போ...” எண்டு சொன்னபடி நிமிர்ந்து நிண்டார்.

பாவம் சீதாக்கா “கடவுளே இது என்ன கொடுமை” எண்டு தலை தலையா அடிச்ச நிலத்தில் இருந்து அழுதா... ஆறுமுகத்தார் ஒரு தட்டில கற்புரத்தை கொழுத்திவைச்சார். எப்பிடி இவருக்கு உடன கற்புரம் கிடைச்ச தெண்டு எனக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்திக்க...

சீதாக்காவுக்கு முன்னால் தட்டில கற்புரம் எரிஞ்சு கொண்டு இருந்திக்க. அவ கொஞ்ச நேரம் அதையே உத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தா. கற்புரம் எரிவது அவவின்ற கண்ணுக்குள்ளடியும் தெரிஞ்குது.

“கற்புரம் நூரப் போகுது... கெதியில சத்தியம் பண்ணு... அல்லாட்டி பிள்ளையக்குடு...”

ஆறுமுகத்தார் அவசரப் படுத்தினார்.

சீதாக்கா முகத்தை துடைச்சுக் கொண்டு நிமிர்ந்து இருந்தபடி பாலா மாஸ்ரயையும் ஆறுமுகத்தாரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தா... அவவின்ற கண் நெருப்பு மாதிரிச் சிவந்திருந்திக்க... கையை நீட்டி எரிஞ்சு கொண்டிருக்கிற கற்புரத்துக்கு மேலே அடிச்ச அதை அணைச்சா... சத்தி நிண்டவை

எல்லாரும் அதிர்ச்சியாய் பார்த்துக் கொண்டிருக்கேக்க...

“சத்தியமா என்ற பிள்ளைக்கு நீ அப்பன் இல்லை... உன்னால் அப்பனா இருக்கவும் முடியாது...” எண்டு அழுத்தமாச் சொல்லிப்போட்டு சஜீக் குட்டியை தூக்கிக்கொண்டு திரும்பி நடக்கத் தொடங்கினா. மாஸ்டரும், ஆறுமுகத்தாரும் வாயைடைச்சுப் போய் ஆளையாள் பாத்துக் கொண்டு நிண்டிச்சினம். ஒருத்தரும் அவவைப் போய் மறிக்கேல... நான் சஜீக்குட்டியைப் பாத்தன்... இவ்வளவு நேரமா அழுது கொண்டிருந்தவன் இப்ப சீதாக்காவின்ற தோனுக்கு மேலால் எட்டிப் பார்த்து சிரிச்சுக் கொண்டு போனான்... நான் “சஜீக்குட்டி” எண்டு கூப்பிட்டபடி பின்னால் ஓடிப் போக அம்மா என்ற கையப்பிடிச்சிபுத்து நிப்பாட்டிப் போட்டா. நான் சீதாக்கா மறையும் மட்டும் பாத்துக் கொண்டிருந்தன்... அவ எங்க போவா எண்டு எனக்கு ஒரே யோசினை.. அவ என்ற கண்ணில் இருந்து மறஞ்சதும் திரும்பிப் பாத்தன். ஒருத்தரையும் காணேலே. கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் இருந்த தொடங்கி இருந்தது... அண்ணாந்து வானத்தைப் பார்த்தன்... கருமுகிலுக்குள்ள மறைஞ்சிருந்த நிலவு வெளியே வந்து பிரகாசமாய் தனியே சென்று கொண்டிருந்தது. அதனை வரவேற்க நடசத்திரங்கள் கண்சிபிட்டுக் காத்திருந்தன.

ஊருக் கொரு விலை உற்பத்திக் கோர்விலை பேருக் கொரு விலை போட்டுமே - தீரா விலையேற்றமதால் விரியுதே நெஞ்சம் அலைபாயும் ஊரே அறி.

நாஞ்கு நாஞ்மே நள்ளிரவில் ஏறுதே ஆஞ்கு ஆஞ்மே ஆம்விலை - கோஞ்கு ஏறுதல் போலவே ஏறும் விலையதால் மாறாத துன்பத்தில் மாய்.

விலைவாசி ஏற்றத்தால் வெற்றுடல் வாட உலையின் அரிசிக்கு ஒடும் - நிலையில் மக்களும் மூழ்குவது மாபெரும் ஆழியோ தக்கபடி நீந்துவரோ தான்.

பாணோ விலையாம் பருப்பும் விலையெனில் ஊண்பொருள் எல்லாம் உயர்வே - காணிலோ பால்மா விலையே பசுவும் விலையே ஆலது பாலா அருந்த.

ஏற்ற இறக்கம் இயல்புதான் வாழ்வெனில் கூற்றுயிர் கொண்டான் கூடுமா - நாற்றம் எடுத்திடும் எத்தனை எத்தனை ஊழல் தடுக்கும் வழிதனைத் தேர்.

ஒரு விமர்சனம் சம்பந்தமான ஒரு விமர்சனம்

-இலக்கியச் சித்தன்

அண்மையில் தலைநகர் கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இரண்டு தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் சம்பந்தமாக, வாரப்பதிப்பொன்றில் இடம்பெற்ற அறிமுக - விமர்சனக் குறிப்புக்களை வாசித்தபோது ஏற்பட்ட சிந்தனையோட்டத்தை “ஞானம்” வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வது பயனுடையதாக இருக்கும் எனக் கருதுகின்றேன். குறிப்புக்கள் தனித்தனியாக எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றை ஒருவரே எழுதியிருப்பதனாலோ என்னவோ, இரண்டிற்கு மிடையே நெருங்கிய கருத்தொற்றுமை காணப்படுகின்றது.

சஞ்சிகைகளின் பெருக்கம் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள போட்டியைச் சமாளித்து, அவற்றின் பெயரை நிலை நிறுத்தி வெற்றி பெறவேண்டும் என்றால், அவற்றின் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தி, மக்கள் விரும்பித் தேடும் பயனுள்ள விடயங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்கின்றார் அந்த எழுத்தாளர். மேலெழுந்த வாரியாகக் பார்க்கும் எவரும் நல்ல, பொருத்தமான கருத்தென்றே இதனைக் கொள்வார். ஆனால் ஆழ்ந்து சிந்திப்போர்...? உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளும் அவர்கள் “விரும்பித் தேடும்” என்பதை நீக்கிவிட்டு, “தேவைப்படும்” என்பதை உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருப்பார். ஏனெனில், “விரும்பித் தேடும்” எல்லாமே பயனுள்ளவையாக இருக்கும் என்பதற்கு உத்தாவாதம் இல்லை. சஞ்சிகையில் இடம்பெறவேண்டிய விஷயங்களுள் “சினிமா” ஏக்கு அந்த எழுத்தாளர் அளித்துள்ள முதலிடம், “விரும்பி” என்பதன் அர்த்தத்தை அவர் பூரணமாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கின்றார் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது

உடல் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டும் என்றால் ஆசைக்காக உண்ணக்கூடாது, தேவைக்காகவே உண்ண வேண்டும் என்பார்கள். உயிர் வாழ்வதற்காக உண்ணவேண்டுமேபன்றி, உண்பதற்காக உயிர்வழங்க கூடாது என்பதையும் வலியுறுத்துவார்கள். உடல் ஆரோக்கியம் எந்த அளவுக்கு முக்கியமானதோ அதைவிட அதிகம் முக்கியமானது உள்ளத்தின் ஆரோக்கியம். நல்லவற்றை - சிறந்தவற்றை - உயர்ந்தவற்றை வாசிப்பதும் அவைபற்றிச் சிந்திப்பதுமே உள்ளத்தின் ஆரோக்கியத்தை உறுதிப்படுத்தும். இந்தகையவற்றைத் தேடியெடுத்து, தெரிந்தெடுத்து, அவற்றை வாசகர்கள் இலகுவிற் புரிந்து கொள்ளும்படி வழங்கவேண்டிய கட்ப்பாடு பத்திரிகைகள் - சஞ்சிகைகளை வெளியிடுவோருக்கு உண்டு. இந்தக்கட்பாட்டை மறந்து விட்டு, புக்கணித்துவிட்டு, வாசகர்களைப் படுகுழிக்கு இட்டுச் செல்லும் பயங்கர வேலையில் அவர்கள் ஈடுபடலாமா?

சப்பர் (Sopher), ஓ.கே (OK) என்ற இரண்டும் இல்லாவிட்டால் இக்கால இளைஞர்கள் பேசுவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் எனப் பிரபல எழுத்தாளர் ஒருவர் சமீபத்திற் குறிப்பிட்டிருந்தார்; எடுத்ததற்கெல்லாம் இந்தச் சொற்களே மாறி மாறி அவர்களின் வாயிலிருந்து வெளிவருகின்றனவாம்!

ஆனால், சினிமா, கிறிக்கெற் என்ற இரண்டும் இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்குப் பேச்சே வராதே! அவர்களின் உள்ளங்களை இந்த இரண்டுந்தான் ஆக்கிரமித்துக்

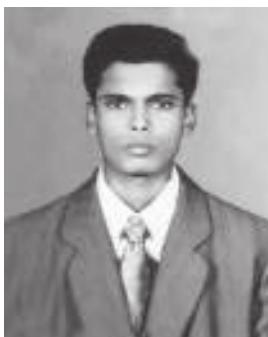
கொண்டிருக்கின்றன; இவற்றைப் பற்றி மட்டுமே அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவை இரண்டும் இல்லாவிட்டால் பேசுவதற்கு அவர்களிடம் விஷயமே இல்லை! கிறிக்கெற்றை ஓரளவாவது ஏற்கலாம். மைதானத்தில் நிற்கும் இருபத்திரண்டு கிறிக்கெற் வீரர்களும், தாம் சுறுசுறுப்பாக இருந்துகொண்டு, தம் விளையாட்டை, நேரிலும், நேரடி ஒளிபரப்பு மூலமும் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருக்கும் இலட்சோபலட்சம் ரசிகர்களைச் சோம்பேறிகளாக்கி கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பது உண்மைதான்; அதே வேளையில் நாங்களும் இவ்வாறு விளையாடுனால், உலகப் புகழ் பெறலாம்; உடம்பையும் சீராக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தை - இலட்சியத்தை பார்வையாளருட்கணிசமானோயின் உள்ளத்தில் உருவாக்குகின்றார்களே! அந்த வகையில் அவர்கள் மறைமுகமான நன்மை ஒன்றை ஏற்படுத்துகின்றார்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆனால், சினிமா என்ன செய்கின்றது? அந்தாங்கமாக இருக்க வேண்டிய புனித உறவுகளை அம்பலத்துக்குக் கொண்டுவந்து அசிங்கப்படுத்துகின்றது. பணம் பண்ணுவதையே ஒரே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ள படத்தாயாரிப்பாளர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக, சண்டை என்றும் சல்லாபம் என்றும் ஆண்களும் பெண்களும் உருண்டும் புரண்டும் ஆடுகின்ற ஆட்டங்களும் அடிக்கிற கூத்துக்களும் கொஞ்ச நஞ்சமாக? தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பாக, மாருடைய அனுமதியையும் கோராமல் ஒவ்வொரு வீட்டிற்குள்ளேயும் நுழைந்துகொள்ளும் இந்த அசிங்கங்களுக்குப் பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் பல்லக்குத்தாக்க வேண்டுமா?

மகாத்மா காந்தியும், அவருடைய மனச்சாட்சியின் காவலனாக இருந்த மாமேதை ராஜாஜியும், மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர் பாரதியும், தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.க.வும் பத்திரிகைகளை நடத்தி நஷ்டப்பட்டார்கள்; ஆனால் நாட்டை உயர்த்தினார்கள். இத்தகையவர்களின் வாரிகள் என அடிக்கடி பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளும் நாம், ஆடைக் குறைப்பையே தம் மூலதனமாகக் கொண்டு தொழில் செய்வோர் அட்டைப் படமாக்கி அவர்கள் தட்டுக் கடுமாறிச் சொல்லும் வார்த்தைகளைப் பொன்மொழிகளாக்கிப் பணம் பண்ணப் போகின்றோமோ?

“பிறருக்கு நன்மை செய்யப் பிறந்த நீ, நன்மையைச் செய்யாவிட்டாலும், தீமையையாவது செய்யாமலிரு” என்றார் சுவாமி விவேகானந்தர். மனிதர்களின் வாசகர்களின் உள்ளத்தையும் வாழ்க்கையையும் உயர்த்த வேண்டிய பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும், அப்படி உயர்த்தாவிட்டாலும் பரவாயில்லை; உதைந்து வீழ்த்தாமலாவது இருக்கட்டும்.

குறிப்பு : குறிப்பிட்ட அந்த இரண்டு சஞ்சிகைகளையும் வாசிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டவில்லை, கிட்டியிருந்தால், அந்த விமர்சக - எழுத்தாளரின் ஆலோசனைகளை எந்த அளவிற்கு அவை பின்பற்றியிருக்கின்றன என்பதை மட்டுமிருக்கலாம்.

அற்முகம் 23 - புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளர்கள்

யாழ்ப்பாணம் சாவகச்சேரியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஜெக்டீஸ்வரன் பிறேம்குமார் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பொறியியற் பீடமாணவர். கலிலைத்துறையில் ஈடுபாட்டுடன் எழுதிவரும் இவரது படைப்புகள் உதயன், நமது ஈழநாடு ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. இவரது ‘எந்தன் முதுச வயல்’ என்ற கலிலை ஞானம் முத்திரைக் கலிலையாக ஜூலை 2007ல் வெளியாகிச் சிறப்புப் பெற்றது.

இவரின் தொடர்பு முகவரி :- 30, எட்வேட் ஓழுங்கை, கொழும்பு- 03.
தொலைபேசி :- 011 2592395

மூலமையான்றினுள் முடங்கி
மழுசாகப் போர்வைக்குள்
மூடுண்டிருந்தாலும்
நாசிக்குள்ளே புகுந்து
நடுக்கத்தை உற்பவிக்கும்
மாசிப் பனியிரவில்
மனகும் உறைந்திருக்கும்!

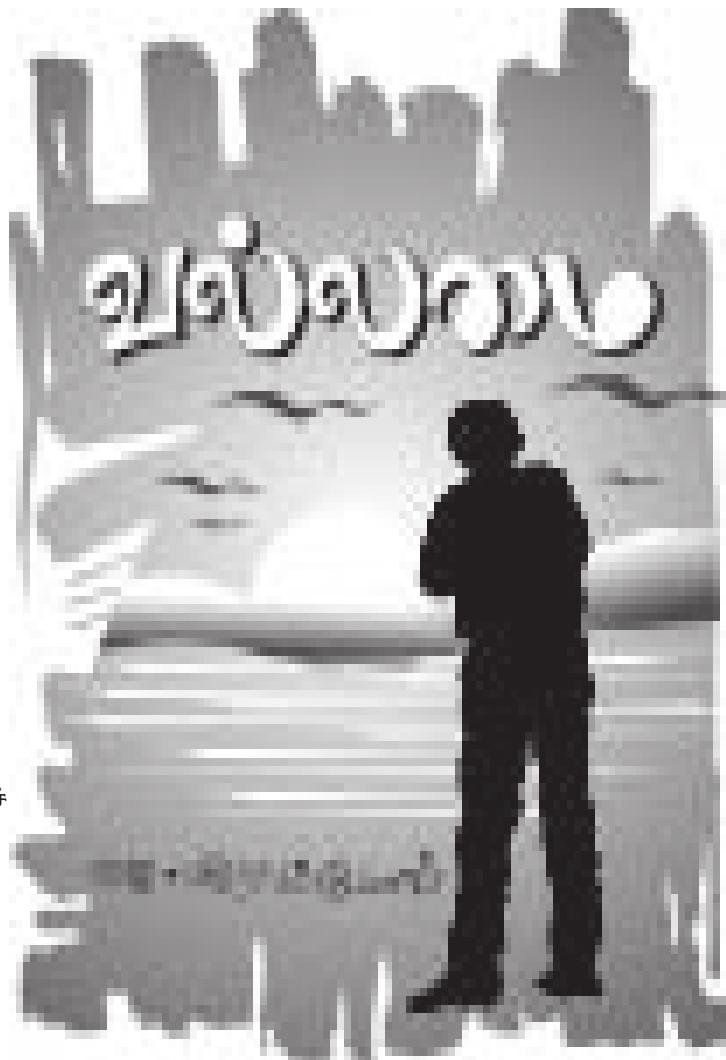
காலை இள வெயிலின்
கதகதப்பில் குளிர்காயக்
காத்திருக்கும் என்னுடம்பு!
கண்திறக்குஞ் சூரியனின்
பார்வைக் கதீர்ப்படையின்
வெப்பத்தில் பூமித்தாய்
வெண்ணிறத்துச் சேலை
விலக்கித் துயிலெலமுவாள்!

பொன்னிறத்துக் கிரணங்கள்
பாட்வடன் என்னுடம்பு
பரவசித்துப் போகும்
பனி நடுக்கம் போயகலைப்
புது வெயிலின் ஸ்பரிசத்தில்
புளங்ககிப்பன்!

புன்னயைகயில்
பனிப்படையைச் சுட்டெறித்துப் போன அந்தச்
சூரியனின் வல்லமையை
என்னவென்று சொல்ல?

சூரியனே!

அன்றாடம் என்மனைசை
அலைக்கழித்து - என்னை
தின்றழிக்கும் வாழ்வியலின்
சோதனைகள் - சோகம் எலாம்
கொன்றொழிக்க வேண்டும்! - உந்தன்
வல்லமையில் ஓர் துளியை
எந்தனுக்குள் உள்று!

அருகிச் செல்லும் வாசிப்புப் பழக்கம்

கலாகுரி. ஆ. சிவநேசச்சிசல்வன்

வாசிக்கும் ஆர்வத்தை இளைய தலைமுறையினரின் உள்ளங்களில் ஊட்டவேண்டும் என்ற கருத்தை அடிக்கடி கல்வியாளர்கள் கூறி வருகின்றார்கள். மாணவர்கள் மத்தியில் வாசிக்கும் ஆர்வம் இப்பொழுது படிப்படியாக அருகி வருகின்றது. இதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களை ஆய்வு செய்து இளம் உள்ளங்களில் வாசிக்கும் ஆர்வத்தை ஊட்டும் முயற்சிகளைக் கல்வித்துறையினர் திட்டமிட்ட வகையில் மேற்கொள்ள முன்வாவேண்டும். இது கல்வித்துறையில் உள்ளவர்கள் படிமுறையாகச் செய்யவேண்டிய ஒரு பாரிய பணியாகும்.

தனமும் பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குப் போகின்றார்கள். வரலாறு, புவியியல், விஞ்ஞானம், கணிதம் போன்ற பல்வேறு பாடங்களைப் படிக்கிறார்கள். எதனையும் துருவித் துருவி அறிந்து உள்ளத்தைப் பண்படுத்தவும் அறிவைப் பெருக்கவும், படித்தலும் வாசித்தலும் அவசியமானது. தேடல் மனோபாவும் படிப்படியாக இளம் உள்ளங்களில் உருவாகின்றது. இந்தத் தேடல் மனோபாவத்தை வளர்க்கும் போது வாசனைப் பயிற்சியும் அறிவைத் தேடும் முயற்சியும் கூட இயல்பாகவே அமைந்து விடுகின்றன!

உள்ளக் கதவைத் திறப்பதற்கும், பிழையற எழுதுவகுற்கும் வாசிப்பே அவசியமானது. கருத்தை வெளியிடும் சக்தி வளர்வதற்கு கூட வாசிப்பது தான் இன்றியமைப்பாதது. மகாகவி பாரதியர் நிறைய எழுதிக்குவித்தவர். அஹ் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் “தற்காலப் புதுநாகரிகப் படிப்பில் உள்ள சில அனுகூலங்கள்” என்று ஒரு கட்டுரையை ‘இந்தியா’ பத்திரிகையில் எழுதினார். அதிலே அவர் முழுமையான படிப்பறிவு இன்மையால் ஏற்படும் குறையைப் பின்வருமாறு கட்டிக்காட்டினார்.

“.....இதனால் தேசபாவையில் பிழையான நான்குவரி எழுதவும் பேசவும் கூடாமல் ஆன்றோர் பகர்ந்த அருங்கலவி களின் காரணங்களைக் கண்டு அகமகிழ முடியாமலும் முக்காற்படிப்பு, அரைப் படிப்பு, கால்படிப்பு, அரைக்காற் படிப்பாகி வல்லினத்திற்கு மெல்லினமும், மெல்லினத்திற்கு வல்லினமும், டண்ணகரத்திற்கு றன்னகரமும், தந்னகரத்திற்கு றன்னகரமும் வரைந்தும் இடர்ப்படுகிறார்கள். தவிரவும் ஓர் விஷயம் தங்கள் கருத்துக்குத் தோன்றினாலும் முற்றும் படிக்காத முறையினால் அதைப்பிறர் எளிதில் தெரிந்து கொள்ளும்படி வெளியிடும் சக்தி உண்டாவதில்லை”

(இந்தியா- 29.01.1909 பக்கம் 6-7)

இந்த நிலைமை இன்றும்கூட மாணவ சமுதாயத்தில் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது, இலக்கியக் கல்வியும், வாசிப்புப் பழக்கமும் சரிவர இல்லாமையினால் என்பதை கல்வியாளர்கள் உணர்ந்து செய்தப் பெரும்பாலும் வேண்டும். இங்கு பாரதியார் குறிப்பிட்ட வெளியிடும் சக்தி என்ற தொடர் அவதானிக்கத்தக்கது.

புதியவற்றையும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் விடயங்களையும் அறிய உதவும் இலக்கியக் கல்வி பலவகைகளிலே தனிமனிது செயற்பாடுகளுக்கு உந்து சக்தியாவும், வழிகாட்டியாகவும் அமைகின்றது. அறிவுத் துறைவளர்ச்சியில் ஆழமான

வளர்ச்சியைக் கண்ட கிரேக்க சமுதாயத்தில் இலக்கியக் கல்விக்கும், அதன்படிமுறையாக தத்துவக்கல்விக்கும் அளிக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் மனம் கொள்ளத்தக்கது.

இளைய தலைமுறையினரின் இயறுக்கங்களை வழிப்படுத்தவும், ஆளுமையை வளர்க்கவும் கூடியவைகளில் இலக்கிய ஆர்வத்தையும் வாசிக்கும் ஆர்வத்தையும் தூண்டும் முயற்சிகள் இன்றைய கல்வி முறையில் அருந்தலாகவே காணப்படுகின்றது.

மேலைத்தேய மொழிகளில் சிறுவர் இலக்கியம் வளர்கின்றமை போலவும், இளைய தலைமுறையினரின் இயல்பூக்கங்களுக்கு ஏற்பாடு புத்தகங்கள் வெளியிடப்படுவது போலவும் தமிழ் மொழியில் நூல்கள் வெளிவருவதில்லை. சிறுவர்களுக்காக எழுதிச் சிறுவர் இலக்கியத்துறையில் ஈடுபடும் எழுத்தாளர்களும் இல்லாமை பெருங்குறையாகும்.

சிறுவர்கள் மத்தியில் பழையையையும், புதுமைகளையும் இணைத்து அவற்றைப் படிமுறையாக வேறுந்றவைக்கும் முயற்சி நிரம்பிய அவதானிப்புக்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். உள்ளியல் ரீதியாக இன்றைய உள்ளங்களில் வேறுந்றிப் பாயும் எண்ணங்கள் சரிவர நெறிப்படுத்தப் படாவிட்டால் சமுதாயம் எதிர்காலத்தில் தனது இலக்கினை இழந்துவிடும். துருதுருக்கும் உணர்வுகளுடன் புத்தக உலகில் மனிக்கணக்காக மூழ்கிப் புதிய புதிய விடயங்களை கண்டறியும் ஆர்வம் இளம் உள்ளங்களில் சரிவர விதைக்கப்படவேண்டும்.

உள்ளக் கதவுகளை திறப்பதற்கு இலக்கியமும், வாசிப்புப் பழக்கமும் மூலவிசைகளாகும். பாடசாலைகள் தோறும் நூலகங்கள் அமைக்கப்படுவதும், தரமறிந்து வெளிவரும் நூல்களை அறிமுகப்படுத்துவதும் கல்விமுறையின் ஒரு அம்சமாக உருப்பெறுவது அவசியமானது. இந்தவகையிலே சிறுவர் இலக்கியங்களை வயதிற்கேற்ப உருவாக்குவதும் அறிமுகப்படுத்துவதும் கல்வித்துறையின் ஒரு அங்கமாக வேண்டும். கவர்ச்சிகரமாக நூல்களை வெளியிடுவதிலும் சிறுவர் நூலகங்களை உருவாக்குவதிலும் இன்றைய கால கட்டத்தில் கல்வித்துறை மேற்கொண்டுவரும் முயற்சிகள் போதுமானதாக இல்லை.

இன்றைய கல்விச் சூழல் பெருமளவில் வெகுஜன தொடர்புசாதனங்களின் சர்வவல்லஸமை உள்ள ஆற்றலால் திசைதிருப்பப்பட்டு வருகின்றது. வாழ்க்கையின் சகல இயக்கங்களையும் தொடர்புசாதனங்கள் ஆட்கொண்டுள்ளன. கல்வித்துறையில் உள்ள போட்டிகள் ஒருப்பும் வெகுஜன தொடர்புத்துறையின் அழுங்குப்பிடி மறுப்பும் கல்வியுலை ஆட்டப்படைக்கின்றன. இதன் மத்தியில் வாசித்தலும் அறிவைத் தேடுவும் சிதைவுதற்கு இடமளிக்கக்கூடாது.

தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளின் முன்னால் சிறுவர்கள் மனிக்கணக்காக அமர்ந்திருக்கும் கலாசாரம் எமது சமுதாயத்தில் உருவாகியின்றது. மேலைநாட்டுக் குழந்தைகள் தொலைக்காட்சியரங்குகளின் அழுங்குப் பிடிக்குள் சிக்கியுள்ளமையையிட்டு ஓவ்வொரு பெற்றோரும் கலக்க மட்டந்துள்ளனர். இந்தவிதமான ஒரு பாரதாரமான நிலைமை படிப்படியாக எமது நாட்டில் உருவாகி வருகின்றது.

குழந்தைகளின் மனங்களில் கார்ட்டுன்கள் எனப்படும் சித்திரப் பத்தொடர்களின் மீதுள்ள ஆர்வம் பெருகிவருவதும் இன்று சாதாரணமான விடயமாகியிருக்கிறது.

பாரம்பரிய சமுதாயம் திடீரென புதிய மாற்றங்களால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட குழந்தையில் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப நடைமுறைகள் வழிப்படுத்தப்படவேண்டும். எமது பாரம்பரிய சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட கண்ணாப்புச்சி விளையாடுதல், சொக்கட்டான், தாயம் போடுதல், வார் ஒடுதல், ஒளிந்து விளையாடுதல், ஊஞ்சல் ஆடுதல் போன்ற நிகழ்வுகள் வேகமாக மறைந்துள்ளன. இன்று கிரிக்கெட் கலாசாரம் மேலோங்கியுள்ளது. தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் சின்னத் திரைமூலமாக சினிமாப் படங்கள், திகிலூட்டும் சண்டைப் படங்கள், பாலியல் காட்சிகள், கலாசாரத்தைச் சிதைக்கும் வன்முறைப் படங்கள் ஆகியன இளம் உள்ளங்களில் வேஞ்ஞிப்பு புதிய கலாசாரக் கோலத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன. விளையாட்டுகளில் ஈடுபடும் குழந்தைகள் கூடத் துப்பாக்கியால் சுடுவது போல பாவனை செய்வதும், ஒடு ஒளிந்து மறைந்து போலித் துப்பாக்கிகளை வைத்து விளையாடுவதும் கூட பொதுவாக அவதானிக்கக் கூடிய விடயமாகும்.

இந்த விதமான மனோநிலை வளர்ச்சியைத் திசைதிருப்பும் வகையில் பெற்றோரும், கல்வியியலாளரும் இளம் உள்ளங்களில் அறிவைத்தேடும் உணர்வை ஊட்டும் முயற்சியாக அவர்களின் உள்ளங்களில் வாசிப்புப் பழக்கத்தோடும், புத்தக அலுமாரி, நூல்கம் என்ற ரீதியில் மனம் ஒன்றி நூல்களில் மூங்கும் பக்குவத்திற்கு திசைதிருப்பப்படுவதும் அவசியமானது. மேலைநாடுகளில் பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை புத்தக உலகத்தில் நுழையும் வகையிலான கல்விமுறையை ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டுள்ளது. பார்ப்பது, கேட்பது, வாசிப்பது என்ற மூன்று நிலைகளில் இளம் உள்ளங்களில் அறிவிப்பசி ஊட்டும் நிலையில் நூல்களை வாசிப்பதினால் ஏற்படும் மந்திரங்க் கவர்ச்சியை இளம் உள்ளங்களில் விதைக்கும் பொறுப்பைப் பெற்றோரும் ஆசிரியரும் உருவாக்க முன்வர வேண்டும்.

இளம் உள்ளங்களின் ஆளுமை வளர்ச்சியில் புத்தகங்களுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. சிறிய குழந்தைகளின் உள்ளங்களில் நூலார்வத்தைப் பல்வேறு நிலைகளில் ஏற்படுத்த வேண்டும். சிறுவர்களின் மத்தியில் இலக்கிய ஆர்வத்தையும் வாசிப்பு ஆர்வத்தையும் ஊட்டும் பணியில் வயது வந்தோர் பங்கு முக்கியமானது. பெற்றோர் அல்லது முதியவர்கள் மூலமாக பாரம்பரிய மரபுகளை வாய்மொழியாக அறியும் மரபு நீண்ட காலமாக நிலவியது. பாட்டி சொல்லும் கதைகளின் மூலமாக நீதிக்கதைகள், புராண இதிகாசக் கதைகள் குட்டிக்கதைகள் என்றின்னோரன்னவை சிறுவர்களின் மனங்களில் நுழைந்தன. இந்த மரபு இப்பொழுது மாறிவிட்டது.

இன்று சிறுவர் பாடசாலைகள், வண்ணப்பட்டத்தகங்கள், சிறுவர் பாடங்கள் என்ற வகையில் புதிய மரபுக் கல்வியோடு கல்வியுலகத் தேடலை ஆரம்பிக்கும் சிறுவர்களின் மனத்தைப் புத்தக உலகை நோக்கிச் செலுத்தும் மரபு பாடசாலைகளி லிருந்துதான் ஆரம்பிக்க வேண்டும். பாடசாலைக் கல்விக்கு அப்பால் இயல்பாக அறிவை நூல்களின் ஊடாகத் தேடும் மரபு நூல்கங்களின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதற்கு பாடசாலைகளில் நூலறிமுகக் கூட்டங்கள் உரையாடல்கள் போன்றவற்றை அறிமுகப்படுத்துவது நல்லது. பாட்டி கதை சொன்ன காலம் போய் தொலைக்காட்சி முன்னர் கார்ட்டுன் களுடன் நேரத்தைக் கழிக்கும் சிறுவர்களின் உள்ளம் வாசிக்கும் வேகத்தையும், சிரகிக்கும் ஆர்வத்தையும் படிப்படியாக இழுக்கும் நிலையை உருவாகிவிடும்.

ஆளுமை வளர்ச்சியில் புத்தகங்கள் வாசிக்கும் பங்கினைப் பாடசாலைக் கல்விக்கு வெளியே காலை மாலை என கல்விக்காக ஒடும் குழலும் குலைத்து வருகின்றன. மாணவர்களிடம் இயல்பாக வளரவேண்டிய வாசிக்கும் பழக்கம் ரியூசன் கல்வியினால் முற்றாகவே குழம்புகின்றது. மாணவர்கள் நூல்களை உசாத்துணை நூல்களை வாசிக்கும் நிலைமையையும் ஒய்வுநேரத்தையும் கூடக் கல்விப்போட்டி திசைதிருப்பி விடுகின்றது. இவ்வாறான குழந்தையில் புத்தகங்களின் மூலம் அறிவைத் தேடும் முறையையும், வாசிக்கும் ஆர்வமுள்ள மாணவர்கள் இளமையுதல் நூல்களை அனுபவிப்பற்குரிய குழந்தையையும் உருவாக்க வேண்டும். இதனைப் பெற்றோரும், ஆசிரியரும், வயதுவந்தோரும் படிமுறையாக இதற்கான அந்திவாரத்தை இடுவதன் மூலமும் நூலகங்களின் மூலமுமே உருவாக்கமுடியும் இந்தவகையில் நூலகங்கள் ஒரு வகையில் முறைசாரக் கல்வியை வளர்க்கும் பணியினை ஏற்க வேண்டும்.

வயதுக்கு ஏற்ற நிலையிலும் அவரவர் பருவத்திற்கு ஏற்ற வகையிலும் நூல்களைப் பெறவதில் உள்ள தடைகளை நீக்கும் வகையில் சிறுவர் நூலகங்களையும் பாடசாலை நூலகங்களையும் நாடளாவிய ரீதியில் பரவலாக உருவாக்கும் முயற்சிகள் இன்னும் சரிவர நடைபெறவில்லை. இலக்கிய ஆர்வத்தையும் வாசிக்கும் பழக்கத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்கு நூலகங்களும், பயிற்றப்பட்ட நூலகர்களும் பாடசாலைகள் தோறும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும். நூட்டின் உள்ள நகரப் பாடசாலைகளில் பெயரளவில் நூலகங்கள் உள்ளன. தேசிய நூலகசபை நாடெங்கும் நூலகங்களை விரிவாக்கம் செய்யும் முயற்சிகளில் தற்போது ஈடுபட்டுள்ளது.

குழந்தைகளின் ஆளுமையை புத்தகங்களின் ஊடாகவும் வாசிப்புப் பயக்கத்தின் மூலமும் வளரவிடாது சிறு வயது முதல் ரியூசன் கலாசாரம் விரிவடைவதற்குரிய குழந்தையை மாற்ற முடியாத நிலைமை உருவாகியுள்ளது. ஆசிரிய மாணவர் தொடர்பு ரியூசன் முறையைப்பினாடாக இன்று வளர்கின்றது. மேலவேய நாடுகளில் அதிபர், உப அதிபருக்கு அடுத்த நிலையில் பாடசாலை நூலகர்கள் மாணவர்களுக்கு வழி காட்டியாகச் செயற்படும் நிலைமை காணப்படுகின்றது. எமது நாட்டுப் பாடசாலைகளில் பணியாற்றும் நூலகர்கள் இரண்டாந்தரமானவர்களாகவும், ஆசிரியரே தமது வேலையுடன் நூலகத்தை மேற்பார்வை செய்யும் ஒழுங்குகளும் தான் இன்று வழைமையாகவுள்ளது.

வாசிக்கும் பழக்கம் கல்வித்துறையில் மங்கிப்போகின்ற நிலைமையை மாற்றும் வகையில் கடந்த காலங்களில் மாகாண ரீதியாகவும் பிரதேச ரீதியாகவும் உருவாக்கப்பட்ட தகவல் நிலையங்கள் விரிவாக்கம் செய்யப்படுவது அவசியமானது. பாடசாலைக் கல்வியின் முக்கிய அங்கமாக நூலகத்தை மையமாகக் கொண்ட கல்வி மாபை உருவாக்குவதும் நெறிப்படுத்துவதுமே மாணவர்களின் ஆளுமை வளர்ச்சியில் உறுதியான அடித்தளத்தை ஏற்படுத்தும்.

தொடர்புசாதனங்களின் வேகமான வளர்ச்சி நவீன சமுதாய மாற்றம் ஆகியவற்றின் மத்தியில் உறுதியான அறிவுறிந்த சமுதாயத்தை உருவாக்க வாசிக்கும் பழக்கம் அவசியமானது. இதனை இளம் உள்ளங்களிலே பல்வேறு நிலைகளில் பதியைக்கும் முயற்சிகள் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். வாசிப்பதானால் மனிதன் பூரணத்துவம் அடைகின்றான் என்பதைப் பரபரப்பி குறுந்த இன்றைய சமுதாய ஒட்டத்தின் மத்தியில் அழுத்தம் பெற வைப்பது கல்வியாளரின் பாரிய கடமையாகும்.

காட்டில் வாழும் குலமானோம்

நூலாசியம்

காட்டில் வாழும் குலமானோம் - வெறும்
காட்டில் வாழும் குலமானோம்!
தோட்டம் செய்து பரிச் விழைத்து
தேப்டம் புரிந்து பசிந்துண்டு - மனுக்
கவ்டம் சேர்த்து வாழ்ந்து மகிழ்ந்த
கோட்டம் கெட்டு குடி பிழீந்து
காட்டில் வாழும் குலமானோம் - வெறும்
காட்டில் வாழும் குலமானோம்!

காசைக் கொடுத்து காட்டை வாங்கி - சில்லறைக்
காசாற் சூரண்டி விரலால் அழுத்தி
பேசித் தொலைக்கும் கருவியைச் சீண்டி
வீசிக் காட்டை தெருவிற் போட்டு
பேசி நடக்கும் நிலைக் கானோம் - வீண்ககதை
பேசித் தீரியும் விசர்க் கானோம்!
காட்டில் வாழும் குலமானோம் - வெறும்
காட்டில் வாழும் குலமானோம்!

காய்கறி வாங்கக் கடைத்தெரு போனால் - பொருள்
ஆய்ந்து நல்லதைத் தேர்ந்து பொறுக்கி
ஏய்ந்து போகாது பேரமும் பேசி
மாய்ந்து உழைத்த பணத்தினை நீட்டி
மீந்த காசினை கணக்காப் வாங்கி
செய்த காரியம் தொலைந்து கீறிடிற்
காட்டில் வாழும் குலமானோம் - வெறும்
காட்டில் வாழும் குலமானோம்!

பேனா பிடித்து பெயரை எழுதி - தீனமும்
தானாப் பழகிய கையெழுத தீட்டு
வாழ்நாள் முழுதும் வரவைப் பதியும்
கோனாள் முறையை கடுகித் தொலைத்து
போனால் வந்தால் பொறியினுள் காட்டை
மீனாப் வழுக்கப் புகுத்தி எடுக்கும்
காட்டில் வாழும் குலமானோம் - வெறும்
காட்டில் வாழும் குலமானோம்!

மாதம் முடியச் சம்பளம் வந்து - ஞான
பேதம் என்னப் பெருவிழா காட்டும்
வேதம் மறந்து வங்கிக்குப் போக
சேதம் கொடுத்து சுவரினுள் காட்டை
மோதல் செய்து பணம் கறக்கின்ற
போதம் கண்டோம் கைமுதல் இழுந்து
காட்டில் வாழும் குலமானோம் - வெறும்
காட்டில் வாழும் குலமானோம்!

நில்லெனக் கூறி மறிக்கும் இடத்தில் - நிலை
மெல்லவே இறங்கி மேனியை வளைத்து
சில்லறைத் தாஞும் இல்லாப் பையினுள்
உள்ளதோர் ஜிடென்றிக் காட்டை எடுத்து
வல்லவ ராகக் காட்டித் தெளிந்து
நல்லவ ரெண்டெமை நாட்டி நடக்கும்
காட்டில் வாழும் குலமானோம் - வெறும்
காட்டில் வாழும் குலமானோம்!

புத்தகக் களஞ்சியம்

(நூல் மதிப்புரை)

புத்தகக் களஞ்சியத்தில் நூல் மதிப்புரைக்கு நூல்களை அனுப்பவர்கள் இரண்டு
பிரதிகளைஅனுப்ப வேண்டும்.

இரு வருடத்திற்குள் வெளிவந்த புத்தகங்கள் மட்டுமே
மதிப்புரைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பத்திரிகைகள், சுஞ்சிகைகள் விமர்சனத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

இந்து காணல் (5)

சந்தேஷ : த. ராணாநாதன்

செங்கை ஆழ்யான்

ஸமூதின் நன்று அறியப்பட்ட மூத்த தலைமுறைப் படைப்பாளி செங்கை ஆழ்யான். ஸமூத்து எழுத்தாளர்களில் இவரே அதிகமாக எழுதியவர். நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களையும் நூற்றுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளையும் இவர் படைத்திருக்கிறார். இவரது எட்டு நால்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்தியப் பரிசீலனைப் பெற்றுள்ளன. ஸமூத்து எழுத்தாளர்களில் அதிக வாசக கூட்டத்தைக் கொண்டவரும் இவரே. மறுமலர்ச்சிக்கதைகள், ஸமூகேசிச் சிறுகதைகள், சுதந்திரன் சிறுகதைகள் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் போன்ற பல முக்கியமான தொகுப்புக்களை வெளிக்கொண்டார்ந்தவர். ஸமூத்து சிறுகதை வரவாற்றினை எழுதியவர். ஸமூத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவரது உழைப்பும் பங்களிப்பும் அபாரமானது. அந்புதமானது இவரது படைப்பு முயற்சிகள், ஆய்வு முயற்சிகள், தொகுப்பு முயற்சிகள் யாவும் ஸமூத்து இலக்கியத்திற்கு செழுமை சேர்ப்பவை.

தங்களது “ஓ வெள்ளவத்தை” சற்று வித்தியாசமான சிறுகதையாகும். அதன் நம்பகத்தன்மை எப்படி?

விஞ்ஞானீதியான சிறுகதைகளில் ஓரளவு நுழைத்தகுந்த சங்கதிகள் இருக்கும். சனாமிக்குப் பிறகு தென்னிலங்கையைத் தாக்கப் போகின்ற பெரும் இயற்கை இடர் புவிநடுக்கமாகும். இப்பொழுது வெள்ளவத்தைப் பிரதேசத்தில் கட்டப்படும் மாடிகள் 3.5 றிச்டர் புவிநடுக்க அலைகளுக்கே தாக்குப் பிடிக்கக் கூடியன. இந்த அளவிற்கு மேல் புவிநடுக்கம் ஏற்படில் வெள்ளவத்தைக் கட்டிடங்கள் தகர்ந்து விடும். இப்பொழுது தென்னிலங்கையிலும் மலைநாட்டிலும் 2 றிச்டர் அளவில் புவி நடுக்க அலைகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மலைநாட்டின் மகாவலி நீர்த்தேக்கங்களில் 4 றிச்டர் அளவிற்கு மேல் புவிநடுக்க அலைகள் ஏற்படில் நீர்த்தேக்கங்களைக் காப்பாற்ற முடியாது. இது அறிவியல் உண்மைகள். புவியியலாளர் என்ற வகையில் இந்தக் தகவல்களை வைத்து நான் எழுதிய சிறுகதை தான் ஒ வெள்ளவத்தை ஆகும். இது ஒரு எச்சரிக்கையே.

தங்கள் சிறுகதைகளில் “குருவிக்கூட்டடைக் கலைக்காதீர்கள்” என்பது என்பதுகளின் இறுதியில் தோன்றிய தமிழர் அரசியல் போக்கைப் பிமர்சிப்பதாக அமைந்தது எனக் கூறப்படுவது பற்றித் தங்கள் கருத்து யாது?

என்னுடைய சிறுகதைகளில் பெரும்பாலானவை கடந்த இரு தசாப்தங்களாகத் தமிழ் மக்கள் அனுபவித்து வருகின்ற துயரங்களைக் கருவாகக் கொண்டவை. அவ்வகையில் வரலாற்றுப் பதிவிற்கான ஆவணமாக அமைபவை. எனது “இரவு நேரப்பயணிகள்” அவ்வகையில் பலராலும் விதந்துரைக் கப்பட்ட சிறுகதைத்தொகுதி. பெருநிலப்பரப்பிற்கான பாதைகள் அடைக்கப்பட்ட நிலையில் யாழ்ப்பான மக்கள் ஊரியான்

பாதையூடாகவும், கிளாலிப் பாதையூடாவும் இரவு நேரத்தில் பயணப்பட்டு அனுபவித்த தாங்கொணாத் துயரங்களை என்னைப் போல இலக்கியத்தில் ஆவணப்படுத்தியவர்கள் எவருமில்லை எனத்துணிந்து சொல்லேன். ஏ9 பாதை திறந்து போக்குவரத்துச் சீரான சூழலில் என் இரவு நேரப் பயணிகளை எடுத்து வாசித்தால் ஒரு கால கட்டத்தில் நாம் அனுபவித்த காயங்களின் வடுக்கள் தெரியும். நாம் நடந்தவற்றினை இலகுவில் மறந்து விடுகின்ற சாதி. அவ்வாறான வரிசையில் அடங்கும் ஒரு சிறுகதை தான் குளவிக்கூட்டடைக் கலைக்காதீர்கள். நான் கிளிநோச்சியில் மேலதிக் அரசாங்க அதிபராகப் பணியாற்றிய போது அரசாங்க விடுதியில் தங்கியிருந்தேன். அக்காலத்தில் கிளிநோச்சி நகரத்தில் இராணுவ முகாமிருந்தது. பல போராளிக் குழுக்கள் இருந்தன. ஒவ்வொரு நாளும் இராணுவ முகாம் ஏதோ ஒரு குழுவினால் “சொட்டப்” பட்டது. சில இரவுகளில் இரும்புத் தகடுகளால் கவசமிடப்பட்ட லொறி பெரும் கடமூடாச் சத்தத்துடன் இராணுவ முகாமை நோக்கி வரும். இராணுவ முகாமை நோக்கி இரண்டொரு குடுகளை நடாத்தி விட்டு அதே கடாமுடாச் சத்தத்துடன் திரும்பிச் செல்லும். அவ்வாறான செயல்கள் நடந்தேறிய மறுநாள் இராணுவத்தினர் அவ்வழியால் வருபவர்களை வயது வித்தியாசமின்றிக் குன்புறுத்தவார்கள். இது என் மனதில் படிந்து கணத்தது. இராணுவ முகாம் ஒரு குளவிக் கூடு. குளவிக்கூட்டடை முற்றாகக் கொழுத்தி விட வேண்டும். கலைக்கக்கூடாது. இச்சிறுகதையைக் குறியீட்டு முறையில் எழுதி வைத்திருந்தேன். யாழ்ப்பாணக் கோட்டை தாக்கப்பட்ட சமயத்தில் இச்சிறுகதை “மல்லிகை” யில் பிரசரமானது. அதனால் அச்சிறுகதை பலத்த கண்டனத்தைப் பெற்றது. யாழ் கோட்டையை குளவிக்கூடாகக் கருதியதால் வந்த வினை. அச்சிறுகதையில் குறியீட்டுப்படிம் அற்புதமாய்

விழுந்திருந்தது. Symbolism வகைச் சிறுகதைக்குத் தக்க உதாரணம் குளவிக்கூட்டைக் கலைக்காதீர்கள் ஆகும். இரவுப்பூச்சிகள், கஞ்சிப்பொழுது போன்ற எனது ஏனைய சிறுகதைகளும் இவ்வாறானவை. இராணுவ நெருக்கடிகளும் போராளிகளின் பயமும் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் கதாசரியன் தான் சொல்ல விரும்புகின்ற கருத்திற்குக் குறியீட்டைக் கைக்கொள்கிறான். அக்குறியீடு கலையழகோடும் ஆயிரம் அர்த்தங்களோடும் அமைந்து விடுகின்றது. பயம் தந்த இலக்கிய உருவாக்கமாகிவிடுகின்றது. Ken Kesey தனது One Over the Cukoo's Nest இல் அமெரிக்காவை பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியாகச் சிற்தரிக்கவில்லையா?

தங்கள் சிறுகதைத் தொகுதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகள்

நெஞ்சமே அமைதி கொள், யாழ்ப்பாண இராத்திரிகள், இரவுநேரப்பயணிகள், ஓடில்லா ஆமைகளும் கூடில்லாத நத்தைகளும், குந்தியிருக்க ஒரு குடிநிலம் ஆகிய ஜந்து சிறுகதைத்தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. எனது முதிரா இளமைக்கதைகள் “நெஞ்சமே அமைதி கொள்” தொகுதியில் இடம்பிடித்துள்ளன. யாழ்ப்பாண இராத்திரிகள் எனது இருபத்தைந்து சிறுகதைகளின் தொகுப்பு காகிதம் இல்லாத கால கட்டத்தில் கொய்பிப் பேப்பரில் அச்சிடப்பட்டவை. எனக்குப் பெருமை சேர்க்கும் பல கதைகள் இதில் உள்ளன. வன்னிப் பிரதேசத்தின் வாழ்க்கையைப் படம் பிடிக்கும் பல கதைகள் இதிலுள்ளன. “ஷெல்லும் ஏழு இஞ்சிச் சன்னங்களும்” என்ற பலராலும் விதந்து பேசப்பட்ட சிறுகதை. இதில் தான் வெளிவந்தது. இரவு நேரப்பயணிகள் ஒரு களம் சார் கதைகள். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளுக்குமிடையிலான பயணப்பாதை தடைப்பட்ட போது மக்களின் அவலம் நிறைந்த பயணத்தை அச்சிறுகதைகள் சித்திரிக்கின்றன. ஊரியனுராடாகவும், கிளாலி ஊடாகவும், சங்குப்பிட்டி ஊடாகவும் மரணபயத்துடன் செய்த பயணங்கள் அதில் பதிவாகியுள்ளன. பலராலும் பாராட்டப்பட்ட விமர்சகர்களின் விதந்துரைப்புக்குள்ளான சிறுகதைகள் அதிலுள்ளன. அதனைத்தொடர்ந்து வெளிவந்த நான்காவது தொகுதியில் எனது அண்மைக்காலக் கதைகளும் மூன்றைங்களைத் தொகுதிகள் சிலவும் உள்ளன. எனது சிறுகதைகள் பற்றிச் சொல்வதானால் நிறையக் கூறலாம். ஒவ்வொரு கதையின் பின்னால் ஒவ்வொரு வரலாறுண்டு. நான் திரிந்த களம் பெரிது. பழகிய மாந்தர்கள் விதம் விதமானவர்கள். எனது அவதானிப்பு வித்தியாசமானது. நான் மக்களை நேசிப்பவன். எவரும் எனக்கு எதிரியல்லர். எல்லாரும் படைப்பாளி சொங்கை ஆழியானின் கருணைக்குரியவர்கள். மூன்று தசாப்தங்கள் காட்டுக்கிராமப் பருச்சப்பட்ட மக்களுடன் பழகிப்பழகி அவர்களின் துயர துண்பங்களில் பங்கு கொண்டவன். எனது சிறுகதைகள் அதனால் இந்த மண்ணில் புரள்பவர்களையே பேசின. எனது சிறுகதைகளின் பிரசரக்களம் உலகளாவியது. இலங்கைப் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் எனது சிறுகதைகள் அனைத்தையும் இந்தியாவில் தாமரை விரும்பிப்பரசுரித்தது. கண்ணயாழி, சுபமங்களா, கலைமகள் ஆகிய சுஞ்சிகைகளில் பல சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. கனடா, ஜேர்மனி, இங்கிலாந்து முதலான நாடுகளில் என் அனுமதி பெற்றும்

அனுமதி பெறாமலும் என் சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. எனது நாவல்கள் அனைத்தும் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளில் மறுபிரசரமாகியுள்ளன. இப்போது கனடாப் பத்திரிகையான “தமிழ்த் தென்றலில்” எனது வாடைக்காற்று தொடராக வெளிவருகிறதாம். கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை அதனைத் தெரியப்படுத்தினார். எனது “கடல் கோட்டை”யை மறுபிரசரம் செய்ய விரும்பி பிரான்ஸ் ஈழநாடு பெரிதாக விளம்பரம் தனது பத்திரிகையில் செய்தது. யாழ்ப்பாணக் கோட்டைத் தாக்குதலுக்கு வழிவகுத்த நாவல்” எனக் குறிப்பிட்டது. பிரான்சிய அரசு அந்த நாவல் வெளிவருவதைத் தடைசெய்ய கட்டளை பிறப்பித்தது. யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைப் போர்த்துக்கேயிடமிருந்து கைப்பற்ற ஒல்லாந்தத் தளபதி கொழுசாறி பான்ஸ் கூன்ஸ் மூன்று மாதங்கள் மற்றுகையிட்டுப் பணிய வைத்து வெற்றி கொண்டான். விடுதலைப்புவிகளும் அவ்வாறான முற்றுகையை இட்டிருந்தனர். வரலாறு திரும்பும் என்பது வரலாறு. இன்னொரு தொகுதி போடக் கூடிய சிறுகதைகள் என்னிடமுள்ளன. எனது பல சிறுகதைகள் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இரவு நேரப் பயணிகள் முழுமையாக சிங்களத்தில் “ராத்தியா நொனசய்” என்ற பெயரில் வெளி வந்தது.

தமிழகப்படைப்பராளிகளின் முழுப்படைப்புக்களும் பெரும் தொகுப்புக்களாக வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகள், குறுநாவல்கள் அதேபோல அழகிசாமி, இந்துமதி, வாசந்தி, தீலகவதி, சுஜாதா எனப்பட்டியல் நீஞும் பெருந்தலையனை நால்கள். நீங்கள் அப்படியான்றை வெளியிடலாமே?

எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்களைப் பெருந்தொகுப்பு களாக வெளியிட அச்சு வசதிகளும் பதிப்பக வசதிகளும் தமிழகத்தில் இன்றுள்ளன. ஈழத்தின் மூத்தபடைப்பாளி கே. டானியல் படைப்புகள் தமிழகத்தில் 1132 பக்கங்கள் கொண்டாக வெளிவந்துள்ளது. மறைந்த படைப்பாளிடானியலின் ஆறு நாவல்கள் இதிலுள்ளன. அதே போல மூத்தபடைப்பாளி மு. தளையசிங்கத்தின் படைப்புகள் ஒரே தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. தளையசிங்கத்தின் சிறுகதைகள், குறுநாவல், நாவல், ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி போன்ற கட்டுரை, அவருடைய அரிய மெய்ஞானக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் இதில் உள்ளன. தளையசிங்கத்தின் முழுமையான படைப்புகள் இதில் அடங்குகின்றன. ஈழத்தின் புகழ் மிக்க படைப்பாளி எஸ். பொன்னுத்துரையின் சிறுகதைகள் பலவும் எஸ்.பொ. கதைகள் என்ற பெயரில் பெருந்தொகுப்பாக 867 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் தமிழகப் பதிப்புகள். ஈழத்தின் புகழ் மிக்க படைப்பாளி எஸ். பொன்னுத்துரையின் சிறுகதைகள் பலவும் எஸ்.பொ. கதைகள் என்ற பெயரில் பெருந்தொகுப்பாக 50 சிறுகதைகள் இத்தொகுப்பிலுள்ளன. அதேபோல தி. ஞானசேகரன் சிறுகதைகள் பலவும் ஒரு தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. 250 ரூபா உற்பத்தி விலை கொண்ட அந்நாலை 100 ரூபா அடக்கவிலையில் விற்பனைக்கு விட்டிருப்பது வியப்பிற்குரியது. செங்கை ஆழியான் தனது மூன்று குறுநாவல்கள், பக்குக்குட்டிக்கதைகள், பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு ஒன்றை 1978இல் செங்கை

ஆழியான் கதைகள் என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார். 1992இல் தனது ஆறு நாவல்களைச் செங்கைஆழியான் நாவல்கள் என்ற தொகுப்பாகத் தந்துள்ளார். இவ்வாறான முயற்சிகள் நடந்துள்ள போதிலும் ஒரு படைப்பாளியின் படைப்புகள் பெருந்தொகுதியாக வெளியிடும்போது அப்படைப்பாளி ஜெயகாந்தன் மாதிரி எழுத்துலகிலிருந்து ஒதுங்கியவராக அல்லது அழிகிரிசாமி போன்று அமரராணவராக இருக்க வேண்டும். தொடர்ந்து எழுதுகின்ற நிலையில் அவ்வாறான தொகுப்புகள் எவ்வளவு தூரம் படைப்பாளியை முழுமையாக அறிய வைக்கும் எனக் கூறமுடியாது. இவ்வாறான பாரிய தொகுப்புகளை முழுமையாக வாசிக்கும் பொறுமை இன்றைய வாசகர்களுக்கு இருக்கப் போதில்லை. அவை நூலகங்களை அலங்கரிப்பனவாக விளங்குகின்றன. எனினும் ஈழத்தில் அமரர்களான வரதர், நந்தி, சொக்கன், செம்பியன்செல்வன் ஆகியோரின் படைப்புகளை முழுமையான தொகுப்புகளாக வெளியிட அவர்களின் தரமான படைப்புகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக வரதரின் தரமான 20 சிறுக்கதைகள், மூன்று குறுநாவல்கள், காவோலையில் பக்கமை என்ற நாவல், புதுக்கவிதைகள், யாழ்ப்பாணத்தார் கண்ணீர் என்ற காவியம், பக்கமைநினைவுகள் என்ற கட்டுரைகள் அனைத்தையும் வரதரின் படைப்புகளாக வெளியிடலாம். முழுமையான படைப்புகளை வெளியிடும்போது அவர்களின் ஆரம்ப எழுத்துக்களைத் தரம் பாராது வெளியிட்டு அவர்களின் பிற்காலப் பண்பட்ட எழுத்துக்களைக் குறைவாக மதிப்பிட வைக்கக்கூடாது. பெருந்தொகுதி வெளியிடக்கூடியளவிற்கு நம்மவர்களிடம் படைப்புகள் இல்லை.

யாழ்ப்பாணத்து இலக்கிய நிகழ்வுகள் அன்மைக் காலத்தில் சோர்வு கண்டுள்ளது போன்றுள்ளதே?

முற்றாக அவ்வாறு கூறவிட முடியாது. ஈழத்தின் சமூக அரசியல் முரண்பாடுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் நம்பகமற்ற குழல் படைப்பாளிகளையும் கலைஞர்களையும் இலக்கிய நிகழ்வுகள் நடாத்த தயக்கத்தைத் தந்துள்ளன. முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் மல்லிகை டொமினிக் ஜீவா அடிக்கடி ஏதாவது இலக்கியச் சந்திப்புகளை நடாத்துவார். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நிகழ்வுகள் போன்றிருக்கும் ஜீவாவின் கொழும்புப் பொய்வோடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் காணாமல் போய்விட்டது. யாழ் இலக்கியவட்டம் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதன் முக்கிய பிரமுகர்களான வரதர், செம்பியன்செல்வன், சொக்கன், புத்தொளி சிவபாதம், தில்லைச்சிவன், ஆகியோரின் இழப்புக்களால் ஓரளவு தன் செயற்பாட்டில் குண்டிப்போடுள்ளது. தனித்து அதன் தலைவர் செங்கை ஆழியாணால் எவ்வளவு காலம் தான் தாக்குப்பிடிப்பது? யாழ் இலக்கியவட்டத்திற்குப் புது இரத்தம் பாய்ச்ச வேண்டியுள்ளது. யாழ் இலக்கியவட்டத்தின் அங்கமான இலங்கை இலக்கியப்பேரவையின் பரிசுளிப்பு விழா நடந்தப்பட வேண்டியுள்ளது. கனகசெந்தி கதாவிருது வழங்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வாண்டு சம்பந்தன் விருதுக்கான தெரிவு நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. அத்துடன் சமூகவியலாளர் அபோ. செல்லையா நினைவாக 2006ஆம் ஆண்டின் சிறந்த கட்டுரையில் நூல் ஒன்றிற்கு விருது வழங்க அவர் மகன் செந்தில் முன்வந்துள்ளார். அதேபோல் முத்தரமுத்தாளர்

நாவேந்தன் நினைவாக 2006ஆம் ஆண்டின் சிறந்த சிறுக்கதை நூலிற்கு நாவேந்தன் விருது வழங்க அவரது சகோதரர்கள் முன்வந்துள்ளார். அதற்கான விண்ணனப்பங்கள் கோரப்படவள்ளன. தெல்லிப்பளை கலை இலக்கியவட்டம் அடிக்கடி கூட்டங்கள் நடாத்தியது. கோகிலா மகேந்திரனின் அவஸ்திரோயிய புலம் பெயர் நோக்குடனான கொழும்பு இருக்கை தெல்லிப்பளை கலை இலக்கிய வட்டத்தை ஸ்தம்பிக்க வைத்துவிட்டது. தாயகம் க. தணிகாசலம் கலை இலக்கியப் பேரவையின் சார்பில் இலக்கியச் சந்திப்புகள் நடாத்தி வந்தார். மெளனமாகிவிட்டார். எனினும் அன்மையில் இலக்கிய நிகழ்வுகள் அரங்கேற்றியள்ளன. நடினைக் கிருபானந்தாவின் பூரணிக் குழுவினர் கலைப்பேரரச ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை விருதினை (2007) கலாபூஷணம் அராவியூர் ந. சுந்தரம்பிள்ளைக்கு வழங்கிய நிகழ்வு நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் நடந்தேறியது. செங்கைஆழியான் தலைமை தாங்க பேராயர் கலாநிதி எஸ். செபநேசன், பேராசிரியர் பொ. பாலசந்தரம்பிள்ளை, ஆறு திருமுருகன், கலாநிதி மணோன்மணி சண்முகதாஸ் முதலாணோர் கருத்துரை வழங்கினர். அராவியூர் ந. சுந்தரம்பிள்ளை இலங்கையில் நாடறிந்த வாணொலி நாடக ஆசிரியர். 500க்கு மேற்பட்ட நாடகப்படைப்புகள் இவருடையவை தேசிய ரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் பல பரிசுல்களைப் பெற்றவர். சிறுக்கதை, நாவல், புனைக்கதைசாராப் படைப்புக்களை எழுதியவர். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஜீவநதி என்ற இருமாஇதழ் ஒன்று வெளிவந்துள்ளது. அதன் வெளியீட்டு விழா வடமராட்சியில் நடந்தேறியது. சின்னராஜா வியலன், கலாமணி, பரணீதரன், துரைராஜா ராஜ்ஹேல் என்போனர் ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு ஜீவநதி வெளிவந்துள்ளது, ஜீவநதி யின் ஆசிரியர்கள் துடிப்பான இளைஞர்கள். மூத்தபடைப்பாளி தெணியான் தலைமையில், வெளியீட்டுரையை செங்கைஆழியான் நிகழ்த்தினார். மதிப்பீட்டுரை செய்த கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் சிறுசஞ்சிகைகளின் வடிவமைப்பில் ஞானம் சிறந்து விளங்குகின்றது எனப் பாராட்சனார். வடிவமைப்புக்கு ஞானம் சிறந்த உதாரணம் என்றும் கூறினார். எழுத்தாளர் பொ. ஷண்முகநாதனின் நகைச்சுவைக்கட்டுரைகளின் தொகுப்பான சிரிப்போம் சிந்திப்போம் நூலின் அறிமுகவிழா ஸ்கந்தவரோதயாக கல்லூரியில் யாழ் இலக்கிய வட்டம் நடந்தேறியது. பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் வெளியீட்டுரை நிகழ்த்தினார். நெல்லை ஆனந்தராணியின் எதிர்பார்க்கைகள் என்ற வாணொலி நாடக நூல் வெளியீட்டு விழா கட்டடவேலி பலநோக்குக் கூட்டுறவு சங்க மண்டபத்தில் நடந்தது. கட்டடவேலி ப.நோ.கூ. சங்க கலாசார கூட்டுறவுப் பெருமன்றத்தின் தலைவர் த. சிதம்பரப்பிள்ளை தலைமை தாங்கினார். ஈழத்துப் படைப்புகளைப் பணம் கொடுத்து வாங்கி விநியோகித்து வருகின்ற அரும் பணியைச் சிதம்பரப்பிள்ளை தொடர்ந்து செய்து வருகின்றார். செங்கை ஆழியான், கலாமணி, குப்பிள்ளை சண்முகம் ஆகியோர் விழாவில் கலந்து உரையாற்றினர். இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத்தில் ஆங்காங்கு இலக்கிய விழாக்கள் ஒன்றும் இரண்டுமாக நடந்துவருகின்றன.

(தொடரும்)

ஆழியாரே! ஏன் இந்தப் பரப்ரபு!

-ஆஹரன் அவஸ்திரேலியா

முதுபெரும் எழுத்தாளரான செங்கை ஆழியான் அவர்களின் “வாடைக்காற்று” “காட்டாறு” தொடங்கி இன்று “வேலணை அக்கா” வரையும் நாங்கள் அவரின் வாசக ரசிகர்கள். அவருடைய எழுத்துக்களுடாக எமது மண்ணையும் நாம் கடந்த சுவடுகளையும் கண்ணோருடனும் கவலையுடனும் மனதில் வலிகளைச் சமந்து அந்த நினைவுகள் மாறாமல் பல நாட்கள் தவித்திருக்கின்றோம். ஒரு எழுத்தாளனின் உண்மையான எழுத்து ஒரு வாசகனுக்கு இவ்வளவு தாக்கங்களை உண்டு பண்ணும் என்றால் அந்த எழுத்தின் நோக்கம் வெற்றி பெற்றுள்ளது என்றே கருதலாம். இதை பேராசிரியர் க. சிவத்தம்பி அவர்கள் கடந்த பேட்டியில் அழகாகக் கூறியிருக்கிறார்.

இப்படி இருக்கும் ஒரு எழுத்தாளனின் எழுத்தை வாசிக்கின்ற வாசகனுக்கு எழுதவேண்டும் என்ற ஆவல் எழுப்போது தன் மண்ணைப் பல நாட்கள் பிரிந்து வாழ்ந்தாலும் அவனின் மனதில் தாய்நிலத்தின் அவலங்கள் முன் விரியும் போது தனது மனத்தாங்கலை எழுதிக் கொள்கிறான். இப்படித்தான் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளன் தாய்நிலத்தின் அவலங்களையும் சோகங்களையும் புலம் பெயர்ந்த நிலத்தில் இருந்து படைக்கின்றான். புலம் பெயர்ந்த எந்த எழுத்துப் படைப்பாளியும் வானத்தில் இருந்து வீழ்ந்தவர்கள் இல்லை. 1983 ஆம் ஆண்டுக்கு பின் போராளியாக இருந்தும் சிறையில் கொடும் சித்திரவதைகளையும் அவலங்களையும் அனுபவித்தும் ஈழமக்களின் சோகங்களை சுமந்தும் தான் நாம் இங்கு வந்தோம்.

பாலஸ்தீன் நாட்டில் நடந்த போராட்டத்தை எழுதிய ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் பாலஸ்தீனத்திற்கோ அல்லது வியட்னாமிற்கோ போய் இருந்து அந்த அவலங்களை நேரில் போய்ப் பார்த்தார்களா? அல்லது அந்த வேதனைகளில் கலந்து கொண்டார்களா? சில எழுத்தாளர்கள் தமது எழுத்துக்களில் பாலஸ்தீனத்திலும் வியட்னாமிலும் நேரில் நின்றது போன்ற உணர்வையும் வலியையும் வாசகர்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறார்கள்.

தாமரைச் செல்வி அவர்களின் “நாளைய செய்தி” என்ற சிறுகதை இந்த வாக்குக்கு ஒரு சான்று. இப்படி பலர் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இக்கடித்தின் நோக்கம் புலம்பெயர்ந்து இருக்கும் எந்த எழுத்தாளனும் ஈழத்தின் அவலங்களை எழுதித்தான் இலக்கிய உலகில் தங்கள் இருப்பை நிலை நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று இல்லை. தாய்நிலத்தை மறந்து உலக வாழ்க்கையில் நாம் இருக்கவில்லை.

நான் சிறுகதை எழுத்துதொடங்கியது செங்கையாழியான், அகஸ்தியர், முருகபூதி, ஜெயகாந்தன், தாமரைச் செல்வி,

ஜனகமகள், ஆசியோரின் எழுத்துக்களை நன்கு வாசித்து போது எழுதத் தூண்டியது. செங்கை ஆழியான் தனது உத்தியோகத்தின் ஊடாகத் தான் கண்ட அனுபவங்களை உடனுக்குடன் எழுத்தில் வடித்தார்.

ஆனால் நான் பெற்ற அனுபவம் அவர் பெற்றிருக்க மாட்டார். ஆனால் என்னால் அப்படி இலக்கியமாக படைக்க முடியவில்லை. எமது சொந்த மண்ணில் நான் கண்ட அவலங்கள் வேதனைகள் சாவின் விளிம்புகள் போன்றவைகளை இவர் பெற்றிருக்க வாய்ப்பில்லை. அடுத்ததாக ஈரான் ஈராக் யுத்தம் பாலஸ்தீன மக்களின் அகதி வாழ்க்கை ஈராக்கின் இராணுவத்தின் ஆக்கிரமிப்பில் குவைத் மக்கள் ஒரு இரவில் இடம் பெயர்தல் என்று நேரில் கண்டவைகளை அவரைப் போல் எழுத முடியவில்லை என்பதை கவலையுடன் எழுதுகிறேன்.

அவர் சொன்னது போன்று நாம் பணக்கார அகதிகள் தான். ஆனால் தாய் நிலத்தை மறந்து உல்லாச வாழ்வில் நாம் இருக்கவில்லை. கவிஞர் புதுவை இரத்தின துரையின் கவிதை போன்று அகதி லேபலில் தூசு தட்டியே காச சேர்த்தாலும் தாய் நிலத்தின் விடுதலைக்கும் தமிழ் மக்களின் அவல வாழ்வுக்கும் எங்களால் இயன்ற உதவியை செய்துகொண்டு தான் இருக்கின்றோம். இன்னும் எம் மன் விடியாதா என்று ஏங்கிக் கொண்டும் எண்ணிக் கொண்டும் ஆத்மாவைத் தொலைத்தவர்களாக ஒரு நடைப்பினை வாழ்க்கை வாழ்கின்றோம்.

இருபுது வருடங்கள் மண்ணில் இருந்து பிரிந்து போயும் இன்று கொழும்பில் வந்து இறங்கினால் உயிரோடு திரும்போய் என்ற உத்தரவாதத்தை யார் தருவார்கள். அப்படி இருந்தால் செங்கையாழியானின் கைகளைத் தொட்டுப் பார்க்கவேண்டும். ஜயா டொமினிக் ஜீவாவைக் கட்டி அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். புதுவை இரத்தின துரையின் காலில் விழுந்து கதற வேண்டும், ஜயா போராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களைச் சுற்றி வர வேண்டும். எவ்வளவு ஆசை இருக்கிறது. என் அஸ்தமனதுக்குள் இது நடக்குமா?

நாம் எந்தக் காலத்திலும் எமது தாய் நிலத்தின் அவலங்களை எமது இருப்புக்காக பயன் படுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு அப்படித் தன்னைப் பரப்பாக்கித்தான் செங்கை ஆழியானின் இருப்பை உலகிற்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலையில் அவரும் இல்லை என்பதும் எமக்குத் தெரியும். இந்தப் பரப்பான வார்த்தை ஜாலத்திற்கு ஞானமும் ஒரு காரணமாக அமைந்து விட்டது என்பதை எண்ணும் போது கவலை தான்.

மக்களின் அங்கீராத்துடன் எழுதிவரும் மலையக எழுத்தாளர்களை மதிக்காத சிலரின் பேர்க்கு நல்லதா?

-பராஸர சங்குப்பிள்ளை

மற்ற மாகாணங்களைவிட மத்திய மாகாணத்தில் அமைந்திருக்கும் மலையகமானது பாரம்பரிய கலை கலாசாரங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் எழுச்சியில் பின்னடைவினையே கொண்டுள்ளது. அதற்கு காரணமாக இருப்பது வறுமையும் பொறுப்பற்ற அரசியல் தலைமை கருமாகும். இந்நிலையில் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகம்கொடுத்து இன்று மலையகத்தில் எழுத்தாளர்களாக பிரகாசித்து வரும் ஒரு சிலரின் ஆதங்கங்களை வெளிப் படுத்துவது அவசியமாகின்றது. மலையகத்தில் மூன்று பிரிவினராக எழுத்தாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். மூத்த எழுத்தாளர்கள், நடுத்தரமானவர்கள், மற்றும் இளைய தலைமுறையினர். இவர்களில் இளையவர்களின் எண்ணிக்கையும் வளர்ச்சியும் மிகக் குறைவானதாகவே இருக்க நடுத்தரமானவர்களும் மூத்தவர்களும் ஒராவு எழுதிவருகின்றார்கள். இவர்களில் இன்னொரு வகையினர் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் அதிகமாக எழுதமாட்டார்கள். ஆனால் ஏனைய எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பது, இலக்கிய விழாக்களை நடத்துவது என்று சுறுசுறுப்பாக இயங்குவார்கள். இது நல்ல விஷயம் தான். மலையக இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும், உயர்ச்சிக்கும் இவர்கள் ஆற்றும் பங்கானது மகத்தானது தான். ஆனால் இவர்களில் சிலருக்கு குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்களை மட்டும் தான் தெரிந்திருக்கிறது. அதாவது மலையகத்தில் இன்று எழுத்தாளர்களாக மலையக மக்களால் அங்கீரிக்கப்பட்ட வர்களில் ஒரு சிலரை இவர்கள் எழுத்தாளர்களாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. எனவே இவர்கள் தாங்கள் பத்திரிகைகளுக்கு பேட்டியளிக்கும் போது மலையக எழுத்தாளர்களைப் பற்றி பட்டியலிடுவார்கள். இந்தப் பட்டியலில் இவர்களின் மனதுக்கு பிடித்தவர்கள் அல்லது இவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் நெருக்கமானவர்களின் பெயர்களை மட்டுமே குறிப்பிடுவார்கள். என்னதான் சிறந்த நல்ல எழுத்தாளர்களாக இருந்தாலும் இவர்களுக்கு அதெல்லாம் தேவையில்லை. இவர்களுக்கு வேண்டப்பட்டவர்களாக இருந்தாலே போது மானது. இந்நிலையில் ஒரு விஷயத்தை இங்கே கவனிக்க

வேண்டும். ஆயிரம் கை கொண்டு ஆதவனை மறைத்து விட முடியாது. தன் சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களிற் கேற்ப எழுத்தாளர்களை பட்டியல் போடுவதனால் எழுத்தாளர் களுக்கு எதுவுமே நடந்து விடப் போவதில்லை. மலையகத்தில் இன்று எழுத்தாளர்கள் ஒன்றும் சொல்லிக் கொள்ளுமானிற்கு சிறப்பாக இல்லை. 'ஏதோ உள்ளேன் ஜயா' என்ற ரீதியில் இருக்கிறார்கள். மூத்த எழுத்தாளராகட்டும் இன்றைய இளைய தலைமுறை யினராகட்டும் அனைவருமே ஏதோ எழுதிக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கான சரியான அங்கீராம், கெளரவும் எதுவுமே இன்னமும் கிடைக்க வில்லை. சுதந்திரமாக தங்களின் கருத்துக்களை வெளியிடும் நிலைமை இன்றும் இவர்களுக்கு இல்லை. இதனால் தரமான இலக்கியங்களைப் படைத்தாலும் கூட அவற்றிற்கான சரியான அங்கீராமும் ஆதாவது இவர்களுக்கு கிடைக்காமல் இருக்கின்றது. இதில் இன்னொரு விடயமும் இருக்கின்றது. அதாவது மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே வாழ்வார்கள் அனைவருமே பல்கலைக்கழகங்கள் சென்று படித்தவர்கள் வரலாற். எழுத்தைந்து சுதாவீரமானவர்கள் ஓரளவு எழுதுப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களாவர். இந்நிலையில் அதிகம் படித்த சிலர் மூத்த எழுத்தாளர்களையோ இளைய தலைமுறை எழுத்தாளர்களையோ மதிப்பதில்லை. எல்லாம் தெரிந்தவர்களைப் போல தலைக்கனம் மிக்கவர்களாக நிற்கிறார்கள். இவர்கள் தாங்கள் சொல்வதும் செய்வதுமே சரி என்ற மன நிலையில் யாரையும் கண்டுகொள்ளாமல் கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று செயற்படுவதனால் யாருக்கும் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. எனவே பாலில் தண்ணீரைப் பிரித்தெடுக்கும் அன்னப் பட்சியைப் போல நல்லனவற்றை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு தொடர்ந்து இலக்கியப் பணியாற்றி வருவதொன்றே மலையக எழுத்தாளர்களின் தலையாய பணியாகும். வெறும் விருதுகளுக்காகவும் பணத்துக்காவும் எழுதுவதை விட்டு உண்மையான தூய்மையான மனதுடன் துணிவாக செயற்படுவதன் மூலம் மலையக எழுத்தாளர்கள் நிச்சயமாக மக்களின் மனதில் இடம்பிடிப்பார்கள்.

வாசநாலைவரவாணி

கடவின் நடுவே	அனுமான் வைத்த
ஒரு	அக்கினி
கையாவு தீவு	இன்னும்
தொடர்ந்தெரிகின்றது	அகையைவேயில்கையா?
இது என்ன தோழும்?	இது என்ன சாபம்?

சீதையைப் போல	நெருப்பை யார்
தமிழர்கள் இங்கு	நெருங்குவர்?
சிறை	அதனால்
வைக்கப்பாட்டிருக்கின்றார்கள்	அது எரிகின்றது
தீயின் சீற்றத்திற்கு	நீர் தூரநின்று
இதுதான் காரணமோ?	வோட்க்கை பார்க்கின்றது.

விருதுநீர் வெள்ளையாலே

“மனமாணி”

உப்புக்கும் புளிக்கும்
ஒருவேளை சோற்றுக்கும்
துப்பின்றி வாழ்வாரை
தூரத்துது தூரதில்டப்
விலைவாசி ஆனைவிலை
குதிரைவிலை யாகிப் போக
நீலைகுலைந்த மக்களின்மேல்
நீஞுகின்ற சுமையிங்கு
பொட்டியே உணவாக
உண்ணும் சனத்தினையும்
பட்டினியில் சாகவிட
பொட்டிமா விலையெற்றம்
பஸ்வண்டி புகைவண்டி
மின்சார விலையேற்றம்
பள்ளிக்குச் செல்வோரை
பாதியாய் குறைக்கிறது.
மின்சார ஒளி இல்லை
விளக்குக்கு எண்ணைய் இல்லை
கண்ணிருந்தும் குடுராய்
இருட்டறையில் இல்வாழ்க்கை
வெளிநாட்டு உலாவுக்கும்
வீண்யுத்தச் செலவுக்கும்
பலியாக்கி மக்களையும்
பாடைஏற வைக்கின்றார்.
பொட்டிமா விலையேற
பாண்பணிக் கேக்கோடு
கொத்துபொட்டி தோசையுடன்
இடியப்பம் விலையாச்சு
புட்டோடு பலகாரம்
அப்பமும் விள்கோத்தும்
பரோட்டா பொட்டியும்
பால்மாவும் விலையாச்சு
மக்களுக்காய் பேகவோர்
வாய்மூடி மென்னத்தில்
தக்கபல வசதியுடன்
சொர்க்கத்தில் வாழ்கின்றார்
அன்றாடம் காய்ச்சிகளும்
அடிவற்றில் நெருப்போடு
எந்நானும் தவிப்பதிங்கே
இவர்களுக்குத் தெரியாதோ?
போராட்க கவட்டமென்றும்
உண்ணா விரதமென்றும்
மிக்கெட்டிங் போஸ்டர் என்றும்
பெருங்கவட்டம் சேர்த்தவர்கள்
பொதுமக்கள் பட்டினியால்
புலம்புவதை உணராயல்
இது எமது பொறுப்பல்ல
என்றிருத்தல் முறையாமோ?

அமர் செம்பியன் செல்வன்
ஞாபகார்த்தச்
சிறுக்கதைப் போட்டி 2007
பரிசுத்தோகை
அதிகரிக்கப்படுவேளு

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-
இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3500/-
மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-
நான்காம் பரிசு - ரூபா 1000/-

ஏதைய ஒன்றாம் சிறுக்கதைகளுக்கு தலை
ஈ 500/- வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுக்கதைகள் முன்னர் எங்கும்
பிரசரிக்கப்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.
போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது
பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை
வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.
தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில்
“அமர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தப்
போட்டி” என்று குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் கிளை அலுவலகம்
3-B, 46ஆ ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.

முடிவுத் திகதி 30.11.2007 வரை
நீடிக்கப்பட்டுள்ளது

- ஆசிரியர்

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர்

பெ. ராஜேந்திரன்

1982 ஆம் ஆண்டில் பயின்ற பள்ளி ஒன்றில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம் தொடர்பாக அப்போது தமிழ் ஒசை நிருபராக இருந்த பெ. ராஜேந்திரன் செய்தி சேகரிக்க எனது இல்லம் வந்தார். அபோது நான் இடைநிலைப்பள்ளி மாணவன். அன்று முதல் பெ. இராஜேந்திரன் எனக்கு அறிமுகமானார்.

8.3.1956 இல் பந்திங் புருக்லேண்ட்ஸ் தோட்டத்தில் பிறந்தார். தந்தை பெருமாள், தோட்டத் தொழிற்சங்கத்தின் உள்ளூர் பொறுப்பாளர். ஆரம்பத் தமிழ்க்கல்வி கற்றது புருக்லேண்ட்ஸ் தோட்டத்தில்தான். பின்னர் பந்திங் இடைநிலைப்பள்ளியில் மேற்கல்வி பயின்றார்.

1970 ஆம் இறுதிகளில் பத்திரிகைத் துறையில் அச்சுக்கோப்பாளராகச் சேர்ந்தார். 1981 அமரர் ஆதி. குமணன் தொடர்க்கிய தமிழ் ஒசை நாளிதழில் தலைமை நிருபராகப் பணியாற்றத் தொடர்க்கினார். தமிழ் ஒசை நாளிதழ் மூட்பட்டபிறகு, அமரர் ஆதி. குமணனின் வழிகாட்டலில் மலேசிய நன்பன் நாளிதழில் தனது பணியைத் தொடர்ந்தார்.

சமுதாய நலக் கட்டுரைகளைப் புள்ளி விவரங்களோடு எழுதக் கூடியவர். 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் இவரது சிறுக்கைகள் பல பரிசுகள் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் “தமிழ்ச் செல்வி தாய்மொழி வகுப்பிற்குப் போகின்றாள்” என்ற சிறுக்கை சற்று மாறுபட்ட சிந்தனையை விடத்தத்து என்னாம்.

மலேசிய சிலம்பக் கழகத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு பல பொறுப்புகள் வகித்தவர். சிலம்பம் பயில்வர்களுக்குப் பாடத்திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்து வெளியிட்ட பெருமை இவருக்கு உண்டு.

1981 இல் மலேசியப் பத்திரிகைக் கழகத்தின் சிறந்த செய்தியாளர் விருதை வென்றார். அதனைத் தொடர்ந்து ஏழு முறை இவ்விருதைப் பெற்றுள்ளார். உள்நாட்டு வணிப பயணீட்டாளர் துறையின் செய்திக் கட்டுரையாளர் விருது, சுற்றுச் சூழல் அமைச்சின் சிறப்புப் பரிசு என இவரது சாதனைகள் தொடர்கின்றன.

- தொகுப்பு. ஆ. குணநாதன்

மொரிசியஸ் மற்றும் ஜோரோப்பிய நாடுகளில் சிலம்பக் கலையைப் பரப்ப இவர் எடுத்த முயற்சி வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

1987 இல் மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தில் உறுப்பாளராகி, பின்னர் துணைச் செயலாளர், உதவித் தலைவர், செயலாளர் பதவிகள் வகித்து 2004 முதல் தலைவராக இருக்கிறார். புதுக்கவிடைக்குக் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கருத்தரங்கு நடத்தி சாதனைகள் செய்தார்.

கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் எழுத்து லகில் ஈடுபட அடக்கமாக பல நற்பணிகள் செய்து வருகிறார்.

கவிஞர் வைாழுமத்து அவர்களின் நெருங்கிய நண்பர். 2004 இல் தமிழ் எழுத்தாளர்களைத் தமிழ், நாட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று மலேசியத் தமிழ் எழுத்தை அழுத்தமாகப் பதியம் செய்து வந்துள்ளார். இவ்வாண்டு மீண்டும் நவம்பர் மாதம் 35 எழுத்தாளர்களை அழைத்துச் செல்கிறார். தமிழக அரசும், கவியரசு வைராமுத்துவும் இதற்குப் பக்கபலமாக இருக்கிறார்கள்.

தொழுவற்றிருந்த நாவல் துறைக்குப் புதிய உரம் பாய்ச்சி 2004 இல் ஆஸ்ட்ரோ வானவில், தேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் ஆசியவற்றின் துணையோடு மாபெரும், நாவல் போட்டியை நடத்தியது மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம். இதற்கு பெ. ராஜேந்திரன் தலைவராக இருந்து பெரிய பங்காற்றினார்.

தற்போது மக்கள் ஒசை நாளிதழ் நூயிறு பொறுப்பாசிரியராக இருக்கிறார். ஆசிரியை திருமதி ராஜே (இவரும் ஓர் எழுத்தாளர்) இவரது மனைவி. நண்பர் பெ. இராஜேந்திரன் பந்தா இல்லாமல் பண்புடன் பழக்கக்கூடியவர். அனைவரையும் அரவணைத்துச் செல்லக் கூடியவர். அவரது எழுத்துலகப் பணி சிறக்க ஞானம் வாழ்த்துகிறது.

P. Rajendran
19, Jln Murai Dua,
Batu Kompleks, Off Jln Ipoh,
51200 Kuala Lumpur, Malaysia.

வாசகர் கவனத்திற்கு!

ஞானம் அச்சிடுவதற்கான செலவு அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை தபாற் செலவும் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் ஞானம் தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டுமெனில் நாம் கண்டிப்பான சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டியுள்ளது. இதுவரை காலமும் நாம் பலருக்கு ஞானம் சஞ்சிகையை இலவசமாக கொரவப் பிரதிகளாக அனுப்பிவந்துள்ளோம். தொடர்ந்தும் இவ்வாறு அனுப்ப முடியாத அளவுக்கு செலவுகள் அதிகரித்துள்ளன. ஞானம் சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து பெறவேண்டுமானால் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள். சந்தாதாரராகச் சேராவிடில் அவர்களுக்கு ஞானம் சஞ்சிகை தேவையில்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்வோம். ஞானம் சஞ்சிகை உயிர்வாழ இத்தகைய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதைச் சம்பந்தப்பட்டவர் புரிந்து கொண்டால் சரி.

- ஆசிரியர்

நாவலர் இளஞ்செழியனுக்கு கண்ணீர் அஞ்சலி

-குறிஞ்சிநாடன்-

நாவலர் இளஞ்செழியன் இருண்ட மலையகத்தின் இருளைப் போக்க வந்த இளம் ஞாயிறு. போராட்களம் கண்ட போர்ப்படைத் தளபதி, அஞ்சா நெஞ்சன். அசகாய குரன், கற்றோரையும் மற்றோரையும் வசீகரித்த வள்ளல், நேர்மையின் இருப்பிடம், விவேகத்தின் விளைவிடம், இன்று நம்மத்திலில் இல்லை, நம் எல்லோர் இதயத்தையும் கவர்ந்த இளஞ்செழியன்.

பெரியாரின் கொள்கைகளில் காந்தமாகக் கவரப்பட்டு அதில் ஊறித் தினைத்த இளஞ்செழியன் 1948ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்து சமூகத்தில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திய இதிகாச புருஷன் எனலாம்.

சாதி வெறி, சமூக ஏற்றத் தாழ்வு, முடநம்பிக்கை இலவகஞ்சுக்கு சாவு மணியிடக்கப் புறப்பட்ட புலித்தேவன். ஆணித்தரமான பேச்சால் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் இதயங்களை வென்றவர். தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட சமூகமாற்றம் இலங்கை வாழ் மக்களிடமும் பெருந்தோட்டப் புற மக்களிடமும் ஏற்பட வேண்டுமென அயராது பாடுபட்டவர். இ. தி. மு. க. விள் கிளைகள் கொழும்பு, கண்டி, ஹற்றன், பதுளை, பண்டாரவெல, நுவரளவியா, வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் என்பவற்றில் அமைத்து செயற்பட்டவர். 1956ல் தனிச் சிங்களச் சட்டம் வந்த போது போர்க் கொடி உயர்த்தியவர். 1958 ஸ்ரீ போராட்டம் நடந்தபோது தனது பங்களிப்பினை நல்கியவர். தலைவர் செல்வநாயகம், அமிர்தவிங்கம் போன்றவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டவர். அவரது எடுப்பான மிடுக்கான பேச்சுத் திறனால் படித்தோர், ஆசிரியர்கள், சிற்றாழியர்கள், வியாபாரிகள், தொழிலாளர்கள் என்போர் மகுடியின் முன் ஆடும் நாகம் என மயங்கி நின்றனர். பிரித்தானியரின் கொடுங்கோன்மைக்கும் பெரிய கங்கானிமார்களின் அடக்கு முறைக்கும் ஆப்பு வைத்தவர். மலையகத்தில் மூலை முடுக்கெல்லாம் பகுத்தறிவுச் சூரியன் உதயமாகக் காரணமாக இருந்தவர். இலங்கை ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிரான கோஷத்தால் இ. தி. மு. க இரண்டு முறை தடை செய்யப்பட்டது. சிறிது காலம் தடுப்புக்காவலிலும் வைக்கப்பட்டார். சிறிது காலம் இடது சாரிகளான என். எம். பெரேரா, கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா, பீற்றர் கெனமன் ஆகியோருடன் நட்புக் கொண்டு தனது கொள்கைகளை முன் எடுத்தார். என். எம் பெரேரா 1960 ஸ்ரீமாவோ அரசாங்கத்தில் சேர்ந்த போது அவர்களிடமிருந்து பிரிந்து விட்டார். மலையகம் என்ற வார்த்தைப் பிரயோகத்தைக் கொண்டு வந்தவர் இளஞ்செழியனே என்று கூறப்படுகின்றது. நீண்ட நாட்கள் சுக்கிள்ளமாக இருந்த இவர் தனது 95வயது வயதில் காலமானார். கண்டி சமூக அபிவிருத்தி மன்றத் தலைவர் பெ. முத்துவிங்கத்தின் பராமரிப்பில் இருந்த இவர், நவீந்த மக்களின் நலனுக்காக போராடிய, குடியிருமை பறிக்கப்பட்டோரின் குடும்பங்களுக்காம் போராடிய வீரத் தளபதி மன்றங்களுக்கும் நீங்கி விண்ணங்களுக்கும் எழ்தினார்.

கண்ணீர் அஞ்சலி

ஸ்ரீ ஜிவராஜா அஞ்சலி

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் அரசறிவியல் பேராசிரியர் அம்பலவாணர் சிவராஜா அண்மையில் காலமானார். அன்னார் குரும்பசிட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும் தனங்களிப்பை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். ஏறத்தாழ நாற்பது வருடங்கள் பல்கலைக் கழக சமூகத்திற்கும் மாணவர்களுக்கும் அவர் ஆற்றிய சேவை அளப்பாரியது. பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தனது பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்ட இவர் கண்டாவின் நியு பிறன்ஸ்விக் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் எ. ஜே. வில்சன் அவர்களின் தலைமையில் ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டு முதுமாணிப் பட்டத்தினைப் பெற்றவர். புதுஷல்லி நேரு பல்கலைக்கழகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வினை நிறைவு செய்தவர். ‘அரசியல் யாப்பும் அதன் வளர்ச்சியும்’, ‘அரசியற் கட்சிகளும் அவற்றின் அரசியற் பங்களிப்பும்’, ‘புதிய அரசுகளின் பரிணாம வளர்ச்சி’, ‘இனத்துவழும் அரசியலும்’ ஆகிய விடயங்களில் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு பல கட்டுரைகளையும் நால்களையும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதியவர். அத்தோடு தமிழில் இலக்கியம், இலக்கிய விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் அக்கறை காட்டி வந்தவர். அவரது மறைவு பல்கலைக்கழகச் சமூகத்திற்கு ஒரு பேரிழப்பாகும். அவரது மறைவு குறித்து ஞானம் கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்துகிறது.

இலங்கை இலக்கியப்பேரவை, யாழ் இலக்கியவட்டம் விருது வழும் படைப்புகள்

2006 ஆம் ஆண்டுக்கான சம்பந்தர் விருது பெறுபவர்

பேராசிரியர் கலாநிலி சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன் நூல் : மலாயக் குடிப் பெயர்வும் யாழ்ப்பாணம் சமூகமும் எழுத்தாளர் சம்பந்தனின் மகள் திருமதி திரிவேணி இவ்விருதுக்கான பணப்பரிசில் 10,000 ரூபாவை வழங்கினார்.

2006 ஆம் ஆண்டுக்கான ஆ. பொ. செல்லவூரா விருது பெறுபவர்

பேராசிரியர் எம். ஏ. நூலிமான், நூல் : மொழியும் இலக்கியமும்

இவ்விருதுக்கான பணப்பரிசில் ரூ 10,000 ஆ. பொ. செல்லவூராவின் மகன் செந்தில் வழங்குகிறார்.

கனகசெர்த்தி குதாவிருது பெறும் சிறுக்கதைகள் 2006–2007

1. ஓ. வெள்ளவத்தை - செங்கை ஆழியான் (தினக்குரல் 29/01/2007)
2. பெரியவன் - பன். பாலா (வீரகேசரி 14/01/2007)
3. சம்ஹாரம் - திருமலை வீ. என். சந்திரகாந்தி (வீரகேசரி 21/01/2007)
4. நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகள் - புலோலியூர் ஆ. இருத்தினவேலோன் (தினக்குரல் 25/02/2007)
5. காணவில்லை - யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் (நூலம் 04/2007)
6. பிணங்கள் விற்பனைக்கு - கனகசபை தேவகடாட்சம் (தினக்குரல் 27/05/2007)
7. என் இனிய தோழனே - திருமதி பவானி தேவதாஸ் (வீரகேசரி 03/06/2007)

நாவேந்தன் விருது குறித்த ஆண்டின் சிறந்த சிறுக்கதைத் தொகுதி

2005, 2006 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளியிடப்பட்ட சிறுக்கதைத் தொகுதிகளிலிருந்து இவ்விருதுக்கான தொகுதி தேர்ந்தெடுக்கப்படவுள்ளது. இவ்விருதுக்கான ரூபா 10 ஆயிரத்தை நாவேந்தனின் கோதர் கவிஞர் த. துரைசிங்கம் வழங்க முன்வந்துள்ளார். இவ்விருதுக்கான தேர்வுக்கு தங்கள் தொகுப்பில் ஒரு பிரதியை கீழ்க்காணும் விலாசத்துக்கு அனுப்பவேண்டும்.

ச. சிவகாசன்

இலங்கை இலக்கியப் பேரவைச் செயலாளர்,
சர்ஸ்வதி கோயில் வீதி, அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்.

எந்தனது காதலையே
எதிர்பார்த்துக் காத்துளதாய்
எங்கும் முரசறைந்தாய்!

தூதுமேல் தூதுவிட்டும்
கடிதங்கள் கையளித்தும்
உன் அன்பை ஊர்க் “குரைத்தாய்”!

எனினும்
காதலென்ற ‘போர்வைக்குள்’
கசக்கிப் பிழிதற்காய்க்
காத்திருக்கும் உனை அறிவேன்.

வெளியே சிரிப்பும்
உள்ளே முறைப்பாய்

உன் ஆத்மாவை நான் உணர்வேன்.

அனுசரிக்கப் பார்த்திருக்க
அடிமையாய் நீ நீணத்த
அனுபவ வடுக்கள்
உடலெங்கும் நீறைந்துளன்.
ஆண்மைத் திமிர்கொண்டும்
ஆயுதத்தின் நீட்சிகொண்டும்
அடக்கியாள நீணக்காதே!

உந்தனது துடிப்பெல்லாம்
என்னுட் புதைக்கும்
கூட்கும் உடையவள் நான்.
எந்தனது உரிமைகளை
எனக்காம் சுதந்திரத்தை
எனக்குக் கொடு!

குரைத்துக்கால சிவா
க.ஏ. மகாரங்க

சிறைகார்

என்னைத் தொடர்ந்து ரடைஞ் அப்சுதோயி வடிட...

அவுஸ்திரேலியாவில் வருடத்துக்கு மூவாயிரம்பேர் சாலைவிபத்துக்களில் இறக்கிறார்கள். இதை குறைப்பதற்கு அரசாங்கங்கள் பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபெடுகின்றன. விக்ரோரிய மாநிலத்தில் சாலை விபத்துக்கள் சமீப காலத்தில் குறைந்துள்ளது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயம்.

சாலை விபத்தில் மனிதர்களுடன் பல உயிரினங்கள் இறக்கின்றன. அவுஸ்திரேலியா நாட்டுப்புறத்தில் கங்காரு வல்லபி போன்ற காட்டு மிருகங்களும் நகர வீதிகளில் நாய், பூணைகளும் இறக்கின்றன. இவைகளின் உயிர்கள் முக்கியத்துவம் குறைந்தவை என்பதால் புள்ளிவிபரங்கள் இல்லை. நாய், பூணைகளுக்கு கருத்தடை ஒப்பரேசன் நடப்பதால் விபத்துக்களில் இறப்பதும் தற்பொழுது குறைந்து வருகிறது.

சாலை விபத்தில் அடிப்பட்டு இறந்த நாய் ஒன்றின் காயங்கள் வழியாகவந்த உடல் உறுப்புகளை உள்ளே தள்ளி, கைத்துக்கொண்டிருந்தேன். எனது புதிய நேர்ஸ் ஏமி கண்களை மூடியபடி எனக்கு உதவிசெய்துகொண்டிருந்தார். காயங்கள் பாரியவை. இரண்டு கண்களும் அவைக்குரிய குழிகளைவிட்டு வெளியே வந்துவிட்டன. இதை பக்கத்து விலாவில் இருந்த காயத்தின்வழி இதயம் வெளிவந்து தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. இதயத்தை வெளியே எடுத்து விட்டு அந்த பகுதியை மூடி கைத்தேன்.

இதயத்தை எடுத்தபோது என் அருகே நின்ற ஏமி ஊச் என்றாள்.

கண்ணை மூடிக்கொண்டு நின்றவள் எப்படி பார்த்தாள்? உனது உணர்வுகளை உனக்குள்ளே புதைத்துக்கொள். இதைத்தொழிலாக நாம் செய்கிறோம். என்றேன்.

என்னைப்பற்றி என்ன நினைத்தானோ. ஆனால் அமைதியானாள்.

நான் நாயின் காயங்களை கைத்து முடித்ததும், “இப்ப எப்படி இருக்கிறது?”

“பரவாயில்லை. பார்க்கமுடிகிறது.” என்றாள்.

நாயின் உடலை வெள்ளைத்துணியால் இறுக்கமாக சுத்தி கறுப்பி பிளாஸ்டிக் பொடி பாக்குக்குள் வைத்து மூடினேன்.

சிறிது நோத்தில் நாயின் உரிமையாளர் வந்தார்.

“தயவுசெய்து பொடி பாக்கில் இருந்து எடுத்து வெள்ளைத் துணியோடு குறைந்தது ஒரு மீட்டர் ஆழத்திலாவது புதைக்கவேண்டும்” என்றேன்.

நன்றியுடன் வாங்கிக் கொண்டு சென்றார்.

இறந்த மனிதர்களின் உடல் உறுப்புகளான மூளை, இதயம், குடல் போன்றவையை எடுத்துவிட்டு வெளி உடலைப் பதப்படுத்துவதுதான் என்பாம் என்று சொல்லப்படுவது. அத்துடன் உடல் உள்ளே உள்ள ஈரத்தை உறிஞ்சுவதற்கு கடுதாசி போன்றவற்றை உள்ளே திணித்து உடலுக்கு

உறுதிகொடுப்பார்கள். வெளியே பார்க்கும்போது எதுவும் தெரியாது.

இப்படியான ஒரு செயலைத்தான் நான் செய்தேன். செல்லப்பிராணி இறந்தாலும் அதனாலும் அலங்கோலம் அதை நேசித்தவர்களுக்கு தெரியாமல் இருக்கச் செய்தேன்.

மனிதர்களின் மனம் வரலாறுதெரிந்த காலமாக தாம் நேசிக்கும் மனிதர்களை மட்டுமல்ல அவர்கள் நேசிக்கும் செல்லப்பிராணிகளையும் மரணத்தில்கூட அலங்காரமாக பார்க்கவிழிகிறது. பொரங்கோடோ மியூசியத்தில் பார்த்தேன். எகிப்தியர்கள், மனிதர்களை மட்டுமல்ல அவர்களது செல்லப் பிராணிகளையும்கூட அழகாக மம்மிகளாக்கி இருந்தார்கள்.

இறப்பு என்பது இறுதிப்புள்ளி, நோய்கள் காற் புள்ளிகளாக ஏற்படுகிறது. தலிர்க்கமுடியாதது. முதுமையில் அமைதியாக இறப்பது நல்ல சாவு என காலம் காலமாக பேசப்படுகிறது. இப்படியான நோக்கத்திலே மனித நாகரீகம் விஞ்ஞானத்தையும் சமூக நீதியையும் துணைகொண்டு முன்னேறுகிறது. நாகரிகத்தின் உச்சக்கட்டம் என நான் நினைப்பது மனிதர்களும் அவர்கள் நேசிக்கும் உயிர்களும் முதுமையில் அமைதியாக மரணிப்பதுதான். போர்களும் வண்மையையும் எப்பொழுது தவிர்க்கப்படுகிறதோ அப்பொழுதே இந்த நோக்கம் நிறைவேறும்.

நான் கைத்து அலங்காரப்படுத்திய மிஸ்கா என்ற 9 வயது நாயின் மரணம் உண்மையில் பரிதாபகரமானது. இதனது சொந்தக்காரர்களான திரு. திருமதி தோன்றன் அவர்களதும் மனத்தை நெருடும். அதிலும் திரு தோன்றனுக்கு குற்ற உணர்வு பலகாலம் நிழல்போல் தொடரும்.

பல வருடங்களாக எனது கவனிப்பில் இருந்த மிஸ்காவிற்கு இரண்டு வருடத்துக்கு முன்பு மார்பில் விலாப்பகுதியில் கட்டி வந்திருந்தது. அதை வெட்டி அகற்ற மயன்றபோது அந்த கட்டி விலாப்பகுதியை மூடும் தசையில் வந்திருந்தது. தசையிடன் கட்டியைவெட்டி பத்தோலஜிக்கு அனுப்பியபோது புற்றுநோய் என்று உறுதியாகியது. அத்துடன் அந்தக்கட்டி மீண்டும் வருவதற்கான சாத்தியம் உண்டு என்று தோன்ற குடும்பத்திற்கு தகவல் அனுப்பினேன்.

தசைநாரை வெட்டியதால் மிஸ்காவுக்கு பலகாலமாக அந்த நோ இருந்தது. இதன்பின்பு எனது வைத்தியசாலைக்கு வந்தால் வாசல் அருகே நிற்கும். என்னையும் எனது வைத்தியசாலையையும் வெறுக்கிறது என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மீண்டும் அந்தக்கட்டி எதிர்ப்பார்த்ததுபோல் இரண்டு வருடத்தில் அதே இடத்தில் வந்தது. மற்றைய புற்றுநோய்போல் பல உறுப்புகளுக்கு பரவாத தன்மை கொண்டதாலும், மேலும் மிஸ்காவின் உடல் நலத்தில் வேறு எந்த குறைபாடும் இல்லாததாலும் மீண்டும் வெட்டினேன். நோயை குறைப்பதற்கு ஊசியும் போட்டேன்.

அன்று மாலை திரு தோன்றன் எனது பணத்தை கொடுத்துவிட்டு மிஸ்காவை வீட்டுக்கு கொண்டு செல்லும்போது என் நேர்ஸ் ஏமி “நீங்கள் லீஸ் (நாய் சங்கிலி) கொண்டுவந்தீர்களா” என்றாள்.

“இல்லை. மிஸ்கா, என்னைத்தொடரும்” என சிரித்தபடு பதிலளித்தார்.

நான் பக்கத்தில் நின்றேன். மிஸ்கா அவரை தொடர்ந்து சென்றது. நான் எனது அறைக்குச் சென்றேன்.

சில நிமிட நேரத்தில் ஏமி வந்து “மிஸ்கா ஓடிவிட்டது. இந்த மனிதர் சாலையெங்கும் தேடுகிறார்” என்றாள்.

நானும் எனது பங்கிற்கு சில இடங்களில் தேடினேன். திருமதி தோன்றன் வந்து கணவனை “பொறுப்பில்லாத மனிதர்” என்று பேசியதும் எனக்கு கேட்டது. ஏமி, திருமதி தோன்றன் ஆத்திரத்தில் புகைவதாக கூறினாள்.

சிறிது நேரத்தின்பின் மிஸ்காவின் படத்தை கம்பியூட்டரில் அடித்து காணவில்லை சன்மானம் உண்டு என எழுதி எங்களுக்கும் ஒரு பிரதி தந்தார்கள் தோன்றன் குடும்பத்தினர்.

“எப்படியும் மிஸ்கா நானை கிடைக்கும்” என நாங்களும் ஆறுதல் அளித்தோம்.

அடுத்தநாள் பன்னிரண்டு மணியளவில் எனது நேர்ஸ் கலி வந்து கூறினாள் கறுத்த ஜக் ரஸ்சல் ரெரியர் நாயோன்று சாலையில் இறந்து கிடப்பதாக தனது தமிழி SMS செய்தான்

அவனைத் தொடர்புகொண்டு சரியான இடத்தை தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நானும் கலியுமாக அந்த பகுதிக்குச் சென்று சாலையின் இருபக்கமும் பிரிந்து தேடினோம். கிடைக்கவில்லை. கலி தனது தமிழை திட்டனாள்.

நாங்கள் ஓப்பரேசன் செய்ததும் திரு தோன்றன் பணம் செலுத்தியதும் சேர்ந்து மனத்தில் மூடுபணிபோல் கவிந்து ஒரு சோகத்தை ஏற்படுத்தியது.

நான் மதிய உணவுக்கு சென்று விட்டாலும் கலி தனது முயற்சியில் மனம் தளராமல் நாயின் சடலத்தை தேடுவதற்கு தனது தாயை அனுப்பினாள்.

சிறிது நேரத்தில் நான் மதிய உணவு அருந்திக்கொண்டிருந்தபோது மீண்டும் தொலைபேசி வந்தது.

“மிஸ்காவின் உடலை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்” உடனே வரவும்.

அரைமணி நேரத்தில் வைத்திய சாலையில் இருந்தேன். கலி பதற்றத்துடன் “வாழ்க்கையில் முதல்தடவையாக இப்படி வேலைசெய்தேன் உடல் உறுப்புகள் தொங்க ரோட்டுக்கரையில் கிடந்தது. ஆரம்பத்தில் நிச்சயமாக மிஸ்கா என தெரியவில்லை. எனவே புரட்சி பார்க்கவேண்டி இருந்தது.”

நான் போட்ட தையல் அறுந்து அதற்குள்ளாக இதயம் வந்திருந்தது.

தோன்றறஞுக்கு போனில் கூறினேன்.

“உங்களுக்கு கவலைதரும் செய்தி உள்ளது. மிஸ்கா தெருவிபத்தில் இறந்து உடலை எடுக்கவா?”

“நான்வந்து உடலை எடுக்கவா?”
“நீங்கள் உடலை எடுக்காமல்விடுவது நல்லது. உடல் நல்ல நிலையில் இல்லை.”

“என் மனைவியிடம் பேசிவிட்டு உங்களைதொடர்பு கொள்கிறேன்”
அரைமணி நேரத்தில் திருமதி தோன்றன் பேசினார். “மிஸ்காவின் உடலை எமது வீட்டு காணியில் புதைக்க விரும்புகிறோம். தயவு செய்து உடலை முடிந்தவரை ஒழுங்காக தரமுடியுமா?” என்றார் விம்மலுடன்.

“நான் முடிந்தவரை செய்கிறேன். ஒருமணி நேரத்தில் வந்து எடுங்கள் என உறுதியளித்தேன்.

“குழப்பம்”

(நாடகம் ஸ்ரீய சில மனப்பதிவுகள்)

மலையக அரங்க வளரியில் புதிய முறைப்பு

நகல்விழியான்

‘கலை என்பது புதியது புனையும் செயற்பாடு’ ஆகும். சமுதாயம் கண்நோடோறும் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. கணத்துக்குக் கணம் புதிய புதிய பிரச்சினைகள், புதிய புதிய நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. கலை என்பது சமூகத்திலிருந்து உருவாவது என்ற உண்மையை உணர்வோர் சமூகத்தில் நடைபெறும் மாற்றங்களைக் கலையிலும் வெளிப்படுத்த முனைவர். சமூக மாற்றம் கலை மாற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் தீர்மானிக்கிறது. கலைஞர் இதனை உணர்ந்து செயற்படுதல் வேண்டும். இல்லையாயின் கலைக்குச் சமூக மதிப்பு என்பது கிடையாது. கலைஞரும் சமூக மனிதனாக இருப்பதற்கு அருகதை அற்றவன். இத்தகைய மனிதர்களுக்குக் கலைவாழ்வு என்பது அன்னியப்பட்ட ஒன்றுதான். இவர்கள் கலை, கலாரசனை, கலை பற்றிய தீர்ப்புகள் முதலியன பற்றிய ஆரோக்கியமான உரையாடல்களை நிகழ்த்தமாட்டார்கள். இவர்கள் எப்போதும் மூடுண்ட உலகத்தில் இருப்பவர்கள். கலை பற்றிய இவர்களது கருத்துக்கள் இவர்களுக்கே பயனற்றவை.

அழுத்தில் நவீன தமிழ் அரங்கு என்பது பிரக்ஞ பூர்வமாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் இன்றைய குழலில் சமூகத்தின் புதிய கருத்தாடல்கள் அரங்கவெளியில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. சமூக வெளியில் இடம் பெறும் பிரச்சினைகள் சமகாலத்திலேயே அரங்கவெளிக்குக் கொண்டு வருதல் அரங்கக் கலைஞரின் பாரிய பணியாகும். இந்தப் பின்புலத்தில் தான் அண்மையில் நான் பார்த்து ரசித்த “குழப்பம்” என்ற நாடகத்தைப் பற்றிச் சில மனப்பதிவுகளை வெளியிடலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

மலையகத்தில் நவீன நாடகம் என்பது அது பற்றிய கருத்துநிலைப் புரிதல்களோடு முன்னெடுக்கப்படுவது மிக மிகக் குறைவு என்பதை மலையகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற வகையில் மனக்கவலையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்குரிய காரணங்களை ஆராய்வது இவ்விடத்தில் பொருத்தமல்ல. பாடசாலை மட்ட நாடகங்கள் பெரும் அனுபவங்களைத் தரும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாத குழலில் 5.10.2007 அன்று கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி அரங்கில் அக்கல்லூரி மாணவர்களின் ஒரு குழு ஆற்றுகை செய்த ‘குழப்பம்’ என்ற நாடகம் மலையக அரங்கவெளியிலேயே புதிய முளைப்பு எனலாம். அன்று நடைபெற்ற நாடகப்போட்டியில் அரங்க முகாமை தொடர்பான சில விடயங்களில் இந்நாடகக் கலைஞர்கள் கவனம் செலுத்தியிருந்தால் இதுவே முதலாம் இடத்தைப் பெற்றிருக்கும்.

நவீன கலைமரபுகளில் முக்கியமான ஒர் அம்சம் தொன்மம், அல்லது வரலாறு முதலிய முன்னைக்கால அம்சங்களை மீட்டெடுத்து சமகாலச் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு ஏற்ப புத்தாக்கம் செய்தல் ஆகும். பண்டாரவன்னியன் என்ற தமிழ் மன்னானின் வீரவரலாறு யாவரும் அறிந்தது. இந்த வரலாற்றுக்கதையைச் சமகாலத்துக்கேற்ப

புத்தாக்கம் செய்து ஆற்றுகை செய்ததால் ‘குழப்பம்’ என்ற நாடகம் பேசாப் பொருளைப் பேசத் துணிந்திருக்கிறது.

இலங்கையில் இன்று தமிழ் மக்கள், இன்னும் பல்வேறுபட்ட தரப்பினர்கள் தமிழ்மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடிய இயக்கத்தின் பேராட்டம் வெல்லுமா தோற்குமா என்று கருத்தாடுக் கருத்தாடுக் குழம்பிப் போய் உள்ளனர். இன்றைய குழலில் நாம் பலர் சொல்ல இந்த விடயத்தைக் கேட்டுள்ளோம். நாமே பலருடன் இந்த விடயம் பற்றி உரையாடியும் உள்ளோம். எமது சமூகத்தில் இது இன்று ஒரு கரைநோக்கிச் செல்லாத கருத்தாடலாகத் தொடர்கிறது.

இந்தக் குழப்பத்தைப் பண்டார வன்னியன் வரலாற்றை வைத்துப் புத்தாக்கம் செய்து அளிக்கை செய்யப்பட்டதே ‘குழப்பம்’ என்ற நாடகம் ஆகும். இந்த நாடகத்தில் அரங்கவெளி இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு புறம் பண்டாரவன்னியன் நாடகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பகுதி. மறுபுறம் அதனைப் பார்த்து ரசித்து, விமர்சிக்கும் பார்வையாளர் பகுதி. குழப்பம் என்ற நாடகத்திற்குள் ஒரு நாடகம் நடந்தது. அந்த நாடகம் தனக்கான பார்வையாளர் களையும் தனக்குள்ளேயே வைத்திருந்தது. அந்தப் பார்வையாளர்கள் நாடகம் பற்றிய கருத்துக்களை மதிப்பீடுகளாகவும் விமர்சனங்களாகவும் அவ்வப்போது முன்வைத்தார்கள். சமூக வெளியின் எல்லா மூலைகளிலும், சமூக மனித மனங்களிலும் குசு குசப்போடும் மெல்லிய சலிப்போடும் நடைபெற்ற நிகழ்வு அரங்க நிகழ்வாகியது. கலை ஒன்று புதியது புனைவதற்காய் இறந்தால் வரலாற்றைச் சமூகத்திலிருந்து கண்டெடுத்து தன்னுடைய சமகாலத்துக்கானதாப் பார்த்தியது.

பண்டாரவன்னியன் நாடகம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அதன் பார்வையாளர்களாக வெளிநாட்டவர், ஆசியல்வாதி, வியாபாரி, சாதாரண பார்வையாளர் (எதைப்பற்றியுமே புரியாது எல்லாவற்றுக்கும் தலையாட்டும் அப்பாவிகள்) ரவுடி என்று பல்வேறு தரப்பட்ட பார்வையாளர்கள். இவர்கள் சமூகத்தில் பல்வேறு நோக்குகள் கொண்ட மனிதர்களுக்கான ஒவ்வொரு பிரதிநிதியாகச் செயற்பட்டனர். பண்டாரவன்னியனுக்கும் அன்னியருக்கும் போர் நடைபெறும் போது பார்வையாளர் பகுதியில் பல்வேறு மாற்றங்கள் நடைபெறும். போரின் தேவை, தேவையின்மை, வெற்றி, தோல்வி, சாதகம், பாதகம் என்பன குறித்தெல்லாம் சமூகத்தைச் செய்தியிருக்கும் மனிதனில் இருந்து வெளிச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் வரை கருத்தாடுவர். ஒவ்வொரு பார்வையாளரது கூற்றுக்குப் பின்னால் ஒவ்வொரு கருத்துநிலை கொண்ட குழு இருந்தது. வெள்ளைக்காரப் பார்வையாளர் சண்டைக் காட்சியை நாடகத்திலும் ரசித்தார். தனக்கு அருகில் இருந்த பார்வையாளர் சண்டைபோடும்போதும் ரசித்தார். அமைதியே உருவான அவரின் ரசிப்பு அமெரிக்காவையா காட்டியது? இல்லை!!! இதைவிட வியாபாரிகள், N.G.O. முகவர்கள் எனப் பலரும்

பண்டார வன்னியன் தோற்பானா? வெல்வானா? என்று தமக்குள் குழப்பிக் கொண்டனர். பெரிய மானிட நேர்மைக்கான யுத்தத்தைத் தனது அரசியல் லாபத்துக்கான பிரசாரப் பொருளாக பார்க்கும் அரசியல் வாதியின் கதையே தனிரகம்! யுத்த காலத்தில் பண்பெட்டியை பெருக்கும் வியாபாரியாகவும், உளவாளியாகவும் ஒருநேரத்தில் பலபடிமங்களை மனத்துள் வளர்த்துச் சென்ற வடை வியாபாரி இன்னொரு விதம். இவர்கள் அனைவரதும் உரையாடல்களின் சூட்சமத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் இந்த நாடகத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமாட்டார்கள். பண்டாரவன்னியன் நாடக நடிகர்கள் இறுதியிலே சபையோராகிய நடிகர்களிடம் இறங்கி, “நீங்கள் எங்களை நாடகம் போட விடமாட்டியனோ? நாங்கள் எவ்வளவு சிரமப்பட்டுப் பயிற்சி எடுத்து நடிக்கிறோம். உங்களுக்குப் பிடிக்காட்டி எழும்பிப் போங்கோ அல்லது சுத்தம் போடாமல் இருங்கோ. எங்கள் நாடகத்தைப் குழப்ப வேண்டாம்” என்ற தொனிப்பொருளில் பேசுவர்.

அப்போதுதான் அந்த நாடகம் இன்னொரு நாடகத்தை உள்ளே கொண்டு நிறைவடையும் நிலைக்கே உயர்ந்து விடுகிறது. இங்கு இந்த நாடகத்தின் அளிக்கை ஏற்படுத்திய அதிர்வே முக்கியமானது. பார்வையாளன் என்ற வகையில் சமூகத்தில் நான் இப்படி இன்று காண்பவை ஏராளம். நாட்டின் குழப்பம் நாடகத்தில் குழப்பமாகியது. ஒழுங்கும் ஒத்திசைவும் இருந்தது. குழப்பங்களுக்குள் ஒரு நேரத்தி இருந்தது. சிதைவுகளுக்குள் ஒழுங்கு இருந்தது. தமது முகங்களை வலிந்து காட்டும் மனிதர்களுக்கு மத்தியில் தமிழை யாரென்று காட்டாது இருந்து இந்நாடகத்துக்கு ஊக்கம் ஆக்கம் வழங்கிய ஆசிரியர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். இந்த நாடகத்தின் கருத்தினை, ஆக்க முறையை நிராகரிப்பவர்கள் எவரும் அன்றைய பார்வையாளரிடத்தில் இருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படி இருந்தால் அவர்கள் ‘தமிழ்த்தேசியம்’ என்ற கருத்து நிலைக்கு எதிரானவர்களாக இருப்பார்கள்.

அல்லது அடிப்படை வாதிகளாக இருப்பார்கள். வழுமையாக தமது நாடகங்களில் வேலையின்மை, தனிமை, வறுமை, காலத் தமது குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டும் கருத்துக்களைக் கொண்டு நாடகம் போடும் நிலையிலிருந்து குழப்பம் வித்தியாசப்பட்டு நிற்கிறது. குழப்பம் நாடகம் சமூகத் தாக்கம் நிறைந்தது. அதனைப் பல இடங்களில் மேடை ஏற்ற வேண்டும். அது தரும் கலை செய்தி புதிது.

அன்று ஐந்து நாடகங்கள் மேடை ஏறின. அவற்றுள் ‘குழப்பம்’ தரும் செய்தி சிகரமாக அமைந்தது. (சில அரங்க விடயங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டும்) இந்த நாடகப் போட்டியை நடுவு நிலைமை செய்தவர்களைப் பற்றி திரித்துவக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பிரிவுத் தலைவர் பாராட்டிப் பேசுகையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். “இவர்கள் நாடறிந்த நல்ல நாடக மதிப்பீட்டாளர்கள். நடுவு நிலைமையாளர்கள், அனுபவம் மிக்கவர்கள், கலை இலக்கியம் பரிச்செய்து உடையவர்கள், அவர்கள் நடுவு நிலைமை செய்ய வந்திருப்பதையிட்டு நாம் பெருமை அடைகிறோம். எமது அழைப்பை ஏற்று வந்த அவர்களுக்கு நன்றி” இது தமிழ்ப்பிரிவுத்தலைவர் திரு. சிவலிங்கம் அவர்களின் பேச்சின் சாராம்சம். அவர் கூறியதுக்கேற்ப நல்லதொரு தீர்ப்பை நடுவர்கள் வழங்கியிருந்தனர். நாடகம் ஒரு கூட்டுக் கலை! என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்கள் நாடகத்தின் அனைத்து விடயங்களையும் கவனித்துத் தீர்ப்பு வழங்கினர். அவர்களது தீர்ப்பினைச் சபைகைத்தி வாவேற்று. இத்தகைய நடுவர்களை அழைத்தமைக்கும், அவர்கள் மூலம் நல்ல ஆற்றுகை ஒன்றை சமூகத்திற்கு அடையாளம் காட்டியமைக்கும், தமிழ்ப்பிரிவால் நாடகப் போட்டி நடத்தியமைக்கும் திரு. சிவலிங்கம் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளது மலையக சமூகம் மலையக அரங்க கலைகள் “திக்குத் தெரியாத காட்டில்” விடப்பட்ட நிலையாக உள்ளோதும் இத்தகைய முயற்சிகளுக்காக திரு. சிவலிங்கம் அவர்களை எல்லோரும் சேர்ந்து பாராட்டுதல் தகும்.

“இச்சகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” - கவிஞர் வைரமுத்து

யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட்

(அச்சக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- அழைப்பதற்கள்
- விளம்பர பதாகைகள்
- அரங்கேற்ற அழைப்பதற்கள்
- அரங்கேற்ற மலர்கள்
- நூல்கள்
- கலண்டர்கள், தடயாகிள்
- ஞாபகார்த்த மலர்கள்

திருமண
அழைப்பதற்களை
உங்கள் ரசதைக்கேற்றவாறு
வழவழைக்களாம்

விற்பனைக்கு ஏற்றிட்ட : (Natural pulp chemical free paper) இரசாயன கலைவழற்று இயற்கை மூலப்பொருளில் தயாரித்த கடதாசிகள் விற்பனைக்கு உண்டு

48B, புனுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 011 2330195, 011 2478133

தொலைநெட : 2330195. மின்னஞ்சல் : pnieart@slt.net.lk

கிளை :

யுனி ஆர்ட்ஸ் என்ப்பறைசஸ்

இந்தீய திருமண அழைப்பிதழ்கள் மற்றும் கலைப் பொருட்கள்
இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

நோட்டாங்கையில்

நோட்டாங்கையின் வருத்தம்

“**பே**ட் போடா சப்பை முக்கு”

“நொட்டாங்கையி”

“பீச்சாங் கையில அள்ளித் திங்கிற நாயி ஒனக்கு இவ்ளோ ராங்கி இருந்தா எனக்கு எவ்ளோ இருக்கும்”

“இங்கப் பாருடா எதப்பத்தி வேணுஞாலும் பேசு! கையப்பத்தி பேசாத்”

“நா அப்படித்தான்டா பேசுவேன் நொட்டாங்கைய நொட்டாங்கையினுதான் சொல்லுவேன்”

“போடா போடா ஊனமுக்கு”

“பீக்கழிஞ்சான்” சினத்தின் உச்சத்தில் வார்த்தைகளை வீசுத்தொடங்கினான் வசந்தன்.

பதிலுக்கு விடாப்பிடியாய் பன்னீரும்

நொட்டாங்கை.....

நொட்டாங்கை..... எனக் கோடியிடத் தொடங்கியதும் ஒரு நொடிக்குள் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானம் கல்லின் ரூபமேற்று பன்னீரின் நெற்றியை பதம் பார்த்தது.

பீட்டெட்டமும் இரத்தம் முகத்தின் வழியே கீழிறங்க கத்தி ஆர்ப்பரித்தவாறே பணிய லயத்தை ஊடறுத்து ஓட்டதொடங்கினான் பன்னீர்.

வலி தாளாமல் பன்னீர் இட்ட சூச்சல் லயத்து சனங்களை ஒன்று திரட்டிப் போனது. அப்போது “ஜயேயோ ஏ புள்ளையை பாருங்களோ சாமி! ரெத்தம் இப்படிப் போவதே! என்று ஆரவாரிக்கத் தொடங்கிய பார்வதி,

“ஜயேயா இந்தக் கொடுமையை கேக்க யாருமே இல்லையா?”

“இப்பிடி மூஞ்ச கிழிச்சுப்புட்டானே!”

“நான் என்னா செய்யிவேன் சாமி”

“அந்த முண்டப் பய கைய ஓட்ச்சி கடை அடுப்புல வக்க.”

“கண்ணு ரெண்டும் அவிஞ்ச போவ” சும்மா வுடமாட்டேன்டா நான் சும்மா வுடமாட்டேன் குளிச்சிட்டு போயி மண்ண அள்ளித்தான் வெப்பேன்.”

“நாசமா போவ” என்று லயத்தை திரட்டவும் சிவகாமி வரவும் சரியாக இருந்தது.

“வாடி வா!

“நீ புள்ள வளாத்த லெச்சணாத்தை வந்துப் பாரு! அநியாயமா புள்ளவுட்டு நெத்திய கிளிச்சுப் புட்டானே பாருட பாரு!” என்றதும்

“ஜயேயா பன்னீரு என்னா ராசா இதெல்லாம் என்று பதறித்துடித்த சிவகாமியிடம்

“அடேங்கப்பா என்னமா நடிக்கிறா பாருங்க! இங்கப்பாருட கொஞ்ச நேரம் பொறுத்துக்க வந்து கூண்டோட அள்ளிக்கிட்டு போவாங்க. ஆசுப்பத்திரிக்கு போயிட்டு வந்து

வச்சிக்கிறேன் ஒனக்கு கச்சேரி” என்ற புலம்பலுடன் அங்கிருந்து அகன்றாள் பார்வதி.

“வாட்டும் இன்னைக்கு அந்த நொட்டாங்கையினை காலை ஓட்ச்சி அடுப்புல வெக்கிறேன்.

“தெனம் பெறாது கேக்குறதே தல எழுத்தாப் போச்சி”

“நாலு நாளைக்கு வயித்த காயப்போட்டு குண்டிய வத்தவுட்டாத்தான் அடங்குவான் போல” என்று கூடைய கழற்றி ஆணியில் சொருகியவருங்கு கதவின் இடுக்கில் நின்று மெதுவாய் தலையை வெளியில் போடும் வசந்தனைக் கண்டதும் கோபம் தலைக்கேறியது.

“என்டா நிரிப்பயலே செய்யிறதையும் செஞ்சிப்புட்டு இப்புனைமாதிரி வேற வந்து நிற்கிறியா? இன்னைக்கு ஒன்னே ஒரு கையி பார்க்கிறேன்டா” என்று அவசரமாய் வசந்தனின் தலை மயிரை தாவிப்பிடித்தவள் கையில் இருந்த வரிச்சிக் கம்பு முறியும் வரைக்குமாய் தாக்கித் தீர்த்தாள்.

வலி தாளாமல் வசந்தன் இட்ட சூச்சல் எல்லோரின் கவனத்தையும் ஈர்த்தது.

அப்போதுதான் வசந்தனுக்கான முதல் கொடுமை நிகழ்த்தப்பட்டது. ஆமாம் அவனே எதிர் பாராத நோத்தில்

“என்டா குடுக்கிறது தின்னுப்புட்டு ஒழுங்கா இருக்காம ஊரு வம்பையா வெலைக்கு வாங்கிட்டு வாற! நொட்டாங்கை சனியனே! இந்தா வாங்கிக்க” என்று சூடேறிய அகப்பை கையை பதம் பார்த்த முதல் நாளை மீண்டும் மீண்டும் கண்ணீருடன் மீட்டிப் பார்க்கும் போதெல்லாம் நொட்டாங்கையின் வலியை உணர்வான் வசந்தன்.

விளையாட்டு தொடங்கி விருந்துபசாரம் வரைக்குமாய் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்ட வலி உள்ளுக்குள் ஒரு பனிப் போராய் அவனை அவஸ்தைப் படுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் மனச என்பது விடாப்பிடியாய் மல்லுக்கு நிற்காமல் அவ்வப்போது அமைதி பெறுவதால் ஏதோவொருவகையில் எல்லாக் கட்டங்களையும் தாண்டிவிடுவான் வசந்தன்.

போராட்டமும் பிறரின் பரிக்சிப்புகளும் நிறைந்ததுதான் வாழ்க்கை என்பதை புரியும் ஆற்றலோ வயதோ அவனிடம் இருக்கவில்லை. அப்போதுதான் விழுந்தது அடுத்த அடி.

“என்டி செவகாமி ஒனக்கு வெசயம் தெரியுமில்ல, வீட்டுல கடைசிப்புள் ஏதாவது கொறையா இருந்தா அந்தக்குடுமெப்ப வெளங்காதாம். நம்ம வசந்துப் பய விசியத்துல அது நெசமாத்தான் இருக்கும் போல, நாளுக்கு நாள் ஏதாவது பெரச்சனையைத்தானே இழுத்துட்டு வாறான். அதோட பீச்சாங்கையில் தொடுற எந்த வேலையும் வருப்படாது. பேசாம் நம்ம காளிமுத்து கங்காணிக்கிட்ட சொல்லி கொழும்பு பக்கம் அனுப்பி வையி! நாளு காச சம்பாதிச்ச மாதிரி சரி இருக்கும்.”

நோட்டாங்கையில்

நோட்டாங்கையின் வருத்தம்

“**பே**ட் போடா சப்பை முக்கு”

“நொட்டாங்கையி”

“பீச்சாங் கையில அள்ளித் திங்கிற நாயி ஒனக்கு இவ்ளோ ராங்கி இருந்தா எனக்கு எவ்ளோ இருக்கும்”

“இங்கப் பாருடா எதப்பத்தி வேணுஞாலும் பேசு! கையப்பத்தி பேசாத்”

“நா அப்படித்தான்டா பேசுவேன் நொட்டாங்கைய நொட்டாங்கையினுதான் சொல்லுவேன்”

“போடா போடா ஊனமுக்கு”

“பீக்கழிஞ்சான்” சினத்தின் உச்சத்தில் வார்த்தைகளை வீசுத்தொடங்கினான் வசந்தன்.

பதிலுக்கு விடாப்பிடியாய் பன்னீரும்

நொட்டாங்கை.....

நொட்டாங்கை..... எனக் கோடியிடத் தொடங்கியதும் ஒரு நொடிக்குள் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானம் கல்லின் ரூபமேற்று பன்னீரின் நெற்றியை பதம் பார்த்தது.

பீட்டெட்டமும் இரத்தம் முகத்தின் வழியே கீழிறங்க கத்தி ஆர்ப்பரித்தவாறே பணிய லயத்தை ஊடறுத்து ஓட்டதொடங்கினான் பன்னீர்.

வலி தாளாமல் பன்னீர் இட்ட சூச்சல் லயத்து சனங்களை ஒன்று திரட்டிப் போனது. அப்போது “ஜயேயோ ஏ புள்ளையை பாருங்களோ சாமி! ரெத்தம் இப்படிப் போவதே! என்று ஆரவாரிக்கத் தொடங்கிய பார்வதி,

“ஜயேயா இந்தக் கொடுமையை கேக்க யாருமே இல்லையா?”

“இப்பிடி மூஞ்ச கிழிச்சுப்புட்டானே!”

“நான் என்னா செய்யிவேன் சாமி”

“அந்த முண்டப் பய கைய ஓட்ச்சி கடை அடுப்புல வக்க.”

“கண்ணு ரெண்டும் அவிஞ்ச போவ” சும்மா வுடமாட்டேன்டா நான் சும்மா வுடமாட்டேன் குளிச்சிட்டு போயி மண்ண அள்ளித்தான் வெப்பேன்.”

“நாசமா போவ” என்று லயத்தை திரட்டவும் சிவகாமி வரவும் சரியாக இருந்தது.

“வாடி வா!

“நீ புள்ள வளாத்த லெச்சணாத்தை வந்துப் பாரு! அநியாயமா புள்ளவுட்டு நெத்திய கிளிச்சுப் புட்டானே பாருட பாரு!” என்றதும்

“ஜயேயா பன்னீரு என்னா ராசா இதெல்லாம் என்று பதறித்துடித்த சிவகாமியிடம்

“அடேங்கப்பா என்னமா நடிக்கிறா பாருங்க! இங்கப்பாருட கொஞ்ச நேரம் பொறுத்துக்க வந்து கூண்டோட அள்ளிக்கிட்டு போவாங்க. ஆசுப்பத்திரிக்கு போயிட்டு வந்து

வச்சிக்கிறேன் ஒனக்கு கச்சேரி” என்ற புலம்பலுடன் அங்கிருந்து அகன்றாள் பார்வதி.

“வாட்டும் இன்னைக்கு அந்த நொட்டாங்கையினை காலை ஓட்ச்சி அடுப்புல வெக்கிறேன்.

“தெனம் பெறாது கேக்குறதே தல எழுத்தாப் போச்சி”

“நாலு நாளைக்கு வயித்த காயப்போட்டு குண்டிய வத்தவுட்டாத்தான் அடங்குவான் போல” என்று கூடைய கழற்றி ஆணியில் சொருகியவருங்கு கதவின் இடுக்கில் நின்று மெதுவாய் தலையை வெளியில் போடும் வசந்தனைக் கண்டதும் கோபம் தலைக்கேறியது.

“என்டா நிரிப்பயலே செய்யிறதையும் செஞ்சிப்புட்டு இப்புனைமாதிரி வேற வந்து நிற்கிறியா? இன்னைக்கு ஒன்னா ஒரு கையி பார்க்கிறேன்டா” என்று அவசரமாய் வசந்தனின் தலை மயிரை தாவிப்பிடித்தவள் கையில் இருந்த வரிச்சிக் கம்பு முறியும் வரைக்குமாய் தாக்கித் தீர்த்தாள்.

வலி தாளாமல் வசந்தன் இட்ட சூச்சல் எல்லோரின் கவனத்தையும் ஈர்த்தது.

அப்போதுதான் வசந்தனுக்கான முதல் கொடுமை நிகழ்த்தப்பட்டது. ஆமாம் அவனே எதிர் பாராத நோத்தில்

“என்டா குடுக்கிறது தின்னுப்புட்டு ஒழுங்கா இருக்காம ஊரு வம்பையா வெலைக்கு வாங்கிட்டு வாற! நொட்டாங்கை சனியனே! இந்தா வாங்கிக்க” என்று சூடேறிய அகப்பை கையை பதம் பார்த்த முதல் நாளை மீண்டும் மீண்டும் கண்ணீருடன் மீட்டிப் பார்க்கும் போதெல்லாம் நொட்டாங்கையின் வலியை உணர்வான் வசந்தன்.

விளையாட்டு தொடங்கி விருந்துபசாரம் வரைக்குமாய் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்ட வலி உள்ளுக்குள் ஒரு பனிப் போராய் அவனை அவஸ்தைப் படுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் மனச என்பது விடாப்பிடியாய் மல்லுக்கு நிற்காமல் அவ்வப்போது அமைதி பெறுவதால் ஏதோவொருவகையில் எல்லாக் கட்டங்களையும் தாண்டிவிடுவான் வசந்தன்.

போராட்டமும் பிறரின் பரிக்சிப்புகளும் நிறைந்ததுதான் வாழ்க்கை என்பதை புரியும் ஆற்றலோ வயதோ அவனிடம் இருக்கவில்லை. அப்போதுதான் விழுந்தது அடுத்த அடி.

“என்டி செவகாமி ஒனக்கு வெசயம் தெரியுமில்ல, வீட்டுல கடைசிப்புள் ஏதாவது கொறையா இருந்தா அந்தக்குடுமெப்ப வெளங்காதாம். நம்ம வசந்துப் பய விசியத்துல அது நெசமாத்தான் இருக்கும் போல, நாளுக்கு நாள் ஏதாவது பெரச்சனையைத்தானே இழுத்துட்டு வாறான். அதோட பீச்சாங்கையில் தொடுற எந்த வேலையும் வருப்படாது. பேசாம நம்ம காளிமுத்து கங்காணிக்கிட்ட சொல்லி கொழும்பு பக்கம் அனுப்பி வையி! நாளு காச சம்பாதிச்ச மாதிரி சரி இருக்கும்.”

“ஏன்டி நல்லா படிக்கிற புள்ளைய எப்படி வேலைக்கு அனுப்பறது சொல்லுப் பாப்பம்?.

“இங்கப்பாருடி இப்படி கூறுகெட்ட தனமா இருக்காத நம்ப பச்ச மலைக்குக் கட்டிப்போனாளே கூந்தரி அவளுக்கு தலச்சன் நொட்டாவுக்கையிதான் இப்பிடி பெறாது கேட்டுப் பெறாது கேட்டு அடிவாங்கியே நனுங்கிப் போயிட்டான். இப்பு புத்தி பேதளிச்சி இல்ல திரியிறான்.”

“அது மாதிரி ஏதும் நடந்திட்டா அப்பொறம் ஒக்காந்து அழுவியா?” என்றதும் சிவகாமியின் மூளை இயந்திரமாய் இயங்கத் தொடங்கியது.

“சரிடி நம்ம காளிமுத்து கங்காணிக்கிட்ட சொல்லி வேலை பார்க்கச் சொல்லு! அப்படியாவது போயிட்டு கண்ணுக்கு மறவா பொழைக்கட்டும்.”

சிவகாமி தன் பக்க நியாயங்களை எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் வசந்தன் மசிவதாய் இல்லை. தன் பிடியில் சற்றும்

தளரா வசந்தனின் மீதான கோபம் சிவகாமியினுள் நிரம்பி வழிந்தது. வசந்தன் மீதான வெறுப்பு உள்ளுக்குள் புகைத்துக் கொண்டிருந்ததாலோ என்னவோ கடுமையான வார்த்தைகளை வீசத் தொடங்கினாள் சிவகாமி.

“போமாட்டியா நீ? எப்படி நீப் போவ, தாலிய அடகு வச்சி சரி தண்ணி ஊத்துறேன் பாரு போவ மாட்ட நீ போவ மாட்ட. திங்கிற கொழுப்பு நாலு நாளைக்கு பட்டினி போட்டா தன்னால் போவ.” என்று முடிப்பதற்கும் காளிமுத்து கங்காணி உள் நுழைவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

“என்ன தோர போவமாட்டங்களோ பெரிய ஆம்பிள மாறி கொரல ஒசத்துறீங்க போயி ஒழுங்கு மருவாதையா

பொறப்படு” என்று கங்காணி அதிகார தோரணையோடு மிரட்டியபோதும் அழுத்தமாய் எவ்விதமான துலங்கலும் இன்றி கவரோடு சாய்ந்து நின்றான் வசந்தன்.

“என்னாப்புள்ள செவகாமி புள்ளைய இப்படி வளத்துப்பட்ட ஏ பேச்சுக் கேட்டா ஆணானப்பட்ட ஆம்பளைங்களே குண்டி நடுங்கிப் போவானுங்க இந்தப் பய ஏ சூத்துக்கு சொல்லுனு நிக்கிறான்.”

“என்னாண்னே செய்யிறது ஒத்தப் புள்ளனு உருவி உருவி வளத்தேன் அதுவும் இப்படி கழுச்செடையாப் போச்சி”

“இங்கப் பாருடா ஒழுங்கு மருவாதையா பயண வச்சி போயிரு இல்லனா இந்த ஒட்டுல கொல உழுகும்.”

அப்போதும் அழுத்தமாய் நின்ற வசந்தனை “அட கிறுக்கி” மவ புள்ள மொளச்சி மூனு எல வுடபிலயே இவ்ளோராங்கியா” என்று தாக்க முயன்ற கங்காணியின் கைகளை பிடித்த வசந்தன் “இங்கபாருயா வாய குடுக்கு வாங்கிக்கட்டிக்காத”

“மருவாதயா வெளியப் போயிரு” என்று மிக நிதானமாய் பதிலளித்தான். அப்போது வசந்தன் மீதான கோபத்தை தணிப்பதற்கு அருகில் கிடந்த செறா விறகு கை கொடுத்தது.

“ஜீயோ அம்மா வலிக்குதுமா அடிக்க வேணா மூனு சொல்லுமா” என்று புரண்டு அழுதும் தீர்ந்து போகாத தன் சினத்தின் வெளிப் பாடாய் காளிமுத்து கங்காணி வசந்தனை தொடர்ந்தும் தாக்கினார்.

அப்போதுதான் திடுமென வசந்தனால் அம்முடிவு எடுக்கப் பட்டது. உறுதியாய் கங்காணியால் பற்றிப் பிடிக்கப்பட்டிருந்த செறா விறகை முடியுமான பலம் கொண்டு இழுத்துப் பிடுங்கியவன் ஒரு கணமேனும் சிந்திக்காமல் காளி முத்து கங்காணியை தாக்கத் தொடங்கினான்.

“ஜீயோ இவனுக்கு புத்தி பேதளிச்சி போச்சிபுள்ள இந்த நொட்டாங்கை சனியனை பிடிபுள்ள” என்று ஆர்ப்பாரித்து வயத்தை ஒன்று திரட்ட முயன்ற தருணத்தில்தான் முழுமையாய் உள்ளுக்குள் வளர்த்து விடப்பட்டிருந்த நொட்டாங்கை

குறித்த வக்கிரம் உறுதியாகி பெரு மூச்சாய் வெளிப்பட்டது. அப்போது தான் ஒங்கி தலையில் போட்டு முடித்தான்.

இரத்தம் கொட்ட அப்படியே சுவரில் சாய்ந்தான் காளிமுத்து கங்காணி.

ஏதிர்பாராத நேரத்தில் ஒரு விபரீதம் நடந்துவிட்டதை ஜீரணிக்க முடியாமல் திடுமென ஏதோ தீர்மானத்திற்கு வந்தவனாய் பித்துப் பிடித்தாற் போல் நெத்திக்கான் வழியாக ஒடி மறைந்தான் வசந்தன். ஆனால் இன்னுமே திரும்ப வில்லை. சில நேரங்களில் அவனுக்கான வசந்தத்தை எட்டி விட்டானோ!

(உண்மை கலந்த கற்பனை)

மலையக்க் கவிதைத் துறை - சிலகுறப்புக்கள்

இமாழிவரதன்

மலையக்க் கவிதைத் துறை பற்றிய ஒரு புதிய தேடல் முதிர் பிரசாந்தனின் “இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதைத் தொகுதி” தொகுப்பின் பின்னர் எதிரொலித்துள்ளது. எனவே மலையக் கவிதைத் துறை பற்றிய சில விபரங்களை தரவிழுகிறேன். இவ்விபரங்கள் பூரணமானதென யான் என்னவில்லை. எனினும் மலையக் கவிதைகளின் தூர் பற்றி அறியவும், ஆராயவும் இவ்விபரங்களும் துணை செய்யலாம் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

மலையகத்தில் வெளிவந்த கவிதைத் தொகுதிகளையும் அதன் கவிஞர்களையும் பார்க்கலாம்.

தொகுப்பின் பெயர்

1. குறிஞ்சிப் பூ
2. தூவானம்
3. தேயிலைத் தோட்டத்திலே
4. முத்துத்துளிகள்
5. பாட்டாளிக்குப் பரிசு
6. சமவெளி மலைகள்
7. குழந்தைக்குயில்
8. குறிஞ்சித்தேன்
9. குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதைகள்
10. சிறுவர் பாட்டு
11. கவிதை நெஞ்சம்
12. விழிப்பு
13. மாடும் வீடும்
14. சுட்டைக்குருள் தேசம்
தியாகயந்திரங்கள்
தீவெகத்து ஊமைகள்
15. தளிரே தங்க மலரே
16. சாரல்
17. குன்றத்து குமுறல்
18. புதிய தலைமுறை
19. ஓவியம்
லயக்கோடி
20. தமிழோவியன் கவிதைகள்
21. மலையாசி
22. எங்கள் தாய் நாடு
23. இதுய மலர்
24. விடிவை நோக்கி
25. மலைக்குயில்
26. இதுயத்து ஈரங்கள்
27. இருளைத் துழாவும் மின்மினிகள்
28. முகவரியைத் தொலைத்தவர்கள்
29. மனசின் பிடிக்குள்
30. இசைத்தேன்
31. நெருப்பு ஊர்வலங்கள்
32. என்றும் அன்புடன்
33. நினைவெல்லாம் இனிய வசந்தமே
34. காவிரிமுதல் மாவெலிவரை
35. விடைதெரியாத வினாக்கள்
36. மன்னிமுந்த வேர்கள்

கவிஞர் பெயர் / தொகுப்பாசிரியர் பெயர்

தொகுப்பு	ஸ்மக்குமார்
வெளிமடைக்குமரன்	சி. வி. வேலுப்பிள்ளை
முத்து சம்பந்தர்	
தொகுப்பு	ச. முரளிதாரன்
அகாங்கன்
க. ப. விங்கதாசன்	
குறிஞ்சி தென்னவன்	
சாரணா கையும் (பதுளை)	
தொகுப்பு	கிறிஸ்தவ தொழிலாளர் ஒத்துழைப்பு
மல்லிகை சி. குமார்
ச. முரளிதாரன்	
மொழிவரதன்	
குமார இராமநாதன் (பண்டாரவளை)	
சிவ. இராஜேந்திரன்	
இறாகலை பன்னீர்	
சி. எ. எலியாசன்	
தமிழோவியன்	
பூண்டுலோயா தூர்மு	
எம். வி. எம். சுபையா	
எம். எச். எம். ஹலிமதீன்	
எம். இராமச்சந்திரன்	
ஆல். ஆஸாமத்	
யோகேஸ்வரி சரவணப் பாண்டி	
ஸ்ரீதரன் (பொகவுந்தலாவை)	
இரா. நித்தியானந்தன்	
பாலரஞ்சனி சர்மா	
கவிக்கோமான் கி. மு. நல்லதம்பி பாவலர்	
ச. பெனி	
பெ. லோகேஸ்வரன்	
பா. அ. பாஷ்கரன்	
பெ. லோகேஸ்வரன்	
பெயர்வெல் செல்வராஜ்	
அட்டன் மகேந்திரன்	
லுணுகலை றஷ்னாபுகார்	

37. அச்சுக்கு வராத கவிதைகள்	புஸல்லாவை கணபதி
38. ஒளியின் மழைகள்	தவசஜிதரன் (மாத்தளை)
39. கட்டாந்தரை அப்புறம் என்ன } 40. மனித ஏணிகள்	கனிவுமதி
41. விருட்சப் பதியங்கள்	கலாவிஸ்வநாதன்
42. குறிஞ்சிக் குயில்கள்	தொகுப்பு சுப்ராமேந்தன்
43. ஒடை	தொகுப்பு அந்தனிஜீவா
44. முடிந்தால் மன்னித்து விடு	தொகுப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை (யதன்சைட்)
45. மலைச் சுவடுகள்	பகுமலை பெரியசாமி
46. குறிஞ்சி நாடன் கவிதைகள்	மாரிமுத்து சிவக்குமார்
47. மோட்ச முழுக்கம்	குறிஞ்சி நாடன் (வெள்ளைசாமி)
48. மல்லியப்பு சந்தி	லுணுகல பூர் கவிஞர் திலகர்

மேற்குறித்த விபரங்களை விட பிற விபரங்களும் இருக்கலாம் அவை தரப்படின் நல்லது

இவை தவிர ஆரம்ப காலங்களில் பலர் தமது கவிதைகள்/ பாடல்களை சிறுசிறு பிரசுரங்களாக அச்சிட்டு வெளியிட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கோ. நடேச்சியர், திருமதி மீனாட்சி நடேச்சியர், எஸ். ஆர். எஸ் பெரியாம்பிள்ளை, எஸ். கோவிந்தசாமி தேவர், பி. ஆர் பெரியசாமி, காசி ரெங்கநாதன், சௌவாசகம், எஸ். எஸ் நாதன் “ஜில்” (கே. கே. ஜூபார்) சிட்டுக்குருவியார் பதுளை ஞானப் பண்டிதன், வேல் சாமிநாதன் போன்ற பலரைக் குறிப்பிடலாம்.

நாலுரு பெறாத நிலையிலும் தரமான கவிதைகளை சிற்றேடுகளிலும், நாளிதழ்களிலும் எழுதி வருபவர் பலர் மலையகத்திலுள்ளர். இவர்களின் தொகையே தொகுப்புக்களை வெளியிட்டோர்களிலும் பார்க்க அதிகமாக உள்ளது. இவர்களில் சிலர் தற்போது எம்மோடு இல்லை எனினும் அவர்கள் தம் கவிதைகள் உயிரோடுள்ளன எனில் மறுப்பதற்கில்லை.

ஞ. இராமசந்திரன், த. ரங்கேஸ், ஸி. எஸ் காந்தி, எஸ். எஸ். நாதன், சி. அழகுப் பிள்ளை, வழுத்தூர் ஒளி எந்தி, சிதம்பரநாத பாவலர், கோவிந்த சாமி, சுழக்குமார், ரெங்கையா, மல்லிகை காதலன், சி. பன்னீர்ச் செல்வம், அரு. சிவானந்தன், குறிஞ்சி வாணன் (அக்கரைப்பற்று) மரியதாஸ், நூராளை மலைச் செல்வன், பரிபூரணன், மு. சிவலிங்கம், ஏ. காதர், பொ. கிருஷ்ணகவாமி, காங்கிரஸ் சாமி (ம.க.விஜயகந்தராம்) பானா. தங்கம், சதார்லேண்ட் துரைசாமி, க. வேலாயுதம் (அப்புத்தளை) வீர. பாலச்சந்திரன், மெய்யன் நடராஜா (பூண்டுலோயா) சி. எம். சங்கர், பத்தனையூர் தினகரன், பிரமிளா செல்வராஜா (பதுளை) இரா. நெல்சன், பா. மகேந்திரன், பலாங்கொடா மிரிஸ்வத்த கிருஷ்ண வேணி, கிங்க்ஸ்லி கோமஸ், ஆ. புனிதகால (வட்டவளை) சிவக்குமார் (வட்டகொட) செ. ஜெ. பயியான், சிவனுமேனாகரன், தலவின்ன சிபார், உஸ்மான் மரிக்கார், பண்டாரவளை அன்புச் செல்வன் இக்பால் அலி, பண்ணாமத்துக் கவிராயர், ஐனனி விக்னேஸ்வரன், எம். எச். எம் ஹலிம் தீன், மஸ்கெவியா மா. மோகனா, தலவாக்கலை பெரியசாமி, விக்னேஸ்வரன், குழந்தை பாலா (டயகம) கருணாநிதி (வெதுமுல்லையூர்) குமரன் நடராஜா, பிபிலை ஜெயபாலன், மடவளை அன்சார் எம். ஷியாம் ரா. சேகர் (கம்பளை) எம். எச். எம். ஜூப்பர் (ஷக்கோயா)

மேற்குறித்தோரை விட இன்னும் சிலர் எழுதிக் கொண்டிருக்கலாம். அவையும் ஆய்வில் எதிர்காலத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்பதே எம் அவா

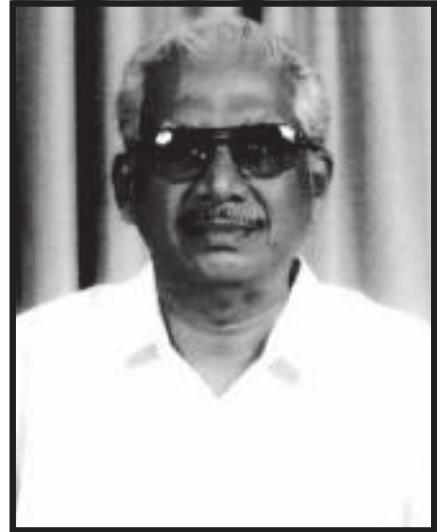
2006இல் வெளிவந்த நூல்களுக்காக தேவை சாறுகளிய விழாவில் பரிசு பெற்றோர்

சாஹித்திய இரத்தினம் விருது சிறுகதை	: - கவிஞர். இ. முருகையன்
நாடகம்	: - பவானி சிவகுமாரன்
மொழிபெயர்ப்பு	: - நீ. பி. அருளானந்தம்
கவிதை தமிழில் இருந்து சிங்களத்திற்கு மொழிபெயர்ப்பு	: - சோ. ராமேஸ்வரன், முத்து இராதாகிருஷ்ணன்
	: - சரோஜினிதேவி அருணாசலம், மடுஞ்சிரிய விஜேந்தேவி
	: - துறையுரான் அஸாருதீன், ஆ. மு. சி. வேலழகன்
	: - ஆனந்த

பரிசு பெற்றோரை ஞானம் மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகிறது.

தென்னியாள்

இன்னும் சொல்லுதலை

நான் விரதம் இருந்தேன். அந்தக் கோயில் இந்தக்கோயில் என்று அம்மா அடிக்கடி விரதம். ஜயா அப்படி இல்லை. அவருக்கு எலாது. தொழில் செய்கிறவர். ஆனால் ஊரிலுள்ள கோயில் திருவிழா துடங்கினால் ஜயா விரதம். ஜயாவுக்கு வழிபடு தெய்வம் குலதெய்வம். வெள்ளிக்கிழமை காலமை இருட்டோடை கோயிலுக்குப் போய் வருவார். சில கிழமைகளில் வசதிப்படாது. திருவிழாக் காலத்தில் தவறாமல் தினமும் போவார். ஜயாவிலே சந்தனம் மணக்கும். எனக்கு அந்த மணம் நல்லாப் பிடிக்கும். சந்தனக்கட்டை இப்படி மணத்தால் சந்தனம் பூ எப்படி மணக்கும்? நான் கற்பனை பண்ணிப் பார்த்திருக்கிறேன். பிறகுதான் உண்மை தெரிய வந்தது அதற்கு மணமில்லை என்று. மனிசரிலும் கனபேர் இப்படி இருக்கின்றன.

ஜயா பதினெண்ணால் நானும் விரதம். ஒருநேரச் சாப்பாடு மத்தியானம் இலையில் படைத்து சாப்பிடுவார். இரவுபால், பழம், பலகாரம். காலையிலே சாப்பிடமாட்டார். எனக்கும் விரதம் பிடிக்க ஆசை. ஒரு நாள் சொன்னேன் “நான் விரதம் பிடிக்கப் போரேன்.” அம்மா மறுத்தார். “நீ பசி கிடக்க மாட்டாய்” என்றா. ஜயா மெல்லச் சிரித்தார். நான் விடுறதாக இல்லை. பிறகு “சரி” என்று சொன்னார், அம்மா மூச்சக்காட்டியில்லை. எனக்குத் தெரியும் அம்மா இனிப் பேசமாட்டா என்று. ஜயா சொன்னார், “காலமை சாப்பிட்டு பள்ளிக்கூடம் போ”. எனக்கு நல்ல வாசி. மத்தியானம் வாழை இலை சாப்பாடு. இரவுபால், பழம், பலகாரம். இரவுச் சாப்பாடிலே தான் எனக்கு கண். ஜயாவுக்கு அது விளங்கிவிட்டது.

காலையில் வெள்ளன் எழும்பி தோய்ந்து குளித்துக் கோயிலுக்குப் போவேன். கற்றிக் கும்பிடுவேன். கர்ப்பூரம் வாங்கிக் கொளுத்துவேன். திரு நீறுபூசி சந்தனம் வைப்பேன். தின்பண்டங்கள் அதிகம் அப்ப இராது. கடலை வாங்கலாம். மாம்பழும் வாங்கலாம். பெரிய கறுத்தக் கொழும்பான் ஒன்று

வாங்குவேன். சற்றுத் தூரம் வந்தால், தெரு ஓரத்தில் புளிய மரங்கள் நிறைந்த இடம். ஒரு புளிய மர வேரில் மெல்ல

உட்காருவேன். கறுத்தக் கொழும்பானை தின்ன ஆரம்பித்து விடுவேன். கோயிலுக்குப் போவோர் வருவோர் பார்ப்பார்கள். சிலர் சொண்டுக்குள் சிரிப்பார்கள். நான் என்பாடு யாரையும் கவனிக்கமாட்டேன். வீட்டுக்கு வருவேன். சாப்பிட்டுவிட்டு பள்ளிக் கூடம் போவேன்.

வல்லிபுர ஆழ்வார் பக்தன் பக்கத்து வீட்டுக்காரன். கலியாணம் கட்டி கனகாலம் பிள்ளைகளுட்டி இல்லை. அவருக்கு இரண்டு பேரிலே முத்தின பக்தி. ஒன்று வல்லிபுர ஆழ்வார். மற்றது ‘மாதுருதேவி’ என்ற சினிமா நடிகை. அவள் நடித்த படம் தியேட்டருக்கு வந்தால் முதல் ஆளாகப் போய் நிற்பார். ஒரு தடவையோடு விட்டுவிட மாட்டார். திரும்பத் திரும்ப போய்ப் பார்ப்பார். எப்பவாவது அவரோடு சைக்கிளில் நான் தொற்றிக் கொள்ளுவேன். கொண்டு போவார்.

வல்லிபுர ஆழ்வார் கோயிலுக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை போவார். ஞாயிறு என்? வேதக்காரச் சுவாமியோ! என்று நான் நினைப்பேன். ஆவணி ஞாயிறு ஆழ்வார் விரதம். நீண்ட காலம் அவர் பிடிக்கிற விரதம். நானும் அவரோடு சேர்ந்தேன். நான் சயிக்கிள் ஓட்டப் பழுகி விட்டேன். ஆனால் எட்டத்துக்கு போக விடமாட்டார்கள். அவர் ஏற்றிக் கொண்டு போவார். பூசைக்கு காசு கட்டுவோம். பூசைமுடிய தளிசைக் கட்டி தருவார்கள். இலையில் வைத்துப் படைத்துத் தின்னுகிறதுக்கு அப்ப எவர் சில்வர் பாத்திரங்கள் இல்லை. பித்தளைத் தூக்குவாளி.

அவர் தளிசையை வைத்து இறுக்கி மூடி ஹாண்டலில் கொழுவி தொங்கவிட்டார். என்னை பாறில் இருத்தினார். அவர் சீற்றில் ஏறி அமர்ந்து ஓட்டிக் கொண்டு வந்தார். பிரதான ரோட்டில் வந்து குறுக்கு ரோட்டில் வெட்டித் திருப்பினார். ஒரே திருப்பம் ரோட்டோரத்தில் போய் ‘தொப்பென்று’ விழுந்தோம். தூக்குவாளி மூடி திறந்து தளிசைக் கட்டி நிலத்தில் விழுந்தது. அவருக்கு முழுங்காலில் அடி. சிராய்வு இரத்தம் கசிகிறது.

துடைத்துக்கொள்கிறார். தூக்குவாளியை எடுத்து பழையபடி மூடி தொங்கவிடுகிறார். மீண்டும் பறப்படுகிறோம்.

“கோயிலில் ஏதோ குறை விட்டிட்டம்” என்கிறார். எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. என்ன குறை விட்டனாங்கள்? அவர் சமிக்கினால் தளம்ப விட்டிட்டார். அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. தள்ளி விழுத்தினதும் சுவாமிதான். “ஒருத்தருக்கும் சொல்லாதே” என்றார். நான் சொல்லயில்லை. ஆனால் அவர் காட்டிக் குடுத்து விட்டார். முயற்சி செய்தும் முடியவில்லை அவருக்கு. ஒரு காலை கொஞ்சம் இழுத்து இழுத்து நடந்தார். கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். அம்மா சொன்னா, “வல்லிபுர சாமிதான் என்ற பிள்ளையைக் காப்பாத்தினது.” எனக்கு ஒரே குழப்பம். அவரை என் காப்பாத்தாமல் விட்டவர்? என்னுடைய கனவு பொய்யாகிப் போனது. அவரோடு கூடிக்கொண்டு நான் சமிக்கிள் ஒட்டிப் போக நினைத்திருந்தேன். விழுந்தெழும்பின பிறகு, இனி விடுவார்களா என்ன?

ஆனால் அடுத்த கிழமையும் ஆழ்வாரைக் கும்பிட அவர் வெளிக்கிட்டார். நானும் கூடிப் போனேன். எனக்கு நெடு நாளாக ஒரு ஆசை கோயிலுக்குள்ளே போய் பார்க்க வேணுமென்று. வெளிப்பக்கம் எல்லாம் தெரியும் உள்ளுக்கே என்னென்ன கிடக்கோ! போய் பார்த்தாத்தானே தெரியும். அப்ப எனக்கு விடுப்பு பார்க்கிற ஆசை வேறொன்றுமில்லை. கூட்டிப் போகிறவரை ஆய்க்கினை பண்ணுவேன். அவர் மசியவில்லை. நானும் விடதில்லை. அரையண்டம் பொறுக்கேலாமல் சம்மதித்தார். அப்பவும் அவருக்கு தயக்கம்தான். அவர் கள்ளிறக்கும் தொழிலாளி. மரத்திலே ஏறி இறங்கியவர். கை, கால், நெஞ்சு தோல், காய்ச்சித் தடித்துக்கிடந்தது. அது ஆளைக் காட்டிக் கொடுத்துவிடும். அவரிடம் வாங்கிக் குடித்தவர்களும் உள்ளுக்கு நிற்கக்கூடும். அவரைக் கண்டால் போதும். வேறுவினை வேண்டாம். நான் சின்னப் பொடியன். படிக்கிறவன் என்னை ஆருக்குத் தெரியும்?. நான் கொடுத்த கரைச்சலிலேதான் அவர் ஒம்பட்டவர். என்றாலும் அவருக்கும் மனத்தில் அந்த ஆசை இருந்திருக்க வேணும். இல்லையென்றால் என்னோடு இழுபுவாரே!

ஆழ்வாருக்குப் பதினெந்து நாள் திரு விழா. புரட்டாதிப் பறுவத்தில் தீர்த்தம். சுவாமி தீர்த்தமாட கடலுக்குப் போகும். கோயிலில் இருந்து சில மீற்றர் தூராம் போக வேணும். ஒரே வெள்ளை மணல் பரப்பு. முழுச்சந்திரன் கடலுக்குள்ளே இருந்து கிளம்பி வரும். ஆயிரக் கணக்கில் அடியார்கள் கூடி நிற்பார்கள். கண்கொள்ளாக் காட்சி. அன்றைக்குத்தான் கோயிலுக்குள்ளே கூட்டிக்கொண்டு போறதாகச் சொன்னார். கனசனம் நிற்கிற நாள் அந்த நாள்தான் போவோம் என்று சொல்கிறார். எனென்று எனக்கு விளங்கவில்லை. பிறகு அவரே விளக்கம் சொன்னார். “எல்லாரும் கடற்கரையில நிற்பினம் அந்த நேரம் போவோம்.” என்றார்.

தீர்த்தக் கடற்கரைக்கு நேரகாலத்திற்கு கூட்டிக்கொண்டு போனார். சுவாமி தீர்த்தம் ஆடி முடிகிறதுக்கு முந்தி வெளிக்கிட்டிட்டார். சனம் திரும்பி வருகிறதுக்கு முந்த வேணும். ஓடி ஓடி வந்து சேர்ந்தோம். கிணற்றில் கால் கழுவவும் நேரமில்லை. ஒரே பதட்டம். வாசலில் கற்பூரம்

கொளுத்தினோம். எங்களைக் காப்பாத்து என்று கோயிலுக்குள்ளே நுழைந்துவிட்டோம். நின்று நின்று பார்க்க இயலுமா? எங்களை ஆரும் பார்த்துவிட்டால்.....? ஒரே பயம் அங்கும் இங்கும் பார்த்துக்கொண்டு ஒரே ஒட்டம். கிழக்கேயிருந்து தெற்குப்புறமாக ஓடி மேற்கு வாசலுக்கு வந்தோம். இன்னும் ஒரு அரை வட்டம் சுற்றிவந்தால் மீண்டும் கிழக்கு வாசலில் போய் வெளிப்படலாம்.

கடற் கரையில் இருந்து சிலர் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்ப “வாடா..... வாடா.....” என்று சொல்லிக் கொண்டு பதட்டத்துடன் மேற்கு வாசலால் அவர் வெளியேறினார். நான் பின்னால் ஓடினேன். “தெரிஞ்சவன் ஒருத்தன் நிற்கிறான்” என்றார். மெல்ல வாசலில் இருந்து விலகி வந்து விட்டோம். அவருக்கு நடுக்கம் மாறவில்லை. மூச்சு இரைக்கிறது. பேச்சு தடுமாறுகிறது. “ஆர் நிக்கிறது?” நான் கேட்டேன். தெளிவாக அவர் சொல்லவில்லை. நான் பயப்படவில்லை. ‘இனங்கன்று பயமறியாது’ என்று சொல்லுவார்கள் அல்லவா? அப்படித்தான் இருக்க வேணும்! எனக்கு ஜிமிச்சம். அவர் ஆரையாவது கண்டாரா என்பதில்? மனப்பயம். அதுதான் அவர் அப்படி நடந்திருக்க வேணும். பிறகு உள்ளுக்குப் போகிறது பற்றி நான் கதைக்கவில்லை. அவரும் ஒன்றும் பறையவில்லை. அவர் பாதிக்கோயில் கடைசி வரை பார்க்கவில்லை. பாவும் அவர் செத்துப்போனார்.

“சட்டம்பி துட்டனடி.....” ஒரு கூத்துப் பாட்டு. பாடுகிறவன் மாணவன். அவனுக்கு சட்டம்பி என் துட்டனாகப் போனார். அவர் பிரம்பெடுத்து அடிக்கிறார். அடிக்கிறவரை துட்டனாக நினைக்கிறான். அடிக்கிறவர்கள் துட்டர்கள்தான். ஆனால் சட்டம்பியும் அப்படியா? அடி மாணவனுக்கு ஒரு சோதனைதான். எனக்கும் ஒருநாள் அது சோதனைதான்.

தவணைச் சோதனைகள் முடிந்த சமயம் எங்களுக்கு படிப்பு முடிந்துவிட்டது போல. ஒரு கூத்தும் கும்மாளமும் வலு சந்தோசமாக வெளிக்கிட்டுப் பள்ளிக் கூடம் போவோம். நல்லா விளையாடலாம். ஆசிரியர்கள் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்கள். சோதனை வந்தால் அவர்களுக்கு ஒரே வேலை எங்களைக் கவனிக்கமாட்டார்கள்.

பள்ளிக்கூட வளவுக்குள்ளே தலைமை வாத்தியார் வீடு. அவருக்குப் பள்ளிக் கூடமும் ஓன்றுதான். அவர் எங்கே நிற்பார் என்று சொல்லேலாது. பள்ளியில் நிற்பார் அல்லது வீட்டில் நிற்பார். ஆனால் எறும்பு போல சுறுசுறுப்பான ஆள்.

எங்களுக்குச் சோதனை முடிந்தால் ஆசிரியர்களுக்குச் சோதனை. விடைப் பத்திரங்களைத் திருத்தி புள்ளி இட வேணும். உரிய காலத்துக்குள் முடித்து தேர்ச்சி அறிக்கை தயாரிக்க வேணும். இப்ப என்றால் பார்வையிட்டுப் பள்ளி இடுவார்கள். பிழைகளுக்குக் கீழ் சிவப்பு மையால் ஒரு கோடு சிலர் அதுவும் போடுவதில்லை. விடைப்பத்திரங்களை படித்துப் பள்ளி போட்டார்களோ என்று ஜியஹ வரும். முந்தி இப்படி இல்லை. பிழைகளை சிவப்பு மையால் திருத்தி விடுவார்கள். நாங்கள் விட்ட பிழை எங்களுக்கு விளங்கும். தலைமை வாத்தியார் தான் எங்களுக்கு தமிழ் படிப்பித்தவர். அவர் சீத்தலைச் சாத்தனாரைப் போல தமிழ்ப் பிழைகளைப் பொறுக்கமாட்டார். ‘தமிழைக் கொல்லாதே’ என்று எங்களைக் கொல்லுவார்.

அவர் வீட்டில் வைத்து விடைப்பத்திரங்களைத் திருத்திக் கொண்டிருந்தார். வீட்டுக்கு அச்சறுக்கையாக வேலி இல்லை. வீட்டில் இருந்து கவனிக்க வசதியாக இருக்கும். வீட்டுக்குப் பின்புறமாக மலசலகூடம். வீடு தாண்டித்தான் நாங்கள் போகவேணும். சிறுநீர் கழிக்க அப்பநான் போனேன். தலைமை வாத்தியார் பார்வையில் என்னுடைய விடைப்பத்திரம்தான் அப்ப இருந்தது. எனக்கெப்படித் தெரியும்? அவர் தற்செயலாக நிமிர்ந்தார். அவர் கண்ணில் தட்டுப்பட்டேன். “வாடா இஞ்சை.....” அழைத்தார். பதுங்கிக்கொண்டு போய் முன்னால் நின்றேன். எட்டி இரண்டு மூன்று சாத்துதல். ‘பளார் பளார்’ என்று முதுகில். திடைக்கும் போனேன். விடைத்தானைக் கீழே தட்டி விட்டார். “எடுத்துப் பாரடா” என்றார். குனிந்து கையில் எடுத்தேன். “விளங்குதா?” என்றார். ‘ஓம்’ என்றேன். இல்லை என்றால் இன்னும் இரண்டு பளார் விழுந்திருக்கும். உண்மையில் எனக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. அவர் போட்ட சிவப்புக் கோடுகள் மங்கலாகத் தெரிகின்றன. “போடா” என்றார். விடைப்பத்திரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு திரும்பி நடந்தேன்.

எனக்கு விளங்கியது ஒன்றே ஒன்று தான். முதுகு விண் விண் என்று வலிக்கிறது என்றுதான்.

இன்று நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அந்த அடியை. “அடியைப் போல அண்ணன் தம்பி உதவார்” என்பார்கள். அண்ணன் தம்பியாக இருக்கின்றவர்கள் உதவவேண்டும். உதவாதவர்கள் உதவாதவர்கள் தான். அண்ணன் தம்பியிலும் பார்க்க உதவக்கூடியது அடி, அடியெல்லாம் அப்படி உதவுமா?

அந்த வருஷம் மூன்று நாள் ஓயாது மழை. அடை மழை மழை எப்படிக் கொட்டினாலும் வெள்ளம் பாய்ந்து கடலுக்குப் போய் விடும். நில அமைப்பு அப்படி. கடற்கரைக்குக் கிட்ட தோட்ட நிலம், புகையிலை, வெங்காயம், கத்தரி, மிளகாய், என..... காலத்துக்குக் காலம் பயிர். அந்த நிலத்தில் வெள்ளம் தேங்கி நின்றது. வெட்டின புகையிலைக் கட்டைகள் வெள்ளத்தில் தலை நீட்டின.

மதியம் திரும்பின நேரம் தோட்டத்துக்கு நடுவே வரம்பில் மூன்று பேர் வரிசையாக நடக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தத்

தோட்டச் சொந்தக்காரர். கால் சறுக்கிறதும் எழுந்து நடக்கிறதுமாகத் தள்ளாடுகிறார்கள். “தாகந் தணிந்ததடி மானே..... மோகம் பிறந்ததடி தேனே....” பெருங்குரலில் ஒருவர் பாடுகிறார். “என்ன மச்சான் பிறந்தது” “மோகம் பிறந்தது” “போடா.....” பிடித்து உலுப்புகிறார். தடாரென்று சேற்றுக்குள் பாட்டுக்காரன் விழுகிறார். கரைத்த மாப்பானைக்குள் விழுந்த சண்டெலியாகச் சேற்றுக்குள் அழுங்குகிறார். எழுந்திருக்க முடியவில்லை. “மச்சான்.....” கை நீட்டுகிறார்.

வரம்பில் நிற்கிறவர் கையைப் பிடிக்கிறார். அடுத்தவர் “அம்மான்” என கையை நீட்டுகிறார். இரண்டு கைகளிலும் இறுக்கிப் பிடிக்கிறார்கள். இழுக்கிறார்கள்..... இழுக்கிறார்கள் தடுமாறுகிறார்கள் தொப்பென்று விழுகிறார்கள். இருவரும் மெல்ல எழுந்து விழுந்து கிடக்கிறவரை தூக்கி நிறுத்துகிறார்கள்.

புகையிலைக் கட்டையை இழுத்து அடிக்கிறார். “மச்சான் உனக்காரடா அடிச்சது.” “எவ்னரா அடிக்கேலும்!” அடுத்தவர் போட்டடிக்கிறார். “அம்மான் உனக்காரடிச்சது?” “எவ்னரா அடிக்கேலும்!” அடி மீண்டும் விழுகிறது. மீண்டும் கேள்வி. “மச்சான் உனக்காரடா அடிச்சது.” “எவ்னரா அடிக்கேலும்!” திரும்பவும் விழுகிறது. “அம்மான் உனக்கு.....” தொடர்ந்து அந்த நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் கொஞ்சமா சனம் வந்து கூடுகிறது. அவர்களுக்கு ஒரே உற்சாகம். நல்ல விளையாட்டு. பிடித்துவிட யாரும் போகவில்லை. சண்டை என்றாலெல்லோ விலக்க வேணும். இது போதை விளையாட்டு.

அடி வாங்குகிறவரைப் பார்க்கப் பாவமாக இருக்கிறது. அவரும் உசாராகவே இருக்கிறார். சேற்றுக்குள் விழுந்து பினைபடுகிறார்கள். பிறகு எழுந்து அடிக்கிறார்கள். மச்சான் நெருக்கமாக அடிக்கிறார். மருமகன் மரியாதையாக அடிக்கிறார். இருவரும் போடுவது அடிதான்.

இந்த அடி எதுக்கு உதவும்?

எனக்கு விளங்கவில்லை. தெருச் சண்டை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி என்பார்கள். இதைச் சண்டை என்று சொல்ல இயலாது. ஆனால் கண்ணுக்கு குளிர்ச்சியாகத்தான் இருந்தது. இப்படி ஒரு காட்சி ஆரும் கண்டிருக்க முடியாது. நானும் பின்னர் ஒருபோதும் கண்டதில்லை.

(இன்னும் சொல்லுவேன்)

அடுத்த இதழில் நூற்ம் முத்திரைக் கதை தெ. நித்தியகீர்த்தியின்

“போர்வைகள் மறைக்காத பார்வைகள்”

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାମୁଖ ପଦମନାବ ଜାତ

முற்றத்து மல்லிகைப் பந்தல் - அதன் இன்றும் அப்பாடியே!
 இலையிடுக்கில் வழியும் நிலவு இறைந்த ஒளி.....
 'பற்றிக்' போட்ட நிலவொளி - மணற் மல்லிகைப் பந்தல்.....
 கட்டிலும் அப்பாடியே காத்த படி! மணற் கட்டில்.....

 எய்திய ககம் உயிர் நிறைய நிலவொளியை
 எச்சங்கள் எய்தினிட பருக்கிடத் தீராணியற்று
 எத்தனை?..... ஊளையிடும் நாய் ஒன்று
 'முடித்து' முன்றாம் நாள் மண்ணையையில் படுத்த படி!

 முழு நிலவில் குழைத்த சோறு காற்றுச் சினந்து துப்பும்
 நான் கடித்த மோர்மிளகாய் - அவள் தூரத்து வேட்டாலி....
 நாவில் உறைத்தல் கண்டு தீராணியற்ற ஊளை ஒலி...
 நாணி முகிலிமுத்துப் பின்னிளக்கு ஒளியைணந்து
 போர்த்து மறைந்த நிலா! ரகசியமாய் ஒளிக்கீழியும்

 முத்தவனை தாங்கி அவள் விளையைணந்து
 'முட்டுப்பட்ட' வேளையிலே விளக்கு ஒன்று மூலையிலே.
 மடிகிடத்தி மார் தடவி விள்டதனை
 மயிர்கோதி விட்டதனை விளக்கொள்கிறேன்!
 இலை இடுக்கில் பார்த்து முத்தவனும் மருமகனும் விழிவிதுங்கி?.....
 இளகி வழிந்த நிலா!

எங்களது
 உடை
 உடல்
 உணர்வு
 அத்தனைக்கும்
 முலாம் பூசப்படுகின்றது!

 அவதாறுகள்
 அப்பிக்கொண்ட
 அத்தருணங்கள்
 இன்னும் இன்றும்
 தீர்ந்தபாடில்லை!.....

 உரிமைக்கான கோவைம்
 வார்த்தைகளாகவும்
 கோரிக்கை பதாதைகளாகவும்
 அன்றும் இன்றும்!

 அளவுக்கதிகமான
 ஆகையும்
 எல்லைமீறிய
 எதிர்பார்ப்புகளும்
 எம்மிடத்தில்
 தேயிலைத் தளிர்கள் போல்!

 எண் ஜேஹதிடம்
 வாக்கிய பஞ்சாங்கம்
 கணித பஞ்சாங்கம்

கை ஜோதிடம்
 இவைகள் சொல்லிய
 நம்பிக்கைகளால்
 எமது உடல் விழுங்கிய
 உயிர்
 இறந்தும் விறந்தும்!
 ஊதியம் தீஞ்னாலும்
 முதலைகள்
 ஒய்வுதியம் பிடிந்கும்
 விஷமிகள்
 இறப்பர் மரங்களுக்கடியில்
 எம்மை ருசி பார்த்த
 அட்டைகளை விட
 அசிங்கமாய்!

 பிரதேச தலைமைத்துவத்தை
 அவையில்
 முன்னிமுப்பதற்காய்
 எம் கழுத்துக்களஞ்சு
 இரும்புச் சங்கிலியால்
 இத்தனை முடிச்சுகளா?....

 வெட்ட வெளியில்
 இன்னொரு வய்சம்.....
 விட்ட விழைக்கு
 சட்டம் திருத்தும் முன்
 பட்டமரமாய் நாங்கள் !

இலங்கையில் அகராதிகளுக்கான தேவை, பயன்பாடு

பிரச்சினைகள் பற்றிய கலந்துரையாடல்

- சில குறிப்புக்கள்

-வசந்தி தயாபரன்

இளைய தலைமுறையினருக்கும், வாசிப்புப் பழக்கத்திற்குமான இடைவெளி அதிகரித்து வருவது கண்கட்டு. அதே சமயம், நூல்வெளியீடுகளோ ஆச்சரியமூட்டும் வகையில் அதிகரிக்கின்றன. அவற்றின் தேவை, பயன்பாடு என்பன பலவகைப்பட்டன. காலத்தின் தேவை கருதி அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது ‘குணநிதி வணிகச் சொல் விளக்க அகராதி’. இந்நால் வெளியீட்டினை ஒட்டி, ‘இலங்கையில் அகராதிகளுக்கான தேவை, பயன்பாடு, அகராதியாக்கம் மற்றும் வெளியீட்டில் எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சினைகள்’ தொடர்பான கலந்துரையாடல் ஒன்று கடந்த 25.08.2007 இல் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்றது. சற்றே புதுமையானதோர் முயற்சியாக அகராதிகளின் கண்காட்சி ஒன்றும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது.

நிகழ்ச்சியில் நூலின் தொகுப்பாசிரியர் திரு. என். சிறீரஞ்சன்; தலைக்காரர் ஓய்வு நிலைப் பேராசிரியர் கார்த்துகேசு சிவத்துமியி; அகவிழி, கூடம், ஆசிரியர் திரு. தெ. மதுகுதனன்; யாழ் பல்கலைக் கழக முன்னாள் கலைப்பொதிபதி, பேராசிரியர் என். பாலகிருஸ்னன்; குமரன் புத்தக இல்ல உரிமையாளர், திரு. க. குமரன் ஆகியோர் உரையாற்றினர். கொழும்புப் பல்கலைக்கழக கல்விப் பீடாதிபதி பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் கலந்துரையாடலை ஒருங்கிணைத்து வழிநடத்தினார். தமிழுலகுக்கு இவ்வாறான துறைசார் அகராதி வெயியீடுகள் அவசியம் என்ற கருத்து பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரத்தால் முன்வைக்கப்பட்டது. இலங்கையில் மட்டுமே பயிலுமொழியாகவும் பயிற்றுமொழியாகவும் தமிழ் உள்ளது; அதுவே சரியானதும் அவசியமானதும் என்ற அவரது உரை, அக்கருத்துக்கு வலிமை சேர்த்தது.

கற்பித்தலுக்கென கலைச்சொற் தொகுதிகளைத் தேடியபோது, கண்ட குறைபாடுகளே, அகராதி ஆக்கத்தைப் பற்றிய சிந்தனையின் தொடக்கம். என்பது திரு. சிறீரஞ்சனின் அகராதியாக்க அனுபவங்கள்.

பேராசிரியர் கா. சிவத்துமியின் உரையானது. அகராதி பற்றிய ஆழமான சிந்தனைகளைத் தூண்டிவிட்டது. அகராதியை ‘அகா முதலி’ என்பதே சிறப்பு என்பது உட்பட, ‘தமிழில் அகராதி மரபும் மாற்றங்களும்’ என்ற தலைப்பில் அவர் கூறியவை, மிகுந்த பயனுள்ளவை. வரலாற்றின் ஒவ்வொரு காலகட்டத்தின் கல்வித்தேவையுடனும் அகராதிகள் வளர்ந்த முறைமையை அறிய முடிந்தது.

‘இலங்கையில் அகராதிகளுக்கான தேவை, சவால்’ என்ற தலைப்பில் திரு. தெ. மதுகுதனனின் கருத்துக்கள், இவ்விடயங்கள் சகல தரப்பினராலும் உணர்ப்படவேண்டியவை என்று கூறுவதாய் அமைந்தன. இன்றைய தலை

முறையினருக்கு அகராதியாக்க அறிவு கையளிக்கப் பட்டுள்ளதா; அந்த ஆற்றலில் வரட்சி ஏற்பட்டுள்ளதா; கலைச்சொற்களை ஆக்க ஏதுவாகப் போதிய அளவு சஞ்சிகைகள் வெளிவருகின்றனவா என்பன, அவர் கானும் சவால்கள்.

‘குணநிதி அகராதியின் முக்கியத்துவமும் பயன்பாடும்’ என்ற தலைப்பிலான பேராசிரியர் என். பாலகிருஸ்னனின் உரையானது, கலைச்சொல் ஆக்கத்தில் ஊடகங்களின் பங்கு, ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழில் எழுதுதல் தொடர்பான நடைமுறைச் சிக்கல்கள், இரு மொழிகளிலுமான பாண்டித்தியத் தேவை என்பவற்றை ஆராய்ந்தது.

‘வெளியீட்டில் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள்’ பற்றிய திரு. க. குமரனின் கருத்துக்கள் அனுபவபூர்வமானவை. துறைசார் விற்பனர் இன்மை, ஆளனிப் பற்றாக்குறை என்பன அகராதி ஆக்கத்தில் அவர் சுட்டிக்காட்டிய முக்கிய பிரச்சினைகள். இத்தகையதோர் முயற்சியின் பின்னாலுள்ள உழைப்பின் பெறுமானம், சமூகத்திற்குப் புரிவதில்லை என்ற ஆதங்கம் அவரது பேச்சில் வெளிப்பட்டது.

அன்றைய நிகழ்ச்சியானது, ஒரு கலந்துரையாடலாகவே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் திறவு கோல்களாக மட்டுமே இருந்திருக்க வேண்டிய உரைகளின் நீட்சியினால் கலந்துரையாடலுக்கான நேரம் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. நிகழ்ச்சியின் குறித்கோளை எய்துவதற்கு இது தடங்கலாக அமைந்தமை வருந்தத்தக்கது.

‘வெளியிடப்பட்ட அகராதியை தளமாகக் கொண்டு இன்றைய காலத்துக்கான அகராதித் தேவைகள் பற்றிச் சிந்திக்க வைப்பதே கலந்துரையாடலின் செயல் வீச்சு’ என்று பேராசிரியர் சிவத்துமியி வரையறுத்துக் காட்டனார். துறைசார் அகராதிகளை வெளியிடுவதற்கான செயற்பாடுகள் குறித்த கருத்தாடல்களும், ஏற்பாட்டாளர்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டன. ஆனால், கலந்துரையாடலில் இவற்றை மேலோட்டமாகத் தொட்டுச் செல்லவே சந்தர்ப்பம் கிட்டியது.

கல்வி மொழியாகத் தமிழ் இருக்கின்ற நிலையில், தமிழில் அகராதிகள் தேவை என்ற கருத்தே பொதுவாக நிலவுகிறது. அத்தேவை இன்றாவது பூரணமாக உணர்ப்படுகிறதா என்பதே எம்முன்னுள்ள கேள்வி! அகராதிகள் பற்றிப் பெரிதும் அலட்சுக் கொள்ளாத சமூகமாகவே நாம் இருந்து வருகின்றோம். ‘இருப்பதை வைத்து ஒப்பேற்றுவது’ எமக்கு வசதியாக்கப்படுகிறது. விளைவாக, கருத்து மயக்கமுடைய சொற்கள் பரவலாக பழங்கப்படுகின்றன. ‘சுடச்சுட’ நடக்கும் கலைச்சொல் ஆக்கங்களிற் சில இத்தன்மையான. அவை, காலப் போக்கில்

பேச்சு வழக்கில் கலந்துவிடுவதும், மொழியின் தவறான பிரயோகத்திற்கு அடிகோலுவதும் நாமறிந்தவையே.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி குறிப்பிட்ட படி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுக்கூறின் பின்பு அகராதி ஆக்கத்தில் யாழ்ப்பாணம் முன்னிலை வகித்தது என்பது பெருமைப்படக் கூடிய விடயமே! எனினும், அறிவுலகின் புதிய பரிமாணங்களைத் தமிழ் மொழி பெற்று விடவில்லை என்பதையும் நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். காலத்தின் விரிவுடனும், அறிவின் அசுரப் பாய்ச்சலுடனும் பல்கிப் பெருகுவது - மொழி. அவ்வாறு விரிவு பெறாதவிடத்து மொழியின் வழக்கு அருகி விடலாம்.

மொழியின் வளங்களை அதிகரிப்பதற்குச் செய்த்தக்கள என்ன; மிக நுணுக்கமாக் கலைச் சொற்களை ஆக்குவது எங்களும்; வர்ணமுறையாக அவற்றை அகராதியில் இடம்பெறச் செய்வது எப்படி என்ற சிந்தனை உச்சப்ளக்ஸ் பேராசிரியர் சிவத்தமிழ் ஏற்படுத்தியவை.

‘ஆளனிப் பற்றாக்குறை, அகராதி ஆக்கப் பிரச்சினைகளிலே பூதாகரமானதெனப் பலராலும் குறிப்பிடப்பட்டது. புலமைசார் தளத்திலுள்ள பலர் ஓய்வுபெறும் தறுவாயிலே அவர்த்த இடத்தை இட்டு நிரப்புவோர் உள்ளனரா, என்பது திரு. க. சண்முகலிங்கம் எழுப்பிய கேள்வி. துறைசார் நூல்களை எழுதக்கூட ஆட்களற்ற துரதில்ஸ்ட்ட நிலை, அவர் சுட்டிக்காட்டிய இன்னுமோர் உறைக்கும் உண்மை. அறிவுக் கையளிப்புக் குறித்த வினாவுக்கு, புலமைச் சமூகமே பதிலளிக்கும் தகமையுடையது. பேராசிரியர் பாலகிருஷ்ணன் குறிப்பிட்ட ‘ஆங்கிலப் பாண்டித்தியம்’ இன்றி, பல்துறை நவீனத்தை தமிழிலே கொண்டு வருதலும் சாத்தியமல்லவே!

இங்கேதான் துறைசார் அகராதிகளுக்கான தேவை மிகவும் ஆழமாக உணரப்பட்ட விடயமாகப் பேசப்பட்டது. கலந்துரையாடலில் பங்குகொண்ட திரு. தை. தனராஜ், பல்துறைசார் - குறித்தவொரு துறைசார் - உபதுறைசார் அகராதிகள் உருவாகக் கூடிய சாத்தியங்களை எடுத்துரைக்கார். பேராசிரியர் சிவத்தமிழ் ‘குணநிதி அகராதி’ யில் கூறுவது போல, ‘கருத்து மயக்கமின்றித் தமிழில் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவும், ஜயந்திரிப்பற் பொருள் உணர்த்துவதாகவும்’ கலைச் சொல்லாக்கம் நடைபெற வேண்டும் என்பதே பலரதும் அவாவாக இருந்தது.

கருத்துத் தெரிவித்தவர்களில் ஒருவரான திரு. நா. சுப்பிரமணியன் சுட்டிக்காட்டிய விடயம், துறைசார் கலைச் சொற்களுக்குத் தமிழில் உள்ள வறுமை! அரசு தயாரிக்கும் சிங்கள - ஆங்கில - தமிழ் அகராதிப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள அவர், சிங்களத்திலே சுகலதுறைக்குமான கலைச் சொற்கள் பிறந்துவிட்டதைக் குறிப்பிட்டதும், நாம் செல்ல வேண்டியள்ள தூரம் அதிகமாக உள்ளதை, - அதைப்பற்றி சிந்திக்கவேண்டிய கால எல்லைக் கோட்டில் நாம் நிற்பதை உணரக் கூடியதாக இருந்தது.

இது ஒரு தனிமனித பணியன்று துறைசார் விற்பன் நார்கள், மொழி வல்லுநர்கள் உட்படப் பலரது அர்பணப்பான பணியை இது வேண்டி நிற்பது பயன்பாட்டாளர் நிலையிலும் சிலரை இணைப்பது, பணியைச் செல்வையாக்கும். முரண்பட்ட சொற்பிரயோகங்களின் உபயோகம்

குழப்பங்களையே தோற்றுவிக்கும். திரு. சிரோஞ்சனும் திரு. தனராஜாம் எடுத்துக் காட்டுக்குடிடன் இக்கருத்தை விளக்கியமை, பாராட்டுக்குரியது. கருத்தொருமித்த முடிவாகத் தோன்றும் கலைச்சொற்கள் ‘இலங்கையில் தமிழ் பேசுவோர் பயன்படுத்தும் சொற்கள்’ என நிலைபெறும் என்ற கருத்தும் திரு. தனராஜால் முன்வைக்கப்பட்டது. படிப்படியாக உலகளாவிய பயன்பாடு கூட அவற்றுக்கு ஏற்படலாம்.

விரிவான அர்த்தங்களைக் கொண்ட சொற்களுக்கான விளக்கங்கள், கோட்பாட்டு ரீதியாக - நடைமுறைச் சாத்தியமாக அமைய வேண்டும் என்ற பேராசிரியர் பாலகிருஷ்ணனின் வழிகாட்டல் பின்பற்றக்குரியது. மொழிக்கு ஆழ்ந்தகள்ற புதிய பரிமாணத்தைக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக, உரையால், கருத்துப்பரிமாறல், ஆராய்ச்சி, தீர்வு என்ற பல நிலைகளை நாம் வகுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மிக நீண்ட கால உழைப்பை விழுங்கும் அசுரப்பணி, அகராதிப்பணி. அந்த உழைப்பின் பெறுமானமோ, நூலின் விலையை எட்டாத உயாத்தில் தூக்கி வைத்துவிடும். அதனால், விலையை நிர்ணயிப்பது மிகக் கடினமானது என்பது திரு. குமரன் குறிப்பிட்ட விடயம். ஆயிரக்கணக்கில் பிரதிகளை விற்று முதல்டை மீளப் பெறுவது என்பது நடைமுறைச் சாத்தியமற்றது. இதற்கான மாற்று வழிகள் என்ன, என்பதும் எம்முன்னுள்ள இன்னுமொரு பிரச்சினை.

சந்தைப்படுத்துநல், விளம்பரம் இரண்டும் கைகோர்த்துச் செல்லவேண்டும் என்ற கருத்தும் அங்கு கேட்க முடிந்த ஒன்று. அகராதி அறிவு அனைவரையும் சென்றடைய வேண்டும் என்ற பேராசிரியர் சந்திரசேகரத்தின் கருத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் வகையிலான செயற்றிட்டங்கள் இன்றைய உடனடித்தேவை.

சமூகத்தின் பலதரப்பினரையும் கருதி துறைசார் அகராதிகள் வெளிவருதல் பயன்தரு முயற்சியாக அமையும். ஊடகங்களுக்கு கூட அவற்றின் உபயோகம் அளப்பரியது. ஊடகங்களின் பணியை இலகுபடுத்துவதற்கும், மொழியானது அதன் சரியான வடிவத்தில் பொதுமக்களைச் சென்றடைவதற்கும் அவை தளம் அமைக்கும்.

‘கருங்கக் கூறி விளங்க வைக்கும்’ நடைமுறைபின் பற்றப்பட்டிருந்தால், அன்றைய கலந்துரையாடல் மேலும் மெருகு பெற்றிருக்கும். கருத்துக் கலைப்புக்கள் சில நிகழ்ச்சியின் திசையை மாற்றிவிட்டனவோ என்ற ஜயப்பாடும் எழுத்தான் செய்தது. இருந்தபோதும், ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்கள் பல விதைக்கப்பட்டன; தேடல்கள் தொடக்கி வைக்கப்பட்டன.

எமது வருங்காலச் சந்ததி தமிழிலே சிந்திக்க வேண்டும்; அதேசமயம் ‘அறிவுமைய நூற்றாண்டிலே’ பல்துறை அறிவிலே அவர்கள் எவ்வகையிலும் பின்தங்கிவிடக் கூடாது. இது கல்விமான்களின் ஏகோபித்த கருத்து. தமிழ் அகராதிகளின் பொற்காலம் இன்னும் எட்டப்படவில்லை என்ற குரல்கள் பரவலாக ஓலிக்கின்றன. இந்நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற தவிப்பை எம்த்தியில் ஏற்படுத்த முடிந்திருந்தால் இந்நிகழ்ச்சியின் வெற்றி அதுவே!

திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்
தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்

எழுதக் கூட்டுறவுகள்

ஈசாநத் தினாங்கள்

பெரிய கடைகளும் பெட்டிக்கடைகளும்

சிறிய ஊர்தான் அது. ஆனால், பல கடைகள் அங்கு இருந்தன. அவற்றுள் இரண்டு பெரிய கடைகள். ஒன்று பலசரக்குக் கடை இன்னொன்று மரக்கறிக்கடை. பலசரக்குக்கடை முதலாளி நல்ல நடிகள். அந்த ஊரில் இருந்த பெரும்பாலான மக்களை வசியப்படுத்தித் தன் கடையின் வாடிக்கையாளர்களாக்கி வைத்திருந்தான். அவனும், அவனது சோகோதரர்களும் கடையை நடத்திவந்தனர். ஊர்ச்சனங்களை ஏமாற்றி, எவ்வளவுக்கு வாரிச்கருட்ட முடியோ, அந்தளவுக்குப் பொருளைத் தேடி வைத்திருந்தான். அவனது சோகோதரர்களில் ஒருவன் சிரித்து நயவஞ்சகமாகப் பேசி, ஊர்மக்களை வாடிக்கையாளர்களாக்கி வைத்திருந்தான். மற்றவன் சனங்களை அதட்டி வெருட்டி வாடிக்கையாளர்களாக்கிக் கொண்டான்.

பலசரக்குக் கடையில் ஏராளமான சிப்பந்திகள் வேலை செய்தார்கள். ஓவ்வொருவனும் ஓவ்வொரு ரகம். ஆனால், எல்லோருக்கும் கடை முதலாளி பொய் சொல்லப் பழக்கியிருந்தான். அவர்களும் கடையில் இருந்து கொண்டு நாள் தவறாமல் பொய் சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர். பார்த்தால் கரடி போலத் தோற்றுமளிக்கும் சிப்பந்தியோருவன், அந்த ஊர்ச்செய்திகளைப் பொய்யும் புனைந்துரையுமாகக் கடைக்கு வருவோர் போவோர் எல்லோருக்கும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பான். அவனது பொய் புனைந்துரைகளைக் கேட்டு உண்மையென்று நம்புவர்களும் அந்த ஊரில் இருந்தனர். நம்பாமல் கொடுப்புக்குள் சிரித்துக் கொள்வார்களும் இருந்தார்கள். அந்தக் கடையின் சிப்பந்திகளுள் இன்னொருவன் எப்போதும் கோமாளித்தனமாகவே பேசி, ஊர்ச்சனங்களுக்குச் சிரிப்பையுடிக்கொண்டிருந்தான்.

ஊரில் ஏதாவது சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டால், அவற்றைக் காரணம் காட்டிக் கடை முதலாளி கடைச்சாமான்களின் விலைகளை ஏற்றி விடுவான். உலகம் தெரியாத ஊர்ச்சனங்களில் பலர், தங்களது வயிறு காய்ந்தாலும் பரவாயில்லை, கடை முதலாளி செய்வதெல்லாம் தங்களது நன்மைக்காகவே என்று நினைத்து, அரைப் பட்டினி முக்கால் பட்டினியாகக் கிடப்பார்கள். விஷயம் தெரிந்தவர்கள் மாத்திரம் கடைமுதலாளிக்கு எதிராக அவ்வப்போது எதிர்ப்பைக் காட்டுவார். கடைமுதலாளி நல்ல நடிகள் என்பதால், சிரிக்க வேண்டிய இடத்தில் சிரித்தும், கோபத்தைக் காட்ட வேண்டிய இடத்தில் காட்டியும், தனது சிப்பந்திகள் மூலமாகச் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லியும் சமாளித்துக் கொள்வான்.

ஊர்ச்சனங்களைக் கடைமுதலாளியால் ஏமாற்ற முடிந்தது. ஆனால், அவ்வப்போது வெளியூர்களில் இருந்து அந்த ஊருக்கு வந்து போகும் சிலர், அந்த ஊரின் ஒரு பகுதியில் சனங்கள் கஷ்டப்படும் நிலையை வெளிப்படையாகவே சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவர். வெளியூர்களில் இருந்து வருபவர்கள் தங்களது வியாபாரத்துக்கு எதிராக ஏதாவது

சொல்லி விடுவார்களாயின், கடை முதலாளியும், சோகோதரர்களும், சிப்பந்திகளும் கடைக்கு முன்னால் உள்ள சேற்றையெல்லாம் வானிவாயியாக அள்ளி, அவர்கள் போன திசை பார்த்து எறிவார்கள். அவர்களை அப்போது பார்க்கும்போது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கும். இந்த விடயத்தில் பக்கத்திலுள்ள பெட்டிக்கடைக்காரர்களும் இவர்களுடன் சேர்ந்துகொள்வார்.

பக்கத்து ஊர் கடைமுதலாளி இந்த ஊர்க்கடை முதலாளியோடு நல்ல உறவு கொண்டிருந்தான். தனது கடையில் இருந்து இரகசியமாக இவனது கடைக்குச் சமான்கள் அனுப்பிக்கொண்டிருந்தான். அதனால், இவனது கடையில் விற்பனை ஜாம் ஜாம் என்று நடந்துகொண்டிருந்தது. பக்கத்து ஊரில் பெரிய கடை முதலாளியின் கீழ், தூரத்தில் சிறிய கடை நடத்திக் கொண்டிருந்த குட்டி முதலாளி, பக்கத்து ஊரில் தனது சொந்தபந்தங்கள் துன்பப்படுவதை அறிந்தும் உணர்ச்சியற்றவனாக இருந்தான். தனது ஊர்ப் பெரு முதலாளியினால் எக்காரணம் கொண்டும் தனது கடை முடப்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதிலேயே அவன் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தான்.

பலசரக்குக் கடைக்குப் பக்கத்தில் பெட்டிக்கடை வைத்திருந்தோருள் ஒருசாரார் செத்தல் மிளகாய் வியாபாரம் செய்தனர். இன்னொரு சாரார் மஞ்சள் பப்பாளிப்பழ வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டனர். இரு சாராருக்கும் கொள்கை ஒன்றுதான். யார் உண்மையில் ஊர்ப்பற்று உள்ளவர்கள் என்று காட்டிக் கொள்வதிலேயே இருசாராருக்கும் போட்டு. செத்தல் மிளகாய்க் கடைக்காரர்கள் தாடி மீசை வைத்துக்கொள்வதில் நாட்டம் உடையவர்கள். பப்பாளிப்பழக் கடைக்காரர்கள் திருப்பதிக்கு நேரத்திக்கடன் முடித்தவர்களைப் போன்ற தோற்றுத்தில் இருப்பார்கள். ஊர்ச்சனங்களைக் கவர்வதற்காக நேரத்திக்கடன் முடிக்காத ஒருவரைக் கடை மனேஜராகப் போட்டிருக்கின்றனர். அவரும் ஊர்ச்சனங்களுக்கு இல்லாததுகள் பொல்லாததுகள் சொல்வதில் சமர்த்தர்.

செத்தல் மிளகாய்க் கடை முதலாளி எப்போதும் கடையில் இருப்பதில்லை. சிப்பந்திகளாக இருக்கும் பொடியன்கள்தான் கடையை நடத்துகிறார்கள். அவர் இடையிடையே கடைக்கு வந்து, ஊர்ச்சனங்களுக்கு எதாவது உள்ளில்லைப் போவார். மிகுதி நேரமெல்லாம் கடைப்பொடியன்கள்தான் ஊர்ச்சனங்கள் மத்தியில் தொண்டை கிழியக் கத்திக்குள்ளிக்கொண்டிருப்பார்கள். கடை முதலாளி, ஊரில் ஏதாவது பிரச்சினைகள் வந்தால் வெளியூருக்கு ஓடிப்போக எப்போதும் ஆயத்துமாகவே இருப்பார்.

பலசரக்குக் கடைக்கு அருகில் மேலும் இரு பெட்டிக்கடைகள் இருந்தன. பலசரக்குக் கடையோடு சேர்த்து ஓர் இறைச்சிக் கடையையும் கடைமுதலாளி வைத்திருந்தான். அந்தக் கடையில் இருந்து கழிக்கப்படும் எலும்புகளைப் பொறுக்கியெடுத்து ஒரு பெட்டிக்கடை முதலாளி வியாபாரம்

செய்துவந்தான். பெரிய கடை முதலாளி தன்னை மதித்து எலும்புகளைத் தந்து கடை நடத்துமாறு அனுமதி தந்தமைக்காகப் பெட்டிக்கடை முதலாளி அவன்மீது அளவற்ற பாசத்தையும், நன்றியுணர்வையும் கொண்டிருந்தான். தன் சொந்தபந்தங்களுக்கு என்ன துன்பம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை. பலசரக்குக் கடை முதலாளிக்கு மாத்திரம் எந்த ஆபத்தும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாதென்பதே அவனு பிரார்த்தனை.

அருகில் இருந்த இன்னொரு பெட்டிக்கடைக்காரன் கடதாசிப் பொம்மை வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்தான். அந்தப் பெட்டிக்கடையில் முதலாளியும், சிப்பந்தியும் அவனேநான். தனி ஒருவனால் பெட்டிக்கடை நடத்திக்கொண்டு, உலகத்து அறிவாளியே நான்தான் என்று ஆனந்தமாகக் கடதாசிப் பொம்மைகளை விற்றுக் கொண்டிருந்ததால் இவனும் ஊரில் தனது சொந்த பந்தங்களுக்கு எத்தகைய துன்பங்கள் ஏற்பட்டாலும் கவலைப்பட மாட்டான். ஆனால், பலசரக்குக் கடை முதலாளிக்குச் சிறு துன்பம் ஏற்பட்டாலும் துடித்துப்போய் விடுவான்.

மேலும் சில பெட்டிக்கடைகள் பலசரக்குக் கடைக்கு அன்றையில் இருந்தன. ஒரே பெட்டிக்கடையில் இருந்து பிரிந்து தனித்தனிப் பெட்டிக்கடைகள் அவை தாய்ப் பெட்டிக்கடையும் தனியாக உண்டு. மற்றைய பெட்டிக் கடை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொருவர் முதலாளி. எல்லோருமே பலசரக்குக் கடை முதலாளிக்கு விகவாசமானவர்கள். இவர்களுக்கும் தமது சொந்தபந்தங்களைப் பற்றி எவ்விதக் கவலையும் இல்லை. வியாபாரமும், இலாபமுமே ஒரே நோக்கு.

இவற்றுடன் இன்னும் இரு பெட்டிக்கடைகள் அந்த வரிசையில் இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்றின் கடைமுதலாளியும், சிப்பந்திகளும் சிலவேளைகளில் சிறுப்பிள்ளைகள் போலப் பலசரக்குக் கடை முதலாளியுடன் கோபித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். கொஞ்ச நாட்களில் கோபத்தை மறந்து சந்தோஷமாகச் சிரித்துச் சேர்ந்து கொள்வார்கள். மற்றைய பெட்டிக்கடை முதலாளிக்கும், சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரளவு சொந்தபந்தம் பற்றி உண்டு. ஆனாலும், வியாபாரம்தான் அவர்களது முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது.

பலசரக்குக் கடைக்கு எதிர்ப்புத்தில் இருந்த மரக்கறிக் கடை எப்போதும் முன்னதற்குப் போட்டியாகவே வியாபாரம் செய்து வந்தது. அவ்வப்போது, அந்தக்கடையில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளில் சிலர் பலசரக்குக் கடையில் வேலை கேட்டுப் போவதுண்டு. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சூட்டமாகவே

சிப்பந்திகள் மரக்கறிக் கடை யிலிருந்து பலசரக்குக் கடைக்குச் சென்றனர். அதன் பின்னரே மரக்கறிக்கடை முதலாளியும் சுறுசுறுப் பாக வியாபாரத்தில் ஈடுபத்து தொடங்கினான்.

பலசரக்குக் கடையை விட மரக்கறிக் கடை ஒரளவு மனிதா பிமானமாகச் சிந்திக்கும் தலைவரையும், சிப்பந்தி கடையை கொண்டது என்ற ஓர் அபிப்பிராயம் அந்த ஊரில் துன்பப்

படும் மக்கள் மத்தியில் இருந்து வந்தது. ஆனால், பலசரக்குக் கடையின் விளம்பர் உத்திகளினால், கிணற்றுத்தவணை மனோபாவும் கொண்ட பெருமளவு மக்கள், அந்தக் கடையின் வியாபாரத்துக்கே ஆதரவு அளித்துவந்தனர். அதனால், மரக்கறிக்கடை முதலாளியும், சிப்பந்திகளும் அங்குமிங்கும் பார்த்துவிட்டுத் தமது விளம்பர் உத்திகளை மாற்றத் தொடங்கினர். பலசரக்குக் கடைகளைப் போலவே தமது வியாபாரக் கொள்கையையும் மாற்றிவிட்டனர். அதனால் துன்பப்படும் மக்கள் மரக்கறிக்கடையைத் தொடர்ந்து விட்டனர்.

பெரிய கடைகளும், பெட்டிக்கடைகளும் அந்த ஊரைக் குட்டிச்சவாக்கிக்கொண்டிருந்தன. சுயநலவாதக் கடை முதலாளிகள் அந்த ஊரின் ஒருபகுதி மக்களின் மனிதா பிமானத் தேவைகளைத் தொடர்ந்தும் புறக்கணித்தே வந்தனர்.

மியன்மாரில் உதாரணம்

மியன்மார் (பர்மா) இன்று உலகின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. ஜனநாயக முறையைக்கு மாறாக, அந்நாடின் இராணுவ ஆட்சியாளர்கள் தேர்தலில் வென்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவியை வீட்டுக்காவலில் நீண்டகாலமாக வைத்துள்ளனர். இராணுவ ஆட்சியாளரின் மனித உரிமை மீறல்களைக் கண்டித்து அந்நாடின் பெளத்த பிக்குமார் எதிர்ப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டபோது, அவர்கள் கடுமையான அடக்குமுறைக்கு ஆளாகினர். இராணுவ ஆட்சியாளரின் இத்தகைய மனித உரிமை மீறல்களை உலகநாடுகள் பல கண்டித்தன. மியன்மாருக்கு எதிராகப் பொருளாதாரத் தடைகளைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதில் அவை அக்கறை காட்டி வருகின்றன.

ஆனால், ஜனநாயகம் பேசும் இந்தியாவும், மக்கள் நலனில் அக்கறை கொண்டிருப்பதுபோலக் காட்டிக் கொள்ளும் சீனாவும், ரஷ்யாவும் மியான்மாரின் மிருகத்தனமான போக்குக்கு உறுதியான கண்டனம் எதையும் தெரிவிக்க வில்லை. மியன்மார் தொடர்பில் அவை நழுவல் போக்கையே கொண்டிருக்கின்றன. மியன்மார் மீதான தமது செல்வாக்கினையும், பொருளாதார அனுகூலங்களையும் அவை இழந்துவிட விரும்பவில்லை என்பதே இதற்கான முக்கிய காரணம் இந்நாடுகள் தமது சுயநலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே மியன்மார் பிரச்சினையை நோக்குகின்றன.

குறிப்பிட்ட நாடு ஒன்றின் குருக்கள்மார் மியன்மாரில் பெளத்தகுருமார் மிது நடந்த அடக்குமுறைப் பிரயோகத்தைக் கண்டித்து ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். அது நியாயமானதேயாகும் ஆனால், இதே குருக்கள்மார் தமது நாட்டில் நடைபெற்றுவரும் மனித உரிமை மீறல்களைப் பற்றி ஒருபோதும் வாய் திறப்பதே இல்லை, எதிர்ப்புக்காட்டியதே இல்லை. மறைமுகமாக அவற்றுக்கு ஆதரவையே அளித்து வந்துள்ளனர். மனித உரிமை மீறல்களுக்கு மறைமுகமாக ஊக்கத்தையும் அளித்தனர். காரணம், குறிப்பிட்ட நாட்டில் மனித உரிமை மீறல்களால் பாதிக்கப்படுவோர் தமது மத்தையே, இன்றதையோ சார்ந்தவர்கள் அல்லவ் என்பதேயாகும்.

மனித உரிமை மீறல்கள் எங்கு நடந்தாலும், எவருக்கு எதிராக நடந்தாலும் கண்டிப்பதே மனிதாபிமானம். ஆனால், தமது நாடுகளின் நன்மை கருதியும், இன், மத, விருப்ப வெறுப்புக்கள் அடிப்படையிலுமே மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பான கண்டனங்களும், ஆதாவகளும் இடம்பெற்று வருகின்றன. மியன்மார் பிரச்சினை இதற்கு நல்ல உதாரணம்.

திருவாளர் எழுத்தாளர் யதார்த்தம்

“கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை’ ன்னு தொகுப்புக்கள் அல்லது நாவல்’ ன்னு நூல் அறிமுகங்கள் பத்திரிகைகளில் எழுதிக்கிட்டே இருக்கீங்களே சம்தின் கிடைக்கிறதா?”

இலக்கிய நண்பர் கிண்டலாகக் கேட்டார்.

“அடப்பாவி! இப்படி கேட்கிறான்னு” மனசுக்குள்ளே சபிச்சிக் கொட்டுனாலும் ஒரு தாங்ஸ் கூட கிடையாதப்பான்னு முனு முனுத்தேன்.

“கிழிஞ்சுது போ! பின்னே எதுக்கு இந்த வேலைன்னு” அடுத்த குண்டைப் போட்டார்.

“பஸ்தகத்திலே எத்தனை பக்கங்கள், கவிதை, கதை, கட்டுரை எத்தனை இருக்கின்றன. நாவலென்றால் பாத்திரங்கள், பிரதேசம், பேச்சு மொழி என்றெல்லாம் விலாவாரியா சொல்லிப்போட்டு, எழுதியவரை பலே! பலே! என்னு பாராட்டுகிறீர்களே தவிர ‘எலே’ என்ன எழுதியிருக்கே, என்று ஆளை ரெண்டு தட்டு தட்டுவியலா, அதை விட்டுப் போட்டு என்ன புகழுவேண்டி கெடக்கு...”

அவர் போட்ட குண்டு இப்படித்தான் வெடித்தது.

‘விமர்சனமின்னு ஆளை ஒரு புடிபுடிக்காமல் விட்டுட்டங்கள்’ என்பதுதான் இலக்கிய நண்பரின் அங்கலாய்ப்பு.

விமர்சனம், அறிமுகம் இரண்டிற்கு மிடையில் வேறுபாடுள்ளது. இரண்டையும் ஒன்றாகக் குழப்பிக் கொள்ளக்கூடாது.

இன்று அதிகமாக நூல் அறிமுகங்கள் செய்து வருபவர் கே.எஸ். சிவகுமாரன்தான். அதற்கு அடுத்துபடியாக அந்த பதவி அடியேனுக்குரியது. இது தவறானது என்றால் நாடியில் ஒரு நொக்கவுட்பஞ்சகள். எப்படியோ உண்மைகள் வெளிராத்தானே வேண்டும்.

வாசகர் மத்தியில் நூல்களைக் கொண்டு செல்வதே அறிமுகங்களின் அடிப்படை நோக்கம். சிவாவும் அதையே சொல்வார். படைப்பாளியை மண்கவ்வச் செய்வது அறிமுகங்களின் நோக்கமல்ல. நமது படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் அனைத்துமே ஏற்றத்தாழ்வின் றி ஆவணப்பதிவுகளாவதற்கு அருந்துணையாவது அறிமுகங்களே. இதுதான் ஒரு பத்தி எழுத்தின் முதல் நோக்கம்.

அது கிடக்கட்டும். ‘சம்தின் கிடைக்குமா?’ என்ற கேள்விக்கு ‘தாங்ஸ் கூட கிடைக்காது’ என்று தலை சொறிதல் நடந்ததே அந்த சமாச்சாரத்திற்கு வருவோம்.

ஓர் எழுத்தாளர் பல புத்தகங்கள் வெளியிட்டவர், வசதியானவர். அநேகமாக அவர் நூல்கள் அனைத்தையும் அறிமுகம் செய்தாயிற்று. கடைசிப் புத்தகம். பாவம்! அறிமுகம் பார்த்தாரோ தெரியவில்லையே! கவலையுடன் கோல் அடித்தால், ‘ஆ. இன்னும் பார்க்க இல்லை அதுக்கென்ன பார்க்கிறன் பார்க்கிறன்’ என்று பத்தட்டமுடன் சொல்லி டக்கென போனை வைத்துவிட்டார்.

‘ஆட, இழைவே’ என்ன இப்படி சுரத்தில்லாமல் கதைக்கிறார். சப பென்றாகிவிட்டது.

இரண்டு வாரங்களின் பின்னர் இன்னொரு நண்பரை சந்தித்து உரையாட நேர்ந்தது. அவர் சொன்னார்: ‘அவர் நூலைப் பற்றி நீங்கள் எழுதியதை வாசித்தேன். எழுத்தாளர் வீட்டில் அவருடன் இருந்தவாறு நான் வாசித்தேன். அப்பொழுதுதான் உங்கள் கோல் வந்தது.’

‘என்னது?’

மின்னலடித்தது. அதிர்ச்சியாகவிருந்தது.

‘சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்

ஜெயகாந்தன் எவ்வளவு அழகாகச் சொல்லிவிட்டான்!

‘நம் எழுத்தாளர் எதார்த்த குணம் இந்த வட்சணத்துலே கெடக்கையிலே கொஞ்சம் கூட மனசாட்சி இல்லாமல் ‘சம்தின்’ பற்றி கேட்கிறேனோ, ஈஸ்வரனுக்கே தாங்காதுவே. எங்கேதான் போய் முடிக்கிறது.

நெஞ்சில் நிழலாடும் ஒரு வரலாறு

கார்த்திகேசன் மாஸ்டர் நினைவுப் பேருரையும் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவின் ‘தாய்மொழிக் கல்வியும் கற்பித்தலும்’ எனும் நூலின் அறிமுக விழாவும் ஒரே மேடையில் இடம் பெற்றன. இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை இவ்விழாவினை ஒழுங்கு செய்திருந்தது.

‘கப்பர்ப்’ என்று இந்த கூட்டத்தைப் பாராட்டவேண்டும். உரைகள் நிகழ்த்திய மூவரும் எடுத்துக் கொண்ட விசயத்தை ஆயுமானதோர் உள் நீச்சல் போட்டு வெளிக் கொண்டந்தார்கள். விரிவுரையாளர் தை. தனராஜ், போராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் இந்துக்கல்லூரி உப அதிபர் ரி. இராஜரட்னம் மாஸ்டர் மூவரும் தான் இந்த உள் நீச்சல் காரர்கள். தலைமை வகித்த எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையன் கார்த்திகேசன் மாஸ்டர் குறித்து பல நல்ல தகவல்களை வழங்கினார். பாராட்டுக்கள்! பாராட்டுக்கள்! பாராட்டுக்கள்!

நமது நூல் அறிமுக விழாக்களில் பொதுவாகவே ஒரு தூர்ப்பாக்கிய நிலை நிலவுகிறது. உரைநிகழ்த்துவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட நூல்களை வெறுமேனே ஒரு மேலோட்டமான பார்வை செலுத்திவிட்டு, சாக்குப் போக்காக ஒவ்வொன்றுக்கும் பொருத்தமில்லாமல் ஏதேதோ புலம்பிவிட்டுச் செல்வது வழக்கம். அதற்கு எதிர்மாறாக இங்கு பேசியவர்கள் மூவரும் இறுக்கமாகவும், விரிவாகவும் கனிபிழிந்து சாறு பருக்கினர் என்றால் மிகையில்லை.

ஒடுக்கப்பட்டோர் கல்வி சம்பந்தமான விரிவுரையாளர் தனராஜின் உரையின்போது அவர் எடுத்துச் சொன்ன ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு இன்னும் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றது. அதனை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு மனத்தில் ஒரு தூப்பு உயிர்பெறுகின்றது.

பிரிட்டிஷ் காலனி ஆதிக்கத்தின் கீழ் நாம் நீண்டகாலம் ஒடுக்கப்பட்டு வாழ்ந்தபோதும், இன்னும் கூட நமது பெரியோர்களில் பெரும்பாலானோர் வெள்ளையன் என்றால் வெள்ளையன் தான் அவன் ஆட்சியில் நாட்டில் தேனும் பாலும்

பெருக்கெடுத்து ஒடியது’ என்று புகழ்ந்துரைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு வரலாற்றாசிரியர், அடிக்கடி வாதப்பிரதிவாதங்கள் செய்யவர். அன்னமையில் அவரிடம் ‘அது சரிங்க நம்ம நாட்டு இனப்பிரச்சினைக்கு என்னதான் தீர்வு’ன்னு கேட்டப்போது “நல்லா இருக்கு இவனுவலா தீர்த்து வைக்கப் போறாங்க. நெவா! அதுக்கு பிரிட்டிஷ்காரன் நம்ம நாட்டை மறுபடியும் புதிக்கனும். ஆட்சி செய்யனும் அப்பத்தான் இனப்பிரச்சினை தீர்த்துவைக்கப்படும்” என்று அடித்துச் சொன்னார்.

‘கிழிஞ்சுது போ’ ன்னு மனசிற்குள்ளே திட்டித் தீர்த்துக் கொண்டேன்.

விரிவுரையாளர் தனராஜ் பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இடம்பெற்ற கறுப்பண்ணன் கொலை வழக்கு பற்றிச் சொன்னார்.

கறுப்பண்ணன் ஒரு தோட்டத்தொழிலாளி. வெள்ளைத்துரை வீட்டிலும் வேலை செய்வான். ஒருநாள் வீட்டை துப்பரவு செய்யவில்லை என்று சத்தம் போட்டு கறுப்பண்ணனின் உடை முழுவதையும் கழற்றி அவருடைய மர்ம உறுப்பில் சப்பாத்துக்காலால் உடை உடை என்று உடைத்திருக்கிறான் வெள்ளைத்துரை. மலமும் சிறுநீரும் சிதறி விழ கறுப்பண்ணன் செத்துப்போனார். ‘இந்த நாய் பாசாங்கு செய்கிறது இவனைத் தூக்கி வீசுக்கான் என்று மற்றைய வேலைக்காரர்களையும் பார்த்து பைசாகச் சூரலில் துரை அலறி இருக்கிறான். இதுதான் அந்த வழக்கு. 10 ஜூரிகள், அவர்களில் 8 வெள்ளைக்காரர்கள் ஆமா தீர்ப்பு என்னவாகும்.

இந்தகைய காலனித்துவ வாதிகள் வந்து தானா நாட்டில் பாலையும் தேனையும் ஓடவைக்கப் போகிறார்கள். ‘இறைவன் எங்கும் இருக்க முடியாது ஏற்பதற்காகவே தாய்மாரை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வைத்திருக்கிறார்’ என்று சொல்லுவார்கள். அதேபோல காலனித்துவ வாதிகளும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அவர்களின் பிரதிநிதிகளை வைத்துவிட்டுப் போயவிடுகிறார்கள். இந்த நாடும் அதற்கு விதிவிலக்கு இல்லை. என்ன வித்தியாசம் அங்கே வெள்ளைத்தோல். இங்கே கறுப்புத்தோல், அங்கே கோட்டும் சூடும். இங்கே ஏதாவது சமய அங்கி அவ்வளவுதான்.

மரண தண்டனையா? ஜீயோ வேண்டாமே!

என்கவுண்டர்களுக்கு எதிரான மாநாடு ஒன்று மும்பையில் நடைபெற்றது. இங்கே மனிதவுரிமைகள் பற்றிய விசயங்கள்தான் அதிகமாக பேசப்பட்டன. சில மிகவும் கவார்ஸ்யமானவை.

‘மகாத்மா காந்தி மரணதண்டனையே கூடாது என்றார். அப்படியிருக்க கோட்சேக்கு அதை வழங்க நினைக்கக் கூடாது. இன்று அந்த சம்பவம் நடந்தாலும் அதை எதிர்ப்போம் என்றார்கள். இந்திய நாடா ஞமன்றத் தாக்குதலில் ஈடுபட்டவன் முகமது அப்சல். அவனுக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அச்சுசோ கூடாது கூடாது என்று வேறு போர்க்கொடி தூக்கினார்கள்.

ரொடிகளை ஓழித்து விட்டால் ரொடிக்கூமே போய்விடுமா? தண்டனையை வழங்குவது குற்றவாளியை திருத்துவதற்குத் தான். அதை விடுத்து அரசும் கொலைக்கயிறை கழுத்தில் மாட்டிவிடலாமா? என்றெல்லாம் இவர்கள் குரல் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அது மட்டும் இல்லை என்ன செய்யலாம் என்று வேறு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மரணதண்டனை, என்கவுண்டர்கள், சட்டவிரோத காவல் சித்திரவதைகள், பெண்கள் மீதான வன்முறை, சாதிக் கொடுமைகள், குழந்தைகள் மீதான வன்முறை என வன்செயல்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. இதுபற்றிய விழிப்புணர்வுபாவலேண்டும் மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சி அப்போதுதான் ஏற்படும். இப்படித்திடி வேறு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதுசரிதான்! விழிப்புணர்வு ஏற்படுபவர்கள் தான் எதற்கும் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு முன்னால் போகிறார்கள் அவர்களைத்தான் போட்டுத்தள்ளி விடுகிறார்களே!

எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், சமூகச் சிந்தனையாளர்கள், உரிமைகளுக்காகப் போராடுபவர்கள் என இவர்கள் போட்டுத்தள்ளியவர்களின் பட்டியல் ரயில் தண்டவாளம் மாதிரி நீண்டு செல்கிறதே இவர்களை ஒரு வழி பண்ண வேண்டாமா? என்ன? இதற்காக ஒரு மாநாடு கூட்டுவது எப்போது? என்று சில புரட்சிகரமான அரசியல் விமர்சகர்கள் கேள்வி எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அடப்பாவமே! இவர்களை என்றைக்கு போட்டுத்தள்ளப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை.

நடிகள் என்ன ஜீயா, நடிகள்! ஒரு கமராமேன் நினைத்தால்...?

சிலந்திவிலை என்பது ஒரு பூச்சியின் தனி ஆற்றல் தனி செயல்பாடுதான். நல்ல சினிமா என்பது சிலந்தியின் வைலைப் பின்னல் மாதிரிதான். ஆனால் தனி முயற்சி அல்ல. கதை, நெறியாள்கை, நடிப்பு, கெமரா இப்படி இன்னும் பல ஆற்றல்கள், முயற்சிகள் சேர்ந்த ஒரு கலை வடிவம் தான் சினிமா.

இவை அதெப்படி? எல்லா வற்றையும் பின்னுக்கு உடைத்து தள்ளிவிட்டு சிவாஜி, எம்.ஜி.ஆர். ராஜனி, கமல், விஜய், விக்ரம் என பிரதான நாயகர்கள் தானேன் ‘ஹக் ஹக் ஹக் ஹக் ஹக் வென அட்காச சிரிப்புடன் மக்கள் மத்தியில் ராஜஞநட போடுகிறார்கள்! களை களையாக பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள்.

‘இதைப்போல ஒரு மடைச்சாம்புராணித்தனம் உண்டா?’ என அர்த்தப்படுவது போல கொஞ்சம் சினமுடன் சில சமாச்சாரங்களைச் சொன்னார் ஒரு கெமராக்காரர்.

தேவதாசின் சலனத்திரை அமைப்பு இலங்கையில் தமிழ்ச்சினிமாவை உருவாக்குவது எப்படி என்று ஒரு கருத்தரங்கை ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

வாமதேவன் ஒரு கெமராக்காரர். இத்துறையில் நீண்ட கால அனுபவம் உள்ளவர். இந்தியாவிலும் பயிற்சிபெற்றவர், பல சிங்களப் படங்களுக்கு பணிபுரிந்து சக்கைப்போடு போடவைத்தவர். ஓர் ஆங்கிலப் படத்தையும் தனது சாதனைப் பட்டியலில் அடுக்கி வைத்திருப்பவர். இந்த சாதனைக்காரர் இக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டார். சில கருத்துக்களைச் சொன்னார். அவை ‘அடக்கடவுளே!’ என துள்ள வைத்தன.

‘நடிகள் என்ன ஜீயா! நடிகள். ஒரு கெமராமேன் நினைத்தால் அவனை உச்சத்திற்கு கொண்டு போய் விடலாம். இல்லை அதனா பாதாளத்தில் தள்ளி விடலாம்!’ அவர் சொன்னதன் சாராம்சம் அதுதான்.

இலங்கையில் சில தமிழ்ப்பாங்களை தயாரித்துதாமே அதில் கதாநாயகனாக நடித்தவர் அமர் வி.பி. கணேசன். அவை வகுஸ் ரீதியாகவும் வெற்றி பெற்றன.

ஆனால் வாமதேவன் “இழவுதான்! இவரெல்லாம் நடிக்க வரலாமா?” என்பதுபோல்தான் பேசினார். அவர் நடித்தது, நின்றது, பார்த்தது, ஒடியாடி காதல் டேயட் பாடியது, எல்லாவற்றையும் தமது கெமரா வண்ணம் தான் செய்து முடித்தது, எனகிறார். ஓன்றுக்குமே பொருந்தாத இவரை பெரும் அசத்தல்காரர் ஆக்கிலிடமுடியும் என்பதுதான் அவர் வாதம்.

“ஈஸ்வரா! இதென்ன கொடுமை. நம்ம சிவாஜி, எம்.ஜி.ஆர்., ராஜனி, கமல், விஜய், விக்ரம் இவாள் எல்லாம், அட்காசமாக புகழ்மாலையுடன் இராஜஞநட போட்டின்டிருக்காது அந்த கெமரா பிள்ளையாண்டாள்களெல்லாம் எட்ராசே இல்லாமல் எங்கே திரிஞ்சின்டிருக்காது?”

‘ஏனிகளெல்லாம் விழுந்துவிடும். கொடிகள் எல்லாம் படபட’ வென பறக்கும்.

பழுத்தத்தும் கேட்டதும் - கே. விஜயனின் கட்டுரை பற்றி சிறு விளக்கம்

-ஓ. ஏ. இராமையா, ஹட்டன்

2007ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் “ஞானம்” இதழில் படித்ததும் கேட்டதும் பகுதியில் “தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு தொழிற் சங்கம் செய்த சேவை, வரலாற்று ஆய்வாளர்களினால் இருட்டிப்பு செய்தது பற்றி திரு. கே. விஜயன் அவர்கள் எழுதியுள்ளார். அதோடு இவர்கள் (தொழிற்சங்கங்கள்) “கோ. நடேசய்யர், சி. வி. வேலுப்பிள்ளைக்கு என்னத்த செஞ்சு கிழிச்சுப் போட்டாங்கன்னு” என்று யாரோ ஒருவர் கூறியதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, மறு பதிப்பு செய்துவிட்டார். வரலாறு தெரிந்த எந்த ஒரு தமிழ் எழுத்தாளனும் நிதானத்தோடு இப்படி வார்த்தைகளை கொட்டியிருக்க மாட்டார்.

இது விமர்சனமா? தரக்குறைவான விமர்சனமா? வசைபாடலா? என்பதை வாசகர்கள் தீர்மானித்துக் கொள்ளாட்டும். வரலாறு தெரியாத ஒருவர் கொட்டிய வார்த்தைகளுக்கு பதில் கூறத் தேவையில்லை என்ற போதிலும் புதிய தலைமுறை வாசகர்களுக்காக ஒரு சிறு விளக்கம் தேவை.

தொழிற் சங்க இயக்கங்களே மறைந்த கோ. நடேசய்யர், சி. வி. வேலுப்பிள்ளை போன்றோரின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாகவும், உந்து சக்தியாகவும் அமைந்தன. அவர்கள் முழு நேர எழுத்தாளர்கள் அல்லர். முழு நேர தொழிற்சங்க அரசியல் தலைவர்கள், அவர்களது கலை இலக்கிய வரலாறு, தொழிற்சங்க சேவையின் ஒரு சிறு பகுதியே. மொத்தத்தில் இவர்கள் தொழிற்சங்க இயக்கத்தோடு பின்னிப் பிணைந்தவர்கள். இவர்களை தொழிற்சங்க இயக்கத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாது. கோ. நடேசய்யர் சட்ட சபைக்கும் சி. வி. வேலுப்பிள்ளை பாராளுமன்றத்திற்கும் செல்வதற்கு தொழிற்சங்க இயக்கமே பிரதான சக்தியாகும்.

மறைந்த சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் இலங்கை, இந்திய காங்கிரஸ், காங்கிரஸின் தோட்டத்தொழிலாளர் யூனியன், ஐனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ், செங்கொடிச்சங்கம், மீண்டும் ஐக்கியப்பட்ட இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ், இறுதியில் தொழிலாளர் தேசிய சங்கம் ஆகியவற்றில் பல்வேறு உயர் பதவிகளை வகித்துள்ளார். அதோடு பல்வேறு தொழிற்சங்க போராட்டங்களை வழி நடத்தியுள்ளார். இவரது தொழிற்சங்க பணி பற்றி விரிவாக இங்கு எழுத வழியில்லை.

சி. வி. அவர்கள் ஐ. தொ. க வின் செயலாளராக இருந்த காலக்கட்டத்தில் தூண் “தேயிலைத் தோட்டத்திலே” என்ற நூல் புகழ்பெற்றது. அவர் அக்காலத்தில் செஞ்சினா சென்றபோது, சாவதேச தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கும் இப்புத்தகத்தின் வெளியிடுகளை விநியோகித்துள்ளார்.

சி. வி. காங்கிரஸின் “காங்கிரஸ் செய்தி” (Congress news) என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், தொழிலாளர் தேசிய

சங்கத்தில் “மாவெலி” என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். தொழிற்சங்கங்கள் செய்த சேவையினை பட்டியலிட்டு எழுதும் தகுதி எனக்குண்டு. ஏனெனில் அதை நேரடியாக அறிவேன். ஒரு குறும்புத்தனமான விமர்சனத்திற்காக தொழிற்சங்க இயக்கம் பராமரித்ததை பட்டியலிடுவது சரியல்ல.

1930 - 1940 களில் இருந்தே தொழிற்சங்கங்கள் தமிழ் கலை இலக்கிய பத்திரிகை துறைகளில் ஈடுபட்டன என்ற வரலாற்றை மறைப்பதில், மறப்பதில் இவர்களின் எதிர்ப்பார்ப்புகளென்ன?

தொழிற்சங்கத் தொண்டு நிறுவனங்களின் உதவிகளைப் பெற்று, உயர் சேவையில் இருக்கும் மலையக தமிழ் புத்தி ஜீவிகள், வந்த வழியை மறந்து விட்டு தொழிற்சங்க இயக்கத்தை சாடுவது சர்வ சாதாரணமான விஷயமாகும்.

உலகமய தாக்கத்தினால் புதிய மலையக புத்தி ஜீவிகள் தமது பரம்பரை வரலாற்றை மறக்கத் தொடங்கி விட்டனர். தொழிற்சங்க இயக்கத்தை விட்டு தூர விலகிச் செல்ல எத்தனைக்கின்றனர். தொழிற்சங்க இயக்கமே முதல் மனித உரிமை இயக்கம். தொழிற்சங்க இயக்கமே புதிய தலைமுறை மலையக தமிழ் புத்திஜீவிகளின் தோற்றுத்துக்கு ஒரு முக்கிய காரணியாக திகழ்கிறது. கோ. நடேசய்யர், சி. வி. வேலுப்பிள்ளை போன்றோரின் இலக்கிய பணியை சிலாகித்துப் போற்றும் புதிய புத்திஜீவி தலைமுறையினர் இத்தலைவர்களின் பிரதான தொழிற்சங்க பாத்திரங்களை இருட்டிப்பு செய்ய எத்தனைப்பதேன்?

தொழிற்சங்க இயக்கம் இல்லாத வரலாறு, கோ. நடேசய்யருக்கோ, சி. வி. வேலுப்பிள்ளைக்கோ இல்லை. அவர்கள் காலத்தில் அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவர் களாகவே போற்றப்பட்டனர்.

இறுதியாக ஒரு சிறு குறிப்பு; (சி. வி. யும் கல்லைறையும்)

மறைந்த சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் கல்லைறை இருந்த நிலத்தை அவரின் வழித் தோன்றல்கள் விற்றுவிட்டனர். அப்போது அவரின் கல்லைறையையும் அஸ்தி கலசத்தையும் கொண்டுவந்து தேயிலை மலைகளின் மத்தியில் மீண்டும் அமைத்து அவரின் தொழிற்சங்கம் இல்லையா?

வீட்டறவன் நாவலைப் படைத்த (உண்மை சம்பவங்களை சித்தரித்த) மறைந்த தலைவர் கவிமணி சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் கல்லைறை கதையும், வீட்டறவனின் தொடர் கதையே.

நூலாம் டேவில்

கிளாய் அஷ்டிஸ்மான்

எமது நாடு?

நாட்டில் வாழும் மனிதன் நிம்மதியாகவே இருக்க விரும்புகிறான். எமது நாடு நிம்மதியான நாடு என்று வாய்விட்டு புகழும் சிங்கப்பூர் தமிழர்களை நேரில் சந்தித்திருக்கிறேன்.

மலேசியர்கள் சொல் கிறார்கள் எமது நாடு சந்தோஷமான நாடு. எமது நாட்டை எப்பொழுதும் நேசிக்கிறோம் என்று சொன்ன ஜப்பான் நாட்டுக்காரர், கண்போல தனது தேசத்தை நேசிக்கும் இந்தியாக்காரர், உற்பத்தி திறனில் முன்னேறி பொருளாதாரத்தில் அபரிமிதமான வளர்ச்சியை அடைய வேண்டும் என்று ஆதங்கப்படும் சீனாவின் கிராம வாசி, எமது நாடு எனக்கு நிம்மதியானது என்று சொல்லும் பிரிட்டிஷ்காரர் பெண்மணி, ஹொலன்டில் வாழுவதே எனக்கு திருப்தி என்று சொன்ன ஹொலன்ட்கார வயோதிப் பிப்படி நான் சந்தித்தவர்கள் எத்தனையோ போ.

எமது நாடான இலங்கையில் வாழுவே பயமாக இருக்கிறது. எப்பொழுது கொலை செய்யப்பட்டு விடுவோம் என அச்சமாக இருக்கிறது. அடிப்படை அத்தியாவசிய சாமான்களின் விலை தற்கொலை வரைக்கும் கொண்டு போகிறது என்று தமிழரும் முஸ்லிம்களும் சிந்திக்க, சிங்களவரோ துட்டகைமுனு காலத்தில் இருந்து கீழிறங்கி வருகிறார்களே இல்லை. நாங்கள் எங்கே போவது என்கிறார்கள் மட்தனமாக.

நாட்டின் முன்னேற்றம் பற்றி இடதுசாரிகளும் சரி, புத்த பிக்ஷாகளும் சரி யோசிக்கிறார்கள் இல்லை. நாட்டை முன்னேற்றப் போகிறோம் என்று கூட்டுவைத்த இரண்டு பிரதான கட்சிகளும் தமது உள்வீட்டுப் பிரச்சினைக்குள் சிக்கி அது இடியப்பச் சிக்கலாகி இழுபட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது.

சர்வதேசம் கண்டனங்களுக்கு மட்டுமே வரும். வேறு ஒன்றுக்கும் வரவே வராது.

எமது பெரும் செல்வங்களான பெருந்தோட்டங்கள் ஊழல் முதலைகளின் கையில் அகப்பட்டு எந்த அபிவிருத்தியும் இல்லாமல் கிடக்கின்றன.

மலையக மக்களை இந்த 21ம் நூற்றாண்டிலும் அடிமைகளாக வைத்துக் கொண்டு இருக்கவே எல்லா சந்தா வாங்கும் தொழிற்சங்கங்களும் விரும்புகின்றன, நடக்கின்றன.

மலேசியாவில் பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு தொழிலாளர்களுக்கு அந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுத்துள்ள வசதிகளை இந்த சந்தா விழுங்கிகளுக்கு கொண்டு போய்க்காட்ட வேண்டும்.

வெள்ளுடுப்பு மட்டும் மூளையை வளர வைக்காது என்பதனை விளங்கப்படுத்த வேண்டும்.

“கொழும்பில் பாதையில் போக மரண பயமாக இருக்கிறது” போன மாதம் இலங்கை போய் விட்டு வந்த நண்பன் ஒருவன் சொன்னான்.

அநியாயமாக செத்துப் போகும் ஓவ்வொருவரின் குடும்பம், பிள்ளைகள், என்னாவது, எல்லோருக்கும் குண்டு துளைக்காத வாகனங்களை கொடுக்க முடியுமா எமது நாட்டில்?

வாழ்வு பற்றி, காலம் பற்றி எவருமே சிந்திக்க முடியாமல் இருக்கிறதே. நாடு ஊழல் பெருச்சாளிகளின் கையில், சிறிசில் இருந்து பெருசவரை.

எந்த அபிவிருத்தி நடக்கிறது நாட்டில் ஒன்றையாவது யாராவது குறிப்பிட்டு சொல்ல முடியுமா? புத்திசாலிகள், இளைஞர்கள் இங்கிருந்து ஒடுகிறார்கள். யாரைக் கேட்டாலும் சொல் வார்கள் எனக்கு இலங்கையிலிருக்க விருப்பமில்லை.

தொழிலில்லை, பட்டதாரிகள் பாதையில் இறங்கி போராடுகிறார்கள் அவர்களை போட்டுக் கொல்கிறார்கள். பொருளாதாரம் விருத்தி செய்யாமல் அழிந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் நாட்டை தோற்றுப் போன நாடு என்பதனைத் தவிர வேறு என்ன என்று சொல்ல முடியும்.

மறதி என்பது வரம்

மறதி மனிதனுக்கான வரப்பிரசாதம் தான். பாடசாலைப் பிள்ளைகள், குர்ஆன் பாடமாக்கும் பிள்ளைகள் மறந்து போகாமல் இருக்க மருந்து தேடி அலைவார்கள்.

தெரிந்தவர்கள் சொல் வார்கள் வல் லாரை சாப்பிடுங்கள் மறதி வராது.

மறதி மட்டும் இல்லாமல் இருந்திருந்தால் நாமெல்லோரும் பைத்தியக்காரராகி அலைந்து கொண்டிருப்போம்.

நாற்பது வருட ஞாபகங்களை சமந்து கொண்டு என்னால் திரிய முடியுமா?

கடந்த வாரம் பாடசாலையில் படிக்கும் மாணவன் பார்ட்சை நேரத்தில் வந்து கேட்டான் ‘ஞாபகம் நிற்கவில்லை என்ன செய்வது’

‘சிராசானம் செய்யுங்கள் மூளைக்கு ரத்தம் போகும்’ என்றேன்.

மனம் ஒரு அதிசயக்கிடங்கு தான். மறதி என்பது ஒரு வரப்பிரசாதம் தான். வலுக் கட்டாயமாக ஞாபகப்படுத்தும் ஞாபகங்களை தவிர வேறு எதுவும் எமக்குள் வருவதில்லை எவ்வளவு பெரிய விடயம்.

வெளி உடல் தொடர்பாக எவ்வளவு அக்கறைப்படுகிறோம். சீனி வியாதி, கான்ஸ், காய்ச்சல், ஓற்றைத் தலைவலி, மூத்திரக்கடுப்பு, பீனிசம். சளித் தொல்லை, வாய்வு, பிறஷ்ட என்று அலைந்து அலைந்து டொக்டர்மாரிடம் போகும் நாம் மனது தொடர்பாக அக்கறை கொள்கிறோமில்லை.

மனிதனின் வயதோடு மனதும் சேர்ந்து வருகிறது. மனதின் அடி ஆழத்தில் மூளையின் அடியில் குவிந்து கிடக்கும் ஆழ் ஞாபகங்கள் தேவையில்லாத விடயங்கள் கவலைகளை டிலீற் பண்ண வேண்டும்.

இல்லாவிடில் அது ஆழ ஆழ அழுங்கிக் கொண்டிருக்கும். இதனால் மனச்சிதைவு ஏற்படும். பின்னால் படிப்படியாக மூளை குழப்ப நிலைக்கு போய்விடும் எனவே மன நிபுணர்களிடம் இடைக்கிடை ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் தேவையில்லாமல் எமது ஹாட்டிஸ்கில் தேங்கி நிற்கும் விடயங்களை ஆழ்தியானம், முறையான யோகாசனம் மூலம் அழிக்க வேண்டும்.

தலைக்கான முறையான மசாஜ், மூளை பிறஷ்டங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அதற்கான டொக்டர்களிடம் ஆலோசனை பெற வேண்டும்.

மன தத்துவ நிபுணர் பெரியார்தாசன் என்னை வண்டனில் சந்தித்தார். மனம் தொடர்பாக பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது சொன்னார்.

மனச்சிதைவு ஏற்படாமல் இருக்க மன தத்துவ நிபுணரிடம் மனதை வருடத்துக்கு ஒரு முறையாவது காட்ட வேண்டுமாம்.

கவலைகள், துன்பங்கள், சோகங்கள் எல்லாம் திரண்டு மனச்சிதைவு, பின்னால் தற்காலை என்று போய்விடுமாம்.

மறதி என்பது எவ்வளவு பெரிய விடயம் இல்லாவிட்டால் மாய்ஞ்சு மாய்ஞ்சு காதலித்த சின்ன வயதுக் காதலி, வயலில் ஓடி ஓடி முட்டிய மாடு, தூக்கு மாட்டி செத்துப் போன பக்கத்து வீட்டு நெளரஜி, சின்ன வயதில் புரட்டி புரட்டி அடித்த புஷ்பராஜன், அம்மாவும் அம்மெம்மாவும் பிடித்த பெரிய சண்டைகள், மாட்டுக்கு அடித்த மாதிரி அடித்த தில்லையம்பலம் வாத்தியர், எமது றோட்டில் இருக்கும் பிள்ளைபிடிகார வைரவர், ஷெல் விழுந்து சிதறிச் செத்துப் போன எனது நன்பாகள் எல்லாவற்றையும் மறக்காமல் இருந்திருந்தால் முழுமையான பைத்தியம் ஆகித்தான் அலைய வேண்டியிருப்பேன் நான்.

ஒரு முறை மனதைக் கொண்டு போய் மன வைத்தியரிடம் காட்டுங்கள்.

சத்தம் போட்டுக் கொல்லாதீர்

சத்தம் என்பது ஒரு பாரிய விசயமாகவே படுகுதுதில்லை எங்களுக்கு. ஏனெனில் சத்தத்தில் பிறந்து சத்தத் தில் வளர்ந்து சத்தத் தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

சத்தம் மனச்சிதைவை உண்டாக்கும், சத்தம் பிறஷ்டரை அதிகரிக்கும், சத்தம் மூளையை பல வீனப்படுத்தும் என்பது எத்தனை பேருக்கு தெரியும்.

இந்தியாவின் வட மாநிலங்களுக்கு ஒரு சுற்றுப் பயணம் போய் இருந்தேன். மாலையில் கிராமங்கள் மிகவும் மன ரம்பியமாக இருக்கும். இலகுவான கிராம வாழ்க்கை அது. ஒருநாள் உணவுக்கே இந்தியப்பணம் முப்பது ரூபாவுக்கு மேல் போகாது. நொட்டியும் சால்னாவும் சாப் பிட்டுக் கொண்டே மக்கள் ஆண்டாண்டு காலமாக உயிர் வாழ்கிறார்கள்.

ஜோய்டூர் இந்துக்கள் செறிந்து வாழும் இடம். கோவில்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. காலை நான்கு மனிக்கே வடிவுடல்பீக்கரில் எல்லாக் கோவில்களில் இருந்தும் கர்ண கட்டுமான சத்தத்தை திறந்து விட்டு விடுகிறார்கள். அந்த சத்தம் மன அமைதியைக் குலைக்கிறது. நிம்மதியை நாசம் செய்கிறது. காலைத் தியானத்தை அழித்து விடுகிறது. எரிச்சலை உண்டாக்கி மனச் சிதைவை ஏற்படுத்துகிறது. நிம்மதியாக உட்கார்ந்து எழுத முடிவதில்லை, படிக்க முடிவதில்லை, பாடசாலைப்பிள்ளைகள் காலையில் படிக்க முடியாது.

எல்லா கோவில்களின் சத்தத்தையும் எந்த ஆண்டவன் கேட்கப் போகிறான்? எவ்வளவு பெரிய அநியாயம் இது. வளி மண்டலம் சத்தத்தால் மாசடைகிறது. எமக்கு கேட்க முடியாத எந்த சத்தமும் நோயை உண்டாக்கும்.

எமது ஊர் விகாரைகள் ஒவியை மாசுபடச் செய்வதென்றே கங்கணங்கட்டிக் கொண்டு காலையும் மாலையும் பணை போட்டு வளி மாசடைதல் பண்ணுகின்றன.

விகாரைகளின் பணை யால் யாருக்கும் பிரயோசனம் இல்லை. விகாரையில் இருக்கும் காவல்காரர் ரேப் றைக்கோடரை தட்டி விட்டு பின்னால் சாரத்தால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு தூங்கிவிடுவார். அவர் விகாரைக்கு உள்ளே இருக்கிறார். அவரை விட சத்தத்தின் கொடுரத்தை அனுபவிப்பவர்கள் வெளியில் உள்ளவர்கள் தான். யார் விகாரைகளுக்கு சத்தத்தை போடச் சொன்னவர் அவர் மீது சிப்பு உண்டாக்கட்டும்.

இந்தியா மாதிரி இங்கேயும் கோவில்களில் சத்தம் போட பழகி விட்டார்கள்.

பள்ளி வாசல்களிலும் முதல் தொழுகைக்கான பாங்கு மட்டுமே இருந்தது. இப்பொழுது தொழுவிப்பது, பயான் (பேச்சு) எல்லாம் பெரிய சவுண்டில் ஸ்பீக்கரில் போட்டு தெளிவந்த சத்தத்தில் பெரும் இடைஞ்சலை பள்ளி வாசல் களும் ஏற்படுத்துகின்றன. தயவு செய்த மக்களை நிம்மதியாக இருக்க விடுங்கள் மதம் வாதிகளே!

ஸ்தால் கலைக்ஷிய இதழ்வுகள்

குறிஞ்சி நாடன்

நிருத்திய வந்தனம் நாட்டிய நீகழ்ச்சி

‘நிருத்திய நர்த்தனாலய்’ நாட்டியப் பள்ளி தனது பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் கொண்டாடியது. திருமதி சாந்தி கணேசராஜா நிருத்திய நர்த்தனாலய பள்ளியை நடத்தி வருகிறார். ஆசிரிய மாணவர்களால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ‘நிருத்திய வந்தனம்’ என்னும் பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சி அண்மையில் வெள்ளாவத்தை இராமகிருஷ்ண மிசன் மண்டபத்தில் கோலாகலமாக நடந்தேறியது. சிறப்பு அதிதிகளாக மொரிசியல் நாட்டின் இலங்கைக்கான கெளரவு தூதுவர் தெ. ஈஸ்வரன் நாட்டிய கலாமந்திர் இயக்குநர் கலாகுரி வாசிகள் ஜெகதீஸ்வரன் ஆகியோர் கலந்து நிகழ்ச்சியை சிறப்பித்தனர். நிருத்திய நர்த்தனாலய மாணவிகள் சாந்தி கணேசராஜாவின் உருவ ஓவியத்தைப் பரிசாக வழங்கி தமது சூருவை கொள்வித்தனர்.

தாயகம் அறிமுக விழா

கலை இலக்கிய காலாண்டிக்கு தாயகத்தின் அறிமுகவிழா 26.09.2007 கொழும்பு பழைய நகரமண்டபத்தில் நடைபெற்றது. சட்டத்தரணி கோ. சேனாதிராஜா அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். ‘தாயகம்’ சங்கிகையின் அறிமுக உரையை சட்டத்தரணியும் எழுத்தாளருமான இரா. சட்கோபன், பிரபல எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர். இராஜாசிரிய ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் தேவஸ்தான, வணக்கத்துக்குரிய கனகாத்தினம், பிரதி அமைச்சர் பெ. இராதாகிருஷ்ணன், மாண்பு மிகு மனோகணேசன், திரு. பி.பி. தேவராஜ் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

ஆய்வரங்கு

சென்ற 16.09.2007 அன்று இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய பேரவையின் ஏற்பாட்டில் பிரபல எழுத்தாளர் சிவா சுப்பிரமணியம் தலைமையில் முதுபெறும் எழுத்தாளரும், விமர்சகரும் பேராசிரியருமான கலாசபதி, கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராசன் ஆகியோரது ஆய்வுக் கட்டுரை நூல் விமர்சன அரங்கு, தர்மராம வீதி பெண்கள் ஆய்வு நிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றது. மேற்படி நிகழ்வுக்கு இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய பேரவைத் தலைவர் சிவா சுப்பிரமணியம் தலைமை தாங்கினார். பேராசிரியர் தில்லைநாதன், நூலாசிரியர் அ. முகமது சமீம், சிவனேசக் செல்வன் ஆகியோருடன் இன்னும் பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

கலைஞர் உதயகுமாருக்கு பாராட்டு விழா

கலைச் சேவையில் கலைஞர் உதயகுமார் ஐம்பத்தி ஐந்து வருடத்தை பூர்த்தி செய்ததை முன்னிட்டு, அவரது கலைத்துறை சேவையைப் பாராட்டி மேலக மக்கள் முன்னணித் தலைவரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்மூனர் மனோ கணேசன் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தி கொளரவுப் படுத்தினார். இந்நிகழ்வில் மேல் மாகாண சபை உறுப்பினர் பிரபா கணேசன், மாநகர சபை உறுப்பினர்களான எஸ். இராசேந்திரன் எம். எஸ். வியாம் முன்னணியின் நிதிச் செயலாளர் கரேஷ் கங்காதரன் தேசிய ஐக்கிய சம்மேனத்தின் செயலாளர் வி. ஜெகநாதனுடன் மற்றும் பலரும் கலந்து கொண்டனர்.

சேக்கிழார் கவிநயம் சொற்பொழிவு

சைவப்புலவர் கலாபூஷணம் செல்லத்துரை அவர்கள் ‘சேக்கிழார் கவிநயம்’ என்னும் தலைப்பில் 19.09.2007 தமிழ் சங்கத்தில் சொற்பொழிவாற்றினார். நாவுக்காசர், சுந்தர், திருக்குறிப்புத் தொண்டர் முதலியோரின் புராணத்தில் நயம் பொருந்திய பாடல்களை எடுத்து விளக்கி சபையோரை மகிழ்ச்சியில் ஆய்வத்தினார். தெய்வப் புலவர் என திருவள்ளுவரையும், சேக்கிழாரையுமே குறிப்பர். சமயம் சார இலக்கியங்கள் மிகக் குறைவு. ஐம்பெறும் காப்பியங்களில் சீவக சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்பன சமயம் சார்ந்தவை. மகாபாரதம், இராமாயணம் ஆகியவையும் சமயம் சார்ந்தவையே. சேக்கிழார் பின்நிகழுப் போவதை முன்னமே குறிப்பிட்டுள்ளார். சிலப்பதிகாரத்தில் முதுமகளிர் வாழ்த்துகையில், காதலர் பிரியாமல், தீது அறுக் என்பது காதலர் பிரிதலும் பின்னர் தீதறப் பெற்றமையும் இளங்கோவடிகள் பாடியுள்ளார். சேக்கிழார் புராணம் ஒரு சித்திரை மாதம் திருவாதிரையில் தொடங்கி மறுவருடம் சித்திரை திருவாதிரையில் அரங்கேற்றினார். பெரிய புராணம் உலகெலாம் எனத் தொடங்கி உலகெலாம் என்று ஈற்றுச் செய்யுள் முடிகிறது. இலக்கிய இன்பும் தத்துவ முத்துக்களும் செறிந்து கிடக்கிறது.

மரத்தின் வேர் தான் உள்ளே மறைந்து கொண்டு எல்லாப் பெருமைகளையும் மரத்திற்கே வழங்குவது போல வீட்டில் இல்லத்தரசியும் தான் மறைந்து கொண்டு எல்லாப் புகழையும் பெருமைகளையும் தன் கணவனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் வழங்கி சிறப்புப் பெறுகிறாள். என்று நயமிக்க பல்வேறு கருத்துக்களை முன்வைத்து சபையோரின் போற்றுதலுக்கும் வாழ்த்துக்களுக்கும் உரியவரானார்.

ஏ. எஸ். திருச்செல்வம் பாராட்டுப் பெற்றார்

அண்மையில் பருத்தித்துறை மெதுசல்த பெண்கள் கல்லூரியில் மேற்படி பாராட்டு விழா இடம் பெற்றது. பாடசாலை வளர்ச்சிக்காக அரும்பெரும் தொண்டாற்றிய திரு. ஏ. எஸ். எஸ் திருச் செல்வம் கௌரவிக்கப்பட்டார். இளைப்பாறிய அதிபர் திருமதி. எஸ். நவாட்னம் மங்கல விளக்கேற்றி விழாவைக் கொடக்கி வைத்தார். அதிபர் திருமதி சுந்தரேசன், செல்வி சிவகவாமி ஆசிரியை, திருமதி சேதுராஜா பாடசாலை அலிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர், திருமதி வேலும் மயிலும் ஆகியோர் பாராட்டுரை வழங்கினார். செல்வி பி. கிருஷாணி கவிவாழ்த்து வழங்கினார். பிரதி அதிபர் திருமதி ஸ்ரீநகன் திருச்செல்வம் அவர்களுக்கு விருது வழங்கி கௌரவித்தார்.

திலகரின் ‘மல்லியப்பு சந்தி’ நூல் வெளியீடு

அட்டன் டி. கே. டப்ளியு கலாசார மண்டபத்தில் கவிஞர் திலகரின் ‘மல்லியப்பு சந்தி’ என்னும் கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா மிக விமரிசையாக நடந்தேறியது. எழுத்தாளர் மல்லிகை சி. குமார் தலைமையுரை நிகழ்த்தினார். கவிஞரின் தந்தையார் திரு மயில்வாகனம் வரவேற்புரை பகர்ந்தார். நூல் சமர்ப்பணத்தில் மாதா, பிதா, குரு ஆகிய மூவரையும் மேடையில் ஏற்றி அவர்களுக்கு நூல்கள் வழங்கப்பட்டன. ஸ்ரீ பாதக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் வி. செல்வராஜ் நூல் அறிமுகத்தை நேர்த்தியாகச் செய்தார். கவிதை நூல் தயாரிக்கப்பட்ட விதம் அச்சு வாகனம் ஏற்றப்பட்ட தொழில் நுட்பம் பேராசிரியர் கார்த்திக்கேசு சிவத்தமியின் வாழ்த்துரை கே. எஸ். சிவகுமாரனின் ஆசியுரை கலாபுசணம் சக்தி ஆ. பாலையாவின் எழுத்துப்பணி அஹாது தற்போதை நிலைமை என்பவற்றை குறுந் திரைப்படமாகக் காட்டியமை சபையோரின் ஆர்வத்தைத் தூண்டியது. பேராதனைப் பல்கலைக் கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி துரை மனோகரன், வெளின் மதிவாணம், இருக்கிறம் சஞ்சிகையாசிரியர் இளையதம்பி தயானந்தா ஆகியோர் நூல் நயவுரை செய்தனர். 1956 வெளியான சி. வி. யின் In Ceylon Tea Garden ஆங்கில கவிதை நூலும் சக்தி பாலையாவின் மொழி பெயர்ப்பும் ஒரே நூலாக தேயிலைத் தோட்டத்திலே வெளியீடும் நடைபெற்றது.

நீ. பி. அருளானந்தம் சாகித்திய விருது பெற்றார்

வாழ்க்கையின் நிறங்கள்’ என்ற நாவலுக்கே இவ்வருடம் ஸ்ரீலங்கா அரசின் சாகித்திய விருதைப் பெற்றுள்ளார். வவுனியா குசைப் பிள்ளையார் குளம் என்னுமிடத்தைச் சேர்ந்த இவர் சுமார் நூறு சிறுகதைக்கு மேல் எழுதியுள்ளார். இவைகள் ஜந்து சிறுகதைத் தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இலங்கையிலும் அகில உலக ஸ்ரீ தியிலும் நடத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டிகளில் பல பரிசுகளையும் பெற்றுள்ளார். இவர் பல சமூக சீர்த்திருத்த நாடகங்களையும் எழுதி இயக்கி நடத்தும் இருக்கிறார். இவரது நாடகங்கள் யாழ் திறந்தவெளி அரங்கிலும் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபம், வவுனியா, புனியங்குளம், ஓமந்தை ஆகிய இடங்களிலும் பல தடவைகள் அரங்கேற்றப்பட்டுள்ளன. சிறுகதை மட்டுமன்றி கவிதைத் துறையிலும் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை இணையதளம்

யாழ்ப்பாண பெண்களுக்கு எதிராக கட்டவிழுத்து விடப்படும் வன்முறைகளை ஆவணப்படுத்தும் இணையதளம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. வைபவ பூர்வமாக இந்நிகழ்ச்சி அண்மையில் கொழுப்பு பண்டாரநாயக சர்வதேச ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் கேட்போர் கூடத்தில் இடம் பெற்றது. சிறுவர் விவகார மகளிர் மேம்படுத்தல் அமைச்சின் செயலாளர் திருமதி இந்திராணி சுகததாச இணைய தளத்தை வைபவர் தியாக ஆரம்பித்து வைத்தார். இணையதள முகவரி www.vawjaffna

கம்பராமாயணச் சொற்பொழிவு கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ்

கொழுப்பு சின்மயா மிளன் ஏற்பாட்டில் கம்பராமாயண தொடர் சொற்பொழிவு ஒக்டோபர் முதலாம் திகதி தொடக்கம் ஏழாம் திகதிவரை கொள்ளநூப்பிட்டிய இராமர் கோவில் மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. இராமாயணம் வாழ்க்கை நூல். மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் எடுத்துக் காட்டும் நூல். வாழ்க்கை அறத்தின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். மக்களைப் பெறுவது முதலாவது சந்ததி விருத்திக்காக இரண்டாவது சொத்தை ஆள், மூன்றாவது இறக்கும் போது கொள்ளி வைத்து எள்ளும் நீரும் இறைக்க வேண்டும். இன்றைய சூழலில் புலம்பெயர் நிகழ்வால் கொள்ளி வைக்கக் கூட பிள்ளைவராது போவது வேதனைக்கு உரியதே என்று கூறினார். கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் இராமனின் குணப் பண்பை வாக்மாகவும் ஆழமாகவும் எடுத்துரைத்தார்.

இராமன் இளைய முதல் குடிமக்களிடம் அன்பும் இரக்கமும் கொண்டவனாக இருந்தான். இதனால் குடிமக்கள் அனைவரும் அவன் மேல் உயிரையே வைத்திருந்தனர். தசரதன் எனக்கு வயதாகவிட்டது ராஜ்ஜீய பாரத்தை ஏற்றுக் கொள் என்றதும் விருப்பம் காட்டவில்லை. வெறுப்பும் காட்டவில்லை. அவனது சமநிலை இருந்தது. இன்பம் துள்பம் இரண்ணடையும் சமநோக்குடன் பார்க்கும் குணத்தைப் பெற்றிருந்தான். கைகேசி அவனை அழைத்து “பூழி வெங்கானம் நன்னிப் புண்ணியத் துறைகளாடி, ஏழிரண்டாண்டின் பின் வா வென்றியம்பினன் இராசனென்றாள்” அப்போது பதவிபோய்விட்டதே என்று வருந்தாமல் அவன் முகம் “அப்பொழுதலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றதம்மா” என்று கூறும் அளவிற்கு அவன் முகம் விகசித்தது. அதுமாத்திரமல்ல, “மன்னவன் பணியன்றாகில் உன் பணி மறுப்பனோ?” என்று கேட்டு கைகேயியிடம் பாசத்தைக் காட்டுகிறான். தன் தாய் கோசலைபிடம் ‘பஞ்சகில் குணத்து பாதன் உங்களன்’ அரசாள்வான் என்று வெறுப்பின்றி பேசுகிறான். இலக்குவன் கோபப் பட்டபோது தமிழ் கோபிக்க ஒன்றுமில்லை. நதியின் பிழையன்று நறும் புனல் இன்மை..... விதியின் பிழை என்று பகரவதும் குகனிடம் எம்பி நின் தமிழி, மங்கை கொழுந்தி என்று கூறுவதும் இராமனின் அரும்பெரும் குணங்களைக் கம்பவாரிதி எடுத்துக் காட்டினார். இறுநாள் அவருக்கு பொன்னாடை போர்த்து கொரவித்தனர்.

ஊ. நிசாரின் “மலரும் மொட்டுக்கள்” சிறுவர் பாடல் நூல் வெளியீடு

“கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சும் மத்திய கலாசார நிதியமும் ஒன்றினைந்து எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் “நூல் வெளியீட்டு உதவிச் செயற்றிட்டம் 2006/2007” இன் கீழ் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாவனல்லை உ. நிசாரின் “மலரும் மொட்டுக்கள்”

சிறுவர் பாடல் நூல், ஹோரணை ஸ்ரீபாளி கல்லூரி வளாகத்தில் 2007.09.22ம் திகதி பி. ப. 1.00 மணிக்கு கலாசார அமைச்சின் பிரதிச் செயலாளரின் தலைமையில் நடாத்தப்பட்ட தேசிய சாகித்திய நூல் வெளியீட்டு விழாவில் வைத்து வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது. இதன் நூல் அறிமுகத்தை களனிப் பல்கலைக் கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் எஸ். ஜே. போகராஜா அவர்கள் நடாத்தி வைத்தார்கள்.

கண்டி இந்து இளைஞர் மன்ற நவராத்திரிவிழா

கண்டி இந்து இளைஞர் மன்ற அறநெறிப் பாடசாலை நவராத்திரி விழாவை அண்மையில் ஸ்ரீ செல்வ விநாயகர் ஆலய ஸ்ரீ மீனாட்சி மண்டபத்தில் தலைவர் திரு. பி. பாலசுப்பிரமணியம் தலைமையில் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது. மாணவ மாணவிகளின் கலை நிகழ்ச்சிகள் மிகத் தரம் வாய்ந்ததாகவும் கண்ணைக் கவரும்படியாகவும் இருந்தது, இந்து கலாசார அமைச்சின் சார்பாக பிரதம அதிதியாகவும் சிறப்புச் சொற் பொழிவாளராகவும் கலந்து கொண்ட திருமதி. நித்தியா நித்தியானந்தன் நவராத்திரி விழா எடுப்பதன் நோக்கம் பற்றி விபரித்தார். திரிகரண சுத்தியோடு வழிபாடு வேண்டும் என்பதற்காக மனம், வாக்கு, காயம் ஆகியவற்றுக்கு முறையே லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, தூர்க்கை ஆகியோரை வழிபாடு வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்து கொண்ட முன்னாள் வத்தேகம உதவிக் கல்விப் பணிபாளர் தமிழ்மனி கே. வெள்ளைச்சாமியும் சொற் பொழிவாற்றினார். பங்குபற்றிய மாணவர்களுக்கும், பயிற்சியளித்த ஆசிரியர்களுக்கும் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன.

கட்டுரைப் போட்டியில் செல்வி நல்லையா டிஸாந்தனி முதலாம் பரிசு பெற்றார்

கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம் நடத்திய கனிஷ்ட பிரிவு கட்டுரைப் போட்டியில், பிரதேச பிரிவு மாவட்டப் பிரிவுகளில் செல்வி நல்லையா டிஸாந்தனி முதலாம் பரிசை வென்றார். இவர் மாத்தளை இரத்தோட்டை மகாவித்தியாலயத்தைச் சேர்ந்தவர். சர்வதேச மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவினால் நடத்தப்பட்ட கட்டுரை போட்டியில் 2007ம் ஆண்டுக்கான சிறப்பும் பரிசினையும் பெற்றவராவார்.

நல்லையா சந்திரசேகரன் சிறுகதைப் பரிசு பெற்றார்

கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம் நடத்திய சிறுகதைப் பங்கு கொண்டு சிறுகதைக்கான பரிசினை நல்லையா சந்திரசேகரன் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றார். இவர் இரத்தோட்டை வேவல்மட தமிழ் வித்தியாலயத்தில் அதிபராக கடமையாற்றுகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் கவிதை எழுதிவதிலும் ஆர்வமுள்ளவர். இவரது ஆக்கங்கள் பல முன்னணி பத்திரிகைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.

நாட்டாரியல் நூல் வெளியீடு

மருதார் மஜித்தின் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல் நூல் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் கொழும்பில் சிறப்பாக இடம் பெற்றது. முதல் பிரதியை நூலாசிரியரிடமிருந்து அமைச்சர் ஹக்கீம் பெற்றுக் கொண்டார். தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வேந்தர் ஜெலிமா இஸ்மைல் கலாநிதி எம். எஸ். எம். அனஸ், கம்பவாரிதி ஜெயராஜ், டொமினிக் ஜீவா, கலாசார அமைச்சின் முன்னாள் செயலாளர் எஸ். எம். எச். ஜீல் ஆகியோரும் மற்றும் பலரும் விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

மலாயக் குடிபியைவும் யாழ்ப்பாண சமூகமும் நூல் வெளியீடு

போாசிரியர் சமாதிலின்கம் சத்திய சீலனின் மலாயக் குடிபியைவும் யாழ்ப்பாணச் சமூகமும் நூல் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. கொழும்பு பல்கலைக்கழக கல்வியியல் பீடாதிபதி சோ. சந்திரசேகரம் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார். யாழ் பல்கலைக்கழக முன்னாள் போராசிரியர் பாலகிருஷ்ணன் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார். அறிஞர் பெருமக்கள் எழுத்தாளர்கள் என்போர் பெருமளவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பம் நூல் வெளியீடு

ஆசிரியர் கே. ஆர். சுகுமாரின் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் III என்ற நூல் வெளியீட்டு விழா கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்பத்தில் நடைபெற்றது. நூலின் முதற் பிரதியை உடுவை தில்லை நடராஜா அவர்கள் தினக்குரல் பத்திரிகையின் ஸ்தாபகர் எஸ். பி. சாமி அவர்களுக்கு வழங்கினார். கொழும்பு இராமநாதன் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் திருமதி கோதை நகுலராஜ் இன்னும் பலரும் உரையாற்றி விழாவைச் சிறப்பித்தனர்.

இவ்வருடத்தில் நான்காவது தடவையாக பரிசு பெறும் சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்.

கம்பன் விழா கவிச்சிறகு கவிதைப் போட்டியில் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானால் தேர்வு செய்யப்பட்டு ரூபா.5000/- பரிசிலைப் பெற்றுக் கொண்ட சந்திரகாந்தா முருகானந்தன் இவ்வருடத்தில் மேலும் சிறுகதைக்காக மூன்று பரிசில்கள் பெற்றுள்ளார். அவைபாவன:

- அரச ஊழியர்களுக்கான சிறுகதைப் போட்டியில் கலாசார அமைச்சின் ரூபா.7500/- பரிசில்.
 - பூபாள இராகங்கள் உலக சிறுகதைப் போட்டியில் பாராட்டுப் பரிசு.
 - தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் சர்வதேசசீதியில் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பாராட்டுப் பரிசு.
- இவர் “யாரோடு நோவேன்” என்ற தனது முதலாவது சிறுகதையை ஞானத்தில் எழுதியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

• இநூல் புத்தகம் •

காயங்களை
 அன்பளிப்பதற்காகவா
 நீ
 என்னை விரும்புகிறாய்...?
 நான்
 ஏன்
 உனக்கு மட்டும்
 நரகங்களின்
 காவலாளியாகி போனேன்...?

 முடிந்தவரையும்
 சமாளித்து விடலாம்
 என்றுதானே நம்
 அறைகளில் நமது
 முரண்களை பூட்டி வைத்தோம்...!

 நீ
 பருவங்களின் பூக்கின்ற
 காதல் மலர்களின்
 மல்லிகை வாசனையை குறித்து
 ஏன் அன்னிய மனீஸையுடன்
 இரவுகளில் என் நெருஞ்சி முள்ளின்
 பாதங்களுடன் குத்தினாய்...?

 என் எனிமையான
 ஆசை வேர்களில்
 காட்டு புழபங்களையாவது
 கூடுவாய் என்று காத்திருந்த

இரவுகள்
 வெள்ளை உதீரங்களாய்
 சிதறியது.....

 நான் மீண்டும்
 என் தனித்து ஒடும்
 காலத்தின் நரகங்களுடன்
 வாழ்வை
 தேடியிருந்து.....

 மிகை நாடும்
 வாழ்வின் தீராத
 ஒய்வைகளுடன்
 என்
 படுக்கையறைகளில்
 வெப்பம்
 என்னை ஏரிகின்றது

 நீ
 அங்கு எப்படி
 இருக்கிறாய்
 இப்போதெல்லாம்

 நீ
 இருந்து சென்ற
 இருக்கைகளில்
 பேய்களின்
 காலடித் தடங்கள்
 மட்டும் மிஞ்சியிருக்கிறது.

‘நூனம்’ சந்தா விபரம்

உள்ளாடு

தனிப் பிரதி	: ரூபா 50/=
ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 600/=
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா	: ரூபா 3000/=
ஆயுள் சந்தா	: ரூபா 20000/=
சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.	
இலகுவாக மேலதிக்கச் செலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி : உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நவீனால் வங்கியில் T. Gnanasekaran, HNB - Wellawatte நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 0090672606 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.	

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

நூனம் விளம்பர விகிதம்

பின் அட்டை	: ரூபா 7000/=
முன் உள் அட்டை	: ரூபா 5000/=
பின் உள் அட்டை	: ரூபா 5000/=
உள் முழுப்பக்கம்	: ரூபா 3000/=
உள் அரைப்பக்கம்	: ரூபா 1500/=

வெளிநாடு

	இராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (•)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
Canada (\$)	35	70	100
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

**ஜந்து ஆண்டுச் சந்தாகாரர்களுக்கு ஒரு வருடம்
'நூனம்' ஸ்ரோதாக அனுப்பப்படும்.**

அமரர் அ. அமிர்தலிங்கம் எழுதிய ஈழத் தமிழரின் சுயநிர்ணயாசாரிமை வெளியீடு (லண்டன்)

கடந்த 26.08.2007 அன்று அமரர் அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கத்தின் 80ஆவது அகவை நினைவுத்தினம், எஸ். ரட்னைஜீவன் ஹால் அவர்களின் அமரர் அ. அமிர்தலிங்கம் நினைவுப்போரூரை A time for Tamil Introspection and Reassessment in the midst of Myth and Propaganda என்ற தலைப்பில் இடம்பெற்றது. அன்றையதினம் ஈழத் தமிழரின் சுயநிர்ணய உரிமை. என்ற தலைப்பில் அமரர் அமிர்தலிங்கத்தின் மூன்று கட்டுரைகளை பிரதானமாக உள்ளடக்கிய நூல் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது. லண்டன் அ. அமிர்தலிங்கம் நினைவு அறக்கட்டளை, இல.58, Seymour Avenue, East Ewell, Surrey KT17 2RR, என்ற முகவரியிலிருந்து இந்நாலை ஒக்ஸ்ட் 2007இல் வெளியிட்டிருந்தது. 197 பக்கம் கொண்ட இந்நாலை அமரர் அமிர்தலிங்கம் தொடர்பான பல புகைப்படங்கள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. அமரர் அ. அமிர்தலிங்கம் எழுதிய மூன்று கட்டுரைகளை பிரதான மாகக் கொண்டு இந்நால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழனுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை வேண்டும் என்ற முதலாவது கட்டுரை, 1948இல் அவர் சட்டக்கல்லூரி மாணவனாக இருந்தபோது எழுதப்பட்டு சுதந்திரனில் இருவாரங்கள் தொடர்ந்து பிரிசுரிக்கப்பட்டது. லட்சியப் பாதை என்ற இரண்டாவது கட்டுரை, 1974இல் வெளியான தமிழரக்கட்சி வெளியிலிழா மலருக்கு எழுதப்பட்டது. இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் வந்த வரலாறு என்ற மூன்றாவது கட்டுரை இவ்வொப்பந்தம் பற்றிய தவறான பல கருத்துக்களுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் செல்வா ஈட்டிய செல்வம் என்ற தலைப்பில் 1983ம் ஆண்டுக்குப் பின்னரான அரசியல் சம்பவங்களின் தொகுப் பாகத் தனிநூலாக வெளியிடப் பெற்றது. இவைதவிர கலைஞர் மு. கருணாந்தி, க. இராஜாராம் போன்ற தமிழக அரசியல்வாதி களின் முன்னுரைகளும், பாரதப்பிரதமர்களான இந்திரகாந்தி, ராஜீவ் காந்தி ஆகியோரின் உரைகளின் பகுதிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இறுதியில் அமரர் அமிர்தலிங்கத்தின் வாழ்க்கைத் தரவுகள் ஆண்டுவாரியாகப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

நியூசிலாந்தில் தமிழன் பதித்த சுவடுகள்

தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகள் தனது Tamil Culture என்ற இதழில் நியூசிலாந்தில் தமிழ் பெயர் பொறித்த கப்பலில் பயன்படுத்தப்படும் பெரிய மணியொன்றினைக் கண்டதாகக்

குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்தத் தகவலைக்கொண்டு தற்போது நியூசிலாந்தின் வெளிந்தன் மாநிலத்தில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழரான ஆ.தா. ஆறுமுகம் விரிவான ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். நியூசிலாந்தின் மெளியாக்கள் எனப்படும் பழங்குடியினர் வாழும் பிரதேசமொன்றிலிருந்து கிழங்கு அவிப்புதற்கான ஏதனமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த இந்த மணியை அந்தத் தமிழ்மணி பற்றியும் (வெளிந்தன் அருங்காட்சியகத்தில் பாதுகாப்பாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள அந்த மணிக்கு Tamil Bell என்றுதான் பெயரிட்டுள்ளார்கள்). அதனோடு ஒட்டியதாக 15ம் நூற்றாண்டில் அங்கு Raglan பகுதியில் புதையுண்ட மரக்கலவும் ஒன்று பற்றியும், அதிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பட்டயமொன்று ஆய்வாளர்களால் அங்கு தொலைக்கப்பட்டது பற்றியும் தகவல்களைப் பெற்று கவையானதொரு ஆய்வு நூலாகத் தந்திருக்கிறார். இந்த மணியும் இந்த மரக்கலத்திற்கு உரியதென்பதே ஆய்வாளரின் கருத்தாகும். நியூசிலாந்தின் Christ Church என்ற இடத்தில் காணப்படும் Weka Pass குகை ஓவியங்களையும் தமிழர் சார்ந்ததாக நிறுவ முனையும் ஆசிரியர், அதற்கு ஆதாரமாக அவ்வோவாவியங்களில் செறிந்து காணப்படும் திரிகுலக் குறியையும், கவனத்திற்கெடுத்துள்ளார். அண்டைப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் Raglan, Hamilton பாறைப் பொளிவு களின் மீதும் ஆய்வு வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சியிருக்கிறார். பன்னாட்டு ஆய்வாளர்களின் தமிழ்மணி பற்றிய வேறுபட்ட கருத்துக்களை உள்வாங்கி, 15ம் நூற்றாண்டில் தமிழர் கடல்வணிகம் செய்யும் நோக்குடன் நியூசிலாந்து வரை வந்திருக்கக்கூடிய என்ற கருத்தை வாசகார் மனதில் விதைத்துச் செல்கிறார். நியூசிலாந்தில் தமிழன் பதித்த சுவடுகள் என்ற இந்நால் ஐனவரி 2007இல் நியூசிலாந்தின், வெளிந்தன் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடாக மலர்ந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணம், புன்னாலைக்கட்டுவனில் பிறந்து தெல்லிப்பளை மேற்கில் வளர்ந்து. இளவாலையில் திருமணம் செய்த தமிழாசிரியரான பண்டுதார் ஆறுமுகம், பேராதனைப் பலகலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்றவர். மு-ஒட்டுக்கட்டான் மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராகப் பணியாற்றி 1985இல் ஒய்வுபெற்றவர். தற்போது நியூசிலாந்தில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் இவர் சக்தி, மனதில் மலர்ந்தவை, நம்மக்களின் மனக்கணக்கு, ஆகிய நூல்களையும் எழுதியள்ளார். தமிழ் மணி பற்றிய இந்நாலை பிரதிகளைப் பெற விரும்புவோர் நூலாசிரியருடன் நேரில் தொடர்பு கொள்ளலாம் (A.T.Arumugam, 101, Epuni Street, Lower Hutt, New Zealand)

லண்டனில் நெஞ்சத்து நெருப்பு

பென்மார்க்கில் வாழும் ஈழக்கவிஞரான வேலணையூர் பொன்னன்னாவின் நெஞ்சத்து நெருப்பு என்ற கவிதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டுவிழா கடந்த 15.09.2007 அன்று லண்டன் Hinchleywood கல்லூரி மண்டபத்தில் மண்டபம் நிறைந்த ஆர்வலர்கள் மத்தியில் நடந்தேறியது. பாவலர் கந்தையா இராஜமனோகரன் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் வரவேற்புரையை கலைவாணி அருள்ளும், வெளியீட்டுரையை நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா அவர்களும், ஆசியுரையை இளவாலைக் கவிஞர் அமுதுப்புலவர் அவர்களும், வாழ்த்துரையை பண்டிதர் ச. அப்புத்துரையும் வழங்கினார்கள். திருமதி பொன்மணி தியாகராஜா நூலை வெளியீட்டுவைக்க முதற்பிரதியை நகரபிதா யோகன் யோகநாதன் பெற்றுக்கொண்டார். அதைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் மூன்றாம் பிரதிகளை சோமகந்தரம் கனகநாயகமும், ஆசிரியர் சதாசிவம் மாணிக்கவாசகரும் பெற்றுக்கொண்டனர். நூலாய்வினை ஊடகவியலாளரும் கவிஞருமான நவஜோதி ஜோகார்ட்னாம், கடரொளி ஆசிரியர் ஐதி. சம்பந்தன், ஆசிரியரும், எழுத்தாளருமான எம்.ரி. செல்வராஜா, புதினம் ஆசிரியர் எ.கே. இராஜகோபால் ஆகியோர் வழங்கினார். நிகழ்ச்சியின் சிறப்பம்சமாக அமைந்து பலரது ஏகோபித்த பாராட்டினையும், கவிஞர் வேலணையூர் பொன்னன்னாவின் கண்களில் ஆண்டக் கண்ணோயும் வரவழைத்த நிகழ்வு திரு சாவணமுத்து விபுலானந்தன் பாடிய வாழ்த்துக் கவிதையாகும். நெருடலற்ற ஆற்றொழுக்காக அமைந்த அவரது நீண்ட கவிதையை மேடையில் பல்வேறு முதபெரும் கவிஞர்களின் முன்னிலையில் அரங்கேற்றிய விபுலானந்தன் இவ்வளவு காலமும் இலக்கிய உலகில் எங்கே இருந்தார் என்று பலரையும் அதிசயிக்க வைத்தார்.

நிகழ்ச்சியின் நிறைவெம்சமாக செல்வன் ஜீவா அருளனின் புல்ஸாங்குமூல் இசை வாத்திய நிகழ்வும் திருமதி கலைவாணி தெய்வேந்திரனின் உணர்வுப்பாடல் நிகழ்வும் இடம்பெற்றன. பென்மார்க்கில் வாழும் வேலணையூர் பொன்னன்னா தனது நெஞ்சத்து நெருப்பு என்ற கவிதைத் தொகுப்பு நூலை பென்மார்க், இலங்கை என்ற பல நாடுகளிலும் ஏற்கென அறிமுகம் செய்துவைத்திருந்தவர். லண்டன் இலக்கிய ஆர்வலர்களிடையே இதை அறிமுகம் செய்யும் நோக்கில் ஸ்காட்டினெவிய நாட்டிலிருந்து வருகைத்தந்து மிகக் கச்சிதமாக இந்நிகழ்வினை நடத்தி முடித்திருந்தார்.

தமிழர் சிவபாதசுந்தரம் அவரது நாலும்

திருக்குறளில் கேள்வியால் ஒரு வேள்வி என்ற தலைப்பில் தமிழரசி சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் அண்மையில் லண்டனில் ஒரு இலக்கியப் படைப்பொன்றை வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறார்.

திருமதி தமிழரசி சிவபாதசுந்தரம், ஈழத்தில் புங்குடுக்கைச் சேர்ந்தவர். தமிழினர் பண்டிதர் மு. ஆறுமுகன் அவர்களின் மகளான தமிழரசி, சாலினி என்ற பெயரில் சிறுவயதிலேயே எழுதத் தொடங்கியவர். தனது பதினெண்நால்வது வயதில் திருவாசகத்தில் பெண்கள் என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரையொன்று அன்று பல ஈழத்து அறிஞர்களாலும் பாராட்டப் பெற்றது.

உலக நாடுகளில் வெளிவரும் சிற்றிலக்கிய இதழ்களில் பல புனைபெயர்களில் எழுதிவரும் தமிழரசி, சங்கத்துமிழ், ஈழ வரலாறு, சமயம், இசை, நாட்சியம், ஓவியம், சிற்பம் பற்றிப் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியிருக்கிறார். இவர் தமது எழுத்தில் பெண்கள், குழந்தைகள், மனிதநோயம், மனித உரிமை, தமிழர் பண்பாடு, கலைகள், மொழியியல் போன்றவற்றை ஆழமாகப் பதிவுசெய்கின்றார்.

திருக்குறளில் கேள்வியால் ஒரு வேள்வி என்ற தலைப்பில் அமைந்த இந்நால் பதின்மர், பரிமேலழகர் போன்றோரின் உரைகளிலிருந்து இன்றைய காலகட்டத்தின் தேவைக்கேற்ப ஆங்காங்கே வேறுபடுகின்றது. இங்கே வேள்வி என்பது பூசனை என்று பொருள் கொள்ளத்தக்கது. திருக்குறளுக்குத் தன் கேள்வியாலேயே ஒரு பூசனையை பக்தியுர்வமாகச் செய்திருக்கிறார் நூலாசிரியர்.

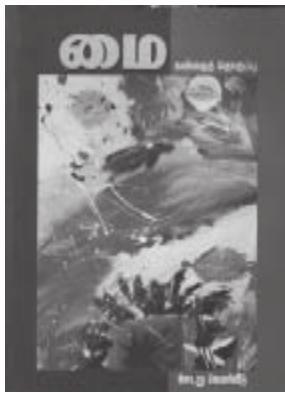
திருக்குறளுக்கான ஆரம்பகால உரைகள் முடியாட்சியின் கீழ் ஆனால் மன்னனும் ஆளப்படும் மக்களும் வாழ்ந்த ஒரு காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்டது. இன்று பல்வேறு அரசியல், சமூக பரிணாம வளர்ச்சிகளை உலக மக்களின் அரசியல் அடைந்துவிட்டது. இந்நிலையில் பொதுமறையான திருக்குறளின் விளக்கங்களும் இத்தகைய மாற்றங்களுக்கு அனுசரித்துச் செல்லவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. அதன் ஒரு பரிசோதனை முயற்சியாகவே இத்தகைய நூல்களை நாம் ஏற்று வாசிக்கவேண்டியுமிருந்து.

திருக்குறள் மிக ஆழமான நூண்ணறிவுடன் படைக்கப் பட்டது. 1330 குற்பாக்களினாடாக உலகின் அறிவியலை முழுமையாகச் சொல்லிவைத்துள்ளது. இதை உள்வாங்கும் தனிநபர்களின் அறிவுப் புலமைக்கேற்ப அதன் பொருளும் விரிகின்றது. திருவள்ளுவரைத் தன் மானசீகக் குருவாக ஏற்கும் தமிழரசி இந்நாலில் திருவள்ளுவரிடம் கேள்வி கேட்டு அவரது குற்பாட்களின் ஊடாகத் தன் கேள்விக்கான பதிலைப் பெற்றுக்கொள்வதாக இந்நால் வித்தியாசமான கோணத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளமை சுவையான இனியதொரு அனுபவத்தை வாசகருக்கு வழங்குகின்றது.

அறத்துப்பால் பொருப்பால் இன்பத்துப்பால் ஆகிய மூன்று பெரும்பிரிவுக்குள்ளும் முதலில், அறத்துப்பாலின் உப பிரிவாக பாயிரம், இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழி இயல் ஆகியனவும், இரண்டாவதாக, பொருட்டாலின் உப தலைப்புக்களாக அரசியல், அங்கவியல், ஓழிப் இயல் ஆகியவையும், மூன்றாவதாக, இன்பத்துப் பாலின் உப தலைப்புக்களாக களாவு இயல் கற்பியல் ஆகியனவும் வகைப்படுத்தப்பட்டு 133 தலைப்புக்களில் 1330 கேள்விகளும், அவற்றுக்கான குறளையும் பதிலாகத் தந்துள்ளதுடன் அக்குறளுக்குப் பொருத்தமான எளிமையான உரையை கேள்விக்கான பதிலாகவும் தந்துள்ள உரையாசிரியர் தமிழரசி, தான் அக்குறளுக்காகத் தேர்ந்த சொற்பதங்களையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

இறுதிப் பிரிவாகத் திருக்குறள் முதற் குறிப்பு அகராதியும் அகரவரிசை ஒழுங்கில் தரப்பட்டுள்ளது.

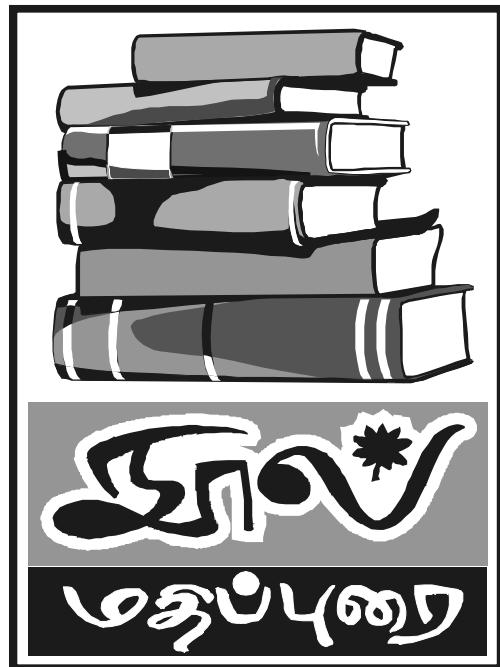
திருக்குறளில் அரசன் என்று கூடுமிடங்கள் இவ்வரையில் தலைவன் என உரையாகின்றன. மேலும் இக்காலத்தில் ஒரு சொல்லுக்குப் பல கருத்துக்கள் இருப்பதால், திருக்குறளின் கருத்துக்கேற்ப பொருத்தமான இக்காலச் சொற்பதங்கள் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நூல் : மை கவிதைத்திருக்குப்பு
வெளியீடு: ஊடறு வெளியீடு
விலை : இந்திய ரூபாய் 100/-

ஓரேழுத்துத் தலைப்போடு
'மை என்ற கவிதைத் தொகுதி
127 பக்கங்களைக் கொண்டது.
முப்பத்தைந்து கவிஞர்களால்
எழுதப்பட்ட 105 கவிதை
மலர்களைத் தாங்கியுள்ளது.
உலகிலுள் ஒன்பது நாடுகளைச்
சேர்ந்த பெண்களின் எண்ணக்

கருலுமாக மலர்ந்திருக்கிறது இக் கவிதைத் தொகுதி. அவர்களின் ஆவேசம், கோபம், எதிர்ப்பு என்பன பிறிட்டுக் கிளம்பி போர்வாளாக நிற்கிறது. கொடுமைகளையும், வன்முறையாளர்களையும் நீதி தேவதையின் முன் நிர்வாணமாக நிறுத்தி நீதி கேட்கிறார்கள். இன்றைய உலகில் சஞ்சிகைகளைக் காட்டிலும் இணையத்தளம் மிக விரைவாகச் செய்திகளைக் கொண்டு சென்றாலும் அதனை எல்லோராலும் பெற்றுக் கொள்ள முடிவதில்லை. எனவே எல்லோரும் படிக்கவும் நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கவும் புத்தகமே சிறந்தது. இதன் பயனாலும் புத்தகமாக வருவது பொருத்தமானதே. இறந்தகால நிகழ்கால சம்பவங்களின் நிழலாக கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. பெண்களை இரண்டாம் நிலையில் வைத்துப் பார்க்கும் ஆண்களின் அறியாமை இருளைப் போக்கும் கவிதைகளாகவுள். போர்க்குழல், கற்பழிப்பு, வல்லுறவு, வன்முறைகள், கணவர்களால் படும் கொடுமை, உறவினர்களின் கொடுஞ்சொல் என்பன வற்றைப் பேசுவனவாக கருப் பொருள்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பயின்றி துணிச்சலோடு பேனா 'மை' யை சிதற விட்டுள்ளார். புதுமைப் பெண்ணின் பொங்கும் ஆவேசம், சமூகத்திற்கு விடும் சாபம் எல்லாம் கவிதை வீச்சில் தெறித்துச் சிதறி ஒடுவதைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. மோதிர விரலில் மாட்டியது பொன்னாற் செய்த மோதிரமல்ல, பெண்ணாற் செய்த விலங்கு என்று கொக்கரிக்கும் கவிதைகளைக் காணலாம். 'கணவர்களே' ஒருநாள் மனைவியாக மாறி வேலைக்குப் போ, சமைத்துப் போடு, சலவை செய், பாடம் சொல்லிக் கொடு, கணவருக்காய் நடுங்கும் மனைவியாய் மாறு, கணவருக்காக நடுநிசி வளைக்கும் காத்திருக்கும் மனைவியாய் மாறிப்பார். அப்போது தெரியும் வேதனை. கவிஸ் நாளாயினியின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றி வேதனையை அனுபவிக்க விரும்பும் கணவன்மார் 'இருப்பார்களா என்பது சந்தேகமே. அவுஸ்திரேலியா பாமதி, பூமிக்குள் சத்தம். தேசிய கீதமல்ல. உரிமைக்காய் உயிரை விட்டவரின் ஒலம்.' 'கணவரின் இம்சைகளின் வருடலில் தண்ணாகித் தண்ணாகி எரிகிறேன்' என்பது ஜேர்மனி கெந்தி. 'இறந்தவர் மன்னுக்குள். இதனைப் பொய்யாக்கி, வாழ்விற்காகவே மன்னில் புதைகிறோம்.' என்னும் வதனியின் வரிகள் பங்கர்களை நம்முன் நிறுத்துகின்றது. 'இரத்தும் சிந்த வைத்தவர்களுக்கு, கொராவும் பதவி உயர்வு. நமக்கு சிறைக்கூடம்.' என்று சிறைக் கூடங்களில் கைத்திகள் படும் அவலத்தை அம்பலமாக்குகிறார்.

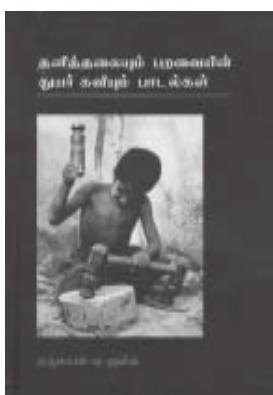
ஆழியாள். கவிதைகளில் வேதனையும், ஏக்கமும், விம்மலும், இழைந் தோடுவதைக் காணலாம். 'மை' ஊறிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். வேதனையும் சோதனையும் மாறி வெளிச்சும் தோன்ற, அருமையான கவிதை வார்ப்பு, படிக்கலாம், சிந்திக்கலாம், திருந்தலாம்.

நூல் : ஆக்கங்கள் - உரைகள்,
உணர்வுகள்
ஆசிரியர் : 'இறைவை இருகு'
வெளியீடு: கூத்துப்பகும்
முறறப்பதிப்பு: 26.11.2006
விலை : ரூபாய் 150/-

நூலின் ஆசிரியர் பிரபல அறிஞரும் பேச்சாளருமான க. சபா ஆனந்தர் அவர்களின் புதல்வராவார். 'இனுவை இருகு' என்று அழைக்கப்படும் இராகுபதி பாலஸ்ரீதாரன் தனது முதலாவது படைப்பாகத் தந்துள்ளார். ஆசிரியருடைய சொந்த ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றிருப்பதுடன் இவர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஆற்றிய உரைகள் - உணர்வுகள் என்பன வற்றை பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளில் பங்கு பற்றிய நிழற் படங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. கெளரவ பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினர் மா. க. ஈழவேந்தன் முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். நூலாசிரியரை சட்டத்துறையிலும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் இணைப்பாளருமான சோ. தேவராஜா அவர்கள் அறிமுகம் செய்துள்ளார். நூலாசிரியர் இளமைப் பருவத்திலையே ஆசிரியால் கவரப்பட்டு தந்தை செல்வநாயகம், அமிர்தலிங்கம், கவிஞர் காசி. ஆனந்தன், ஈழவேந்தன் போன்றோருடன் தொடர்பு வைத்திருந்ததுடன் அரசியல் மேடைப் பேச்சாளராக அறிமுகமானவர். 'ஈழநாடு' ஒன்றே இவரது தாரக மந்திரமாய் அமைந்தது. மாணவர்களுக்கு

கதைகள் மூலம் அவர்களது கல்வி நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்யத் தூண்டுகோலாக இருந்துள்ளார். தனி ஈழம் கிடைத்தால் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, காணி என்பனவற்றோடு இன்னும் பலவும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்ற அசையா நம்பிக்கையுடன் அன்றும் இன்றும் இருப்பவர். இவரது ஆக்க இலக்கியத்திற்கு ஒரும், அம்மா வேண்டும், பலசாலி யார், துரோகி, நற்கவிதை வேண்டும், நாட்றவர் நாம், பாரதி கண்ட பராசக்தி என்பவற்றை எடுத்துக்காட்டலாம். 'நற்கவிதை வேண்டும்' என்ற தலைப்பில் கவியரங்கில் பாடிய கவிதை, இவரது கவித்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவதுடன் காணி நிலம் வேண்டும், வெல்லுவோம் என்பனவற்றை தனது அரசியல் சித்தாந்தப் பார்வையுடன் நோக்கியுள்ளார். பாரதியின் நனவாகாத கனவொன்றையும் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது 'சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம்' என்பது நிறைவேறவில்லை என்கிறார். பாரதி காணாத கனவாக தமிழ் ஈழம் அமைப்போம்' என்பதை சூசகமாக வெளிப்படுத்தி உள்ளார். பாரதி கண்ட பராசக்தி என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ள கட்டுரை பல்வேறு தரவுகளைத் தந்து பாரதியின் முழுப்பாடல்களையும் வாசகரை வாசிக்கத் தூண்டியுள்ளார். சில ஆங்கில நகைச் சுவைகளை ஆங்கில மொழியில் தந்து ஹாஸ்யங்களை ரசித்துச் சுவைக்குமாறு தந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. உணர்வுகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் கவிஞர் காசி ஆனந்தன், கவிஞர் செ. குணரத்தினம் ஆகிய கவிஞர்களின் கவிதைகளை எடுத்து வழங்கியுள்ளார். படித்ததும் பிடித்ததும் என்ற தலைப்பில் காசி ஆனந்தனின் வான்முகிலே, பெருமுச்ச, தமிழ் படை, விடுதலை கிடையாதா, மற்பேனா போன்ற கவிதைகளையும் நாகராஜனின் நினைவில் எறிந்த கல்லும், மற்றும் ஹெக்கிராவை ஸஹானா, ஒலுவில் அமுதன், ரா. குழலி, புதுவை இராத்தினதுரை ஆகியோரின் கவிதைகளைத் தந்துள்ளார். என்பது பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நால் வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் என்பதில் ஜயமில்லை. வட்டுக்கோட்டை மாநாடு - சிறைவாசம் அனுபவப் பகிர்வு என்பன நெஞ்சை நெகிழுச் செய்கின்றன.

நால் : தனித்தலையும்
பறவையின் துயர்கவியும்
பராட்கர்
ஆசிரியர்: ரகுமான் ஏ. ஜமீல்
முதற்பதிப்பு: ஜென் 2007
விலை : ரூபாய் 120/-

இரக்கத்தையும் பச்சாதாப மனப் போக்கையும் வர்ணிக்கிறது. பாடு பொருளாக எடுத்துக் கொண்ட தலைப்புக்கள் எவரும் தொடாததாகவும் தொட்டிருந்தாலும் ஆழமான பார்வை இல்லாததாகவும் இருப்பன. பெரும்பாலான இவரது கவிதைகள் பெண்களின் இயலாமை, நிராசை, எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், என்பனவற்றைப் பேசுகின்றன. நினைத்தழுதல், நடத்தைகள், முதலாம் பிசாசு, ஊசித்துமிபி, அப்பாவின் மரணம் என்னும்

தலைப்புக் கொண்ட கவிதைகள் கூரிய பார்வை கொண்டவை இரண்டாவதாக சிறுவர்களைப் பற்றிய கவிதைகள். சின்னஞ்சிறுக்கள் என்று ஒதுக்கப்பட்டவர்களின், ஆசைகளை, அவர்கள் மேல் சுமத்தப்படும் சமைகளை, சிறுவர்கள் பற்றிய கவிதைகள் கூறுகின்றன.

கவிஞரின் கூரிய கண்கள் சிறு சம்பவத்தையும் அவதானித்து அச்சம்பவம் கவிஞரின் உள்ளத்தில் தாக்கத்தை உண்டாக்கியதன் விளைவாக இக்கவிதைகள் பிரசவமாகியுள்ளன என்றால் மிகையாகாது. முதலாம் பிசாசின் நடவடிக்கை ஒரு சிறுமி மேல் ஒரு மனித மிருகம் புரிந்த கொடுமையை விபரிக்கிறது. 'என் பிஞ்ச முகத்தை கொஞ்சவதற்குப் பதிலாக, ஒரு அத்து மீறலையே நடத்திவிட்டாய்.....' என்னை நிர்முலமாக்கி விட்டாய் கீலம் கீலமாக இந்த வரிகள் சிறுமியின் உள்ளத்தெழும் குழந்தை மூலம் அட கடை கெட்ட மிருகமே இப்படிச் செய்யலாமா? என்று சாட்டை அடி விழுகிறது. ஊசித் துமியின் கேவலில் 'என்னை ஆடு மாடுகளைப் போல வித்துத் தொலைத்து, கனவுகளைக் கலைத்தாயேநீ மகா கொடுமைக்காரி....' தாயைப் பார்த்து வீசிய கேள்விக் கணை. இக் கேள்விக்கு விடைகணைவேண்டியது சமூகத்தின் கடமையாகும். முள்ளின் முறிடனை என்ற கவிதையில் "சத்தியமாய் உன்னைப் பொசுக்கி விட்டு ஒரு எரி மலை போல் செல்வேன்" என்று ஆவேசமாக ஆத்திரத்துடன் சவால் விடும் ஒரு புதுமைப் பெண்ணை தரிசிக்கிறோம். கண்ணகியோ இவள் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. கவிஞர் இயற்கை மீது கொண்டுள்ள கரிசனையை மரத்தின் மரணம், காகத்தின் மரணம் என்பவற்றில் காட்டியுள்ளார். குருவித் தலையில் பெருத்த பனங்காய் ஏற்றும் கல்வி முறையை சாடுகிறார். சிறுவர் சுதந்திரமாக இருக்க பெரியோர் துணை செய்ய வேண்டும். ரியுசன் வகுப்பறையின் அவலம் நிஜமான நிலையை நிதாங்களமாகக் காட்டுகிறது. பாதுகாப்பு என்னும் போர்வையில் நடைபெறும் கொடுமைகள், கொலைகள், ஆக்கிரமிப்பு, காட்டு மிராண்துதனம் என்பவற்றை சூசகமாக எடுத்து முன்வைக்கிறார் கவிஞர். கவிதை கட்டிறுக்கம் கொள்ள வேண்டும். தேவையில்லாத சொற்கட்டு தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அப்ரிதா ஏயெம் கூறியிருப்பது உண்மை என்பது புலனாகும். இக்கவிதை நூலில் 35 கவிதைகள் இடம்பெற்று நமக்கு நல்ல செய்திகளைச் சொல்கின்றன.

- குறிஞ்சி நாடன்

புரவலர் புத்தகப் பூந்கா

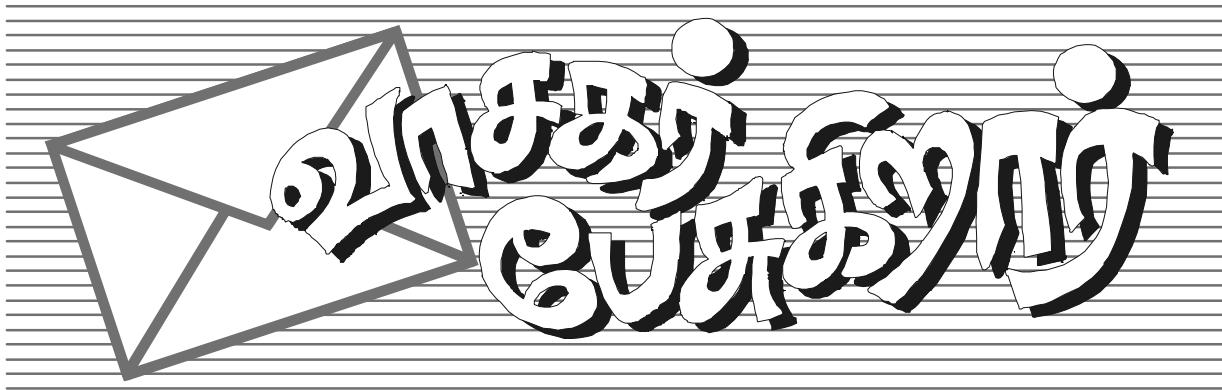
மாதாந்தம் ஒரு நால் இலவச
வெளியீட்டுத் திட்டம்

தொடர்பு முகவரி:

தேர்வுக் குழு,

புரவலர் புத்தகப் பூந்கா

இல 25, அவ்வல் சாவியா ரோட், கொழும்பு - 14.
தொ.பே. 0724803508 ; 0785318503

ஆகஸ்ட் மாதம் 87 ஆவது ஞானத்தில் “மலையக எழுத்தாளர்களுக்கு” என்ற வகுக்கலை பீரியின் கட்டுரைக்கு எதிர்விளை தெரிவித்து 88 ஆவது ஞானத்தில் எழுத்தாளர் பாலா சங்குப்பிள்ளை அவர்களது கருத்திற்கு எனது எதிர்விளையை 89 ஆவது ஞானத்தில் பிரசரித்திருந்தர்கள். என் மனமார்ந்த நன்றிகள். மிகவும் சந்தோசமடைந்தேன். இருப்பினும் இதில் சிறு தவறு ஒன்று இடம் பெற்றுவிட்டது. எழுத்தாளர் பாலா சங்குப்பிள்ளை என்பதற்கு கவிஞர் பாலா சங்குப்பிள்ளை என எழுதியிருந்தேன். தயவு செய்து அடுத்துவரும் 90 ஆவது “‘ஞானம்’ சஞ்சிகையில் இதனை ‘கவிஞர் பாலா சங்குப்பிள்ளை என்பது எழுத்தாளர் பாலா சங்குப்பிள்ளை என்று வந்திருக்க வேண்டும்” என என் பெயரை இட்டு அல்லது ஞானம் சார்பில் கட்டாயம் பிரசரிக்கும் படி மிகக் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இனிவரும் ஞானம் இதழ்களின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் என்னாலான பங்களிப்புக்களை யான் செய்வேன்.

S.S. துர்வினி

செங்கை ஆழியான..... நீங்களுமா?

ஞானம் ஓக்டோபர் 2007 இதழில் ‘செங்கை ஆழியான நீங்களுமா’ என்ற முருக பூதியின் கட்டுரை படித்தேன். இப்படியாக மாறுபட்ட கருத்துக்களை அது ஞானம் ஆசிரியருக்கு எதிரானதாக இருந்தாலும் நீங்கள் பிரசரிப்பதால் உண்மையிலேயே பலருடைய கருத்துக்களை அறியும் வாய்ப்பு வாசகர்களுக்கு உண்டாகிறது.

புலம் பெயர்ந்து போவதற்கும் புலம் பெயராமல் இருப்பதற்கும் பல் வேறு காரணங்கள் உள். ஒரே நாட்டில் இருந்தாலும் சில இடங்களைப் போல் எல்லா இடங்களிலும் பிரச்சினை உக்கிரமாக இருக்கவில்லை. கரையோரப் பகுதிகளில் இருந்தால்கள் முதலில் புலம்பெயர்ந்தார்கள், ஒரு உதாரணம். அடுத்தது அவர்களுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புக்கள். பிற நாட்டில் இருக்கும் உறவினர், பிரயாணத்திற்கான பொருளாதார வசதி.

கருங்கக் கூறின் புலம்பெயர்ந்தவர்களெல்லாம் பிரச்சினைகளுக்குப் பயந்து போனவர்களுமல்ல. புலம்பெயராமல் இருப்பவர்களெல்லாம் நாட்டுப் பற்றாளர்களுமல்ல.

மக்கள் கடத்தப்படுவதும் இனம் தெரியாதவர்களால் நடத்தப்படும் கொலைகளும் நிகழும் ஒரு நாட்டுக்குத் திரும்பி வர ஒரு புலம் பெயர்ந்தவர் விரும்புவது தற்கொலைக்குச் சமானம் அல்லவா! இன்னும் ஒன்றையும் நாங்கள் கவனிக்க வேண்டும். புலம் பெயர்ந்தோர் அந்நாடுகளில் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிடக் கூடிய அளவு கருத்துச் சுதந்திரம் இங்கே நம்மவர்களுக்கு இருக்கிறதா? செங்கை ஆழியானின் கருத்துக்களையும் முற்றாக மறுப்பதற்கில்லை.

P.P.அந்தோனிப்பிள்ளை.

அன்புடையீர்! ஞானம் இதழ் 89 (ஓக்டோபர் 2007) சிறப்பாக வந்திருக்கிறது. பேராசிரியர் அருணாசலம் அவர்களது அட்டைப் படத்தைத் தாங்கி, அவர் பற்றிய பயனுள்ள குறிப்புக்களையும் தந்திருந்தமை பாராட்டுக்குரியது. இராஜேஸ் கண்ணன் கைகூப்பறிய கட்டுரை பயனுள்ளது. தரமான கவிஞர் முரளிதானை நினைக்க வைத்தது. மூல்லை மணி பற்றி நிறைய அறியவைத்து குறிஞ்சி நாடன் பாராட்டுக்குரியவர்.

செங்கை ஆழியான் செவ்வியில் நிறைய தேடலும் தகவலும் தெரிகின்றன. உண்மையிலேயே அசு எழுத்தாளர் தான் சிறுகதையாளர்கள் பட்டியலில் இன்னும் சிலரையாவது குறிப்பிட்டிருக்கலாம். செ. கதிர்காம நாதனின் ஒரு கிராமத்துப் பையன் பள்ளிக் கூடம் போகிறான், நா. யோகேந்திரநாதனின் அவள் அக்கா ஆகிவிட்டாள், தாமரைச் செல்வியின் இங்கேயும் சில இழப்புக்கள், ச. முருகானந்தனின் தாத்தா சுட்ட மான், சிதம்பர செந்தில் நாதனின் அகதி முகாம், சுதாராஜின் மீறல் உட்பட இளைய அப்துல்லாஹ், காவலுர் ஜெதநாதன், முத்துமீரான், பசீர், உமாவரதாராஜன், டானியல் அன்ரனி, தெணியான், குப்பிளான் சண்முகம் முதலாணோரும் உன்னதமான சிறு கதைகளைத் தந்தவர்களில் உள்ளாங்கப்பட வேண்டியவர்கள். இன்னும் சிலரையும் குறிப்பிடலாம். புதியவர்களின் சில படைப்புக்கள் சிறப்பாக அறுவடையாகின்றன. அண்மைக்காலப் போட்டிகளில் புதியவர்கள் பெறும் பரிசினை மாத்திரம் கருத்திற் கொண்டு நான் இதைக் குறிப்பிடவில்லை.

இளைய அப்துல்லாஹ் மதம் பற்றிய சிந்தனைகளைத் தூண்டியுள்ளார். மதமாற்றத்திற்கு காரணம் இந்துக்களின் சமூக சேவைக் கண்ணேணாட்டமின்மையும் சாதியமும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இசையமைப்பாளர் பற்றிய துரை மனோகரனின் கூற்று நியாயமானதே, பத்திரிகா தர்மம் பற்றிய பத்தியும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியது. ஞானம் சிறப்பாக வெளிவருவது பாராட்டிற்குரியது. இன்னும் பல இடங்களில் விற்பனைக்கு விடலாம்.

-வெள்ளியன்

ஆகஸ்ட் 2007 ஞானம் இதழில் அரவிந்தன் எழுதிய “கண்ணகி வழிபாடும் இராஜேஸ்வரி வழிபாடும்” நால் பற்றிய விமர்சனம் 16/10/07 அன்று படித்தேன். மகிழ்தேன் உயர்ந்தேன். ஞானம் என்னை உயர்த்தி விமர்சித்துள்ளது. நூலாக்கிப்போது அரவிந்தன் குறிப்பிடும் விடயங்களின் ஆழம் எனக்கிருந்ததா என்ற ஜைம் என்னுள்ளிருந்தது. அரவிந்தன் என்னுள்ளிருந்தது. அரவிந்தன் என்னுள்ளிருந்தது. இருப்பதாகக் குறிப்பிட்ட விடயங்கள் பற்றி நான் வாசித்தறிந்த போதுதான் நானும் நவீன், கனதியான, கருத்தியல் ரீதியான ஏதோ சிந்தனைகளைக் கொண்டவன் என்ற விடயம் புரிந்து கொண்டேன். தங்களது ஞானத்தின் மூலம் என்னைப் பற்றிய பிறர் மதிப்பு உயர்வடைந்துள்ளது என்பதை மட்டும் தங்கட்குத் தெரிவித்துக் கொள்வதிலே மட்டற் ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நூலிலுள்ள இயல்கள் பற்றிய விவரங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளமை கவனத்திற்குரியது. இன்று ஞானம் சஞ்சிகையின் பெறுமானமும் இலக்கியக் கனதியும் அதிகரித்துள்ளன என்பது புதுமையல்ல.

ஞானத்திலுள்ள 2006/2007 கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வு ஒன்று நிகழ்த்தப்பட்டு ஆய்வேடு 2007 ஓக்டோபரிலே எமது மொழித்துறைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. செல்வி ஜி. நாளாஜினி என்ற மாணவி ஆய்வினைச் செய்து கட்டுரை சமர்ப்பித்துள்ளார். பெரும்பாலும் புதிய எழுத்தாளர்கள் கவிஞர்கள் பற்றிய பெயர்கள் குறித்த ஆய்வுகளாயும் இது அமைந்துள்ளது. கவிதைப் பண்புகள் சமகால விவகாரங்களுடன் இணைக்கப்பட்டு விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆய்வேடு சப்ரகமுவப் பல்கலைக் கழக மொழித்துறையில் (சமூக விஞ்ஞான மொழிகள் பீடத்தில்) உள்ளது. அதிலுள்ள விடயங்களைப் பிரசுரிப்பதாயின் அல்லது நூலாக்குவதாயின் சப்ரகமுவப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறையின் தலைவரிடமிருந்து அனுமதி பெறவேண்டும். ‘ஞானம்’ சஞ்சிகையில் வெளிவந்த என் பேராசான் பேராசிரியப் பெருந்தகை’ கலாந்தி கா. சிவத்தமிழி அவர்களின் நேர்காணல் (தி. ஞானசேகரன் கண்டது) புதிய நூலாகவே வெளிந்துள்ளது. அது பாராட்டற்குரியது. பயனுள்ள பெரும் பணி இலக்கியக் கையளிப்பு முறைமைதான் இவை. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கமும், ‘ஞானம்’ சஞ்சிகையும் செய்யும் தமிழ்ப்பணி மிகப் பாராட்டுக்குரியவை.

கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், சப்ரகமுவப் பல்கலைக் கழகம்.

நூல் விமர்சனப் பகுதி மிகவும் பயனுள்ள பகுதி. இப்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளுள், “ஞானம்” போல் விரிவான பயனுள்ள நூல் விமர்சனங்களுடன் வெளியாகும் இதழ் எதும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. “ஞானம்” செய்யும் இலக்கிய சேவைகளுள் இந்த விமர்சனப் பணி மிகவும் முக்கியமானது; “ஞானம்” பெயரை என்றும் நிலைநிறுத்தக்கூடிய பயனுள்ள அம்சம்!

- சிவசரவணபவன் (சிற்பி)

யோகா பாலச்சந்திரன் அவர்கள், ஐனகமகள் அவர்கள் இப்படி முன்னைநாள் சிறந்த பெண் படைப்பாளிகள் எங்கு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரியாமல் தவிக்கும் ரசிகர்களில் நானும் ஒருவன்.

இப்போது ஞானத்தில் வெளிவந்த “நிம்மிக்கு என்ன பதில்” என்ற சிறுகதையுடன் எமது தேடலுக்கு நான் கண்டாவில் இருக்கின்றேன் என்று தெரியப்படுத்தி இருக்கிறார். எழுத்தாளர் யோகா பாலச்சந்திரன்.

ஒரு பரபரப்புக்காக ஞானம் முன் அட்டையில் இதுவரையும் யாருடைய சிறுகதைக்கும் செய்யாத ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். “பெண்ணியச் சிறுகதை” இக் கதையை வாசித்த பின்னால் பெண்ணியம் என்றால் என்ன என்ற பொருளுக்கு பயன் தெரியாமல் குழுமிப்பிப் போய் இருக்கின்றேன். பெண்ணியம் என்ற உன்னதமான பெருமையுள்ள வார்த்தைப் பதம் அதன் பொருள் 21 ஆம் நூற்றாண்டிலும் பெண்ணியத்தின் பெருமை பெண்கள் தொட்டிருக்கின்ற சிகரங்கள் பெண்கள் அடைந்திருக்கின்ற முன்னேற்றங்கள் என்று முன்னேறியுள்ள இந்த நிலையில் தமிழ் பெண்கள் சமுதாயம் இன்னமும் ஒலிமிடவேண்டிய நிலையில்லை. ஆனால் இந்த சிறுகதையில் மோசமான இச்சைக்கு ஆட்டப்டிருக்கும் ஒரு பெண்ணின் பாத்திரத்தை வெளிக்காட்டி இருக்கின்றார். தமிழ் சமுதாயத்தில் பிறந்து அவருடைய கலை கலாசாரத்தை வெறும் மாண்பக்காகப் போர்த்தி வாழுவேண்டிய காலமில்லை இந்தக் காலம். தமிழ் பெண் என்பவள் சுதந்திரம் என்ற கவசத்தை காவுவதற்காக சேற்றுக்குள் நின்று பூக்காட்டும் தாமரை இல்லை. அவள் தாயாக தாதியாக தலை சுமக்கின்றாள்.

சமுத்தில் எத்தனை பெண்கள் திருமணமாகி ஒருவருடமோ இரண்டு வருடமோ ஆவதற்கு முன் சந்தோசமாக தாம்பத்திய வாழ்வோடு ஜீவாதாரமான கணவனைப் போரின் கொடுமைக்கு பலியாக்கி இன்றைய நாளில் எத்தனையோ உன்னதமான வழிகளைத் தெரிவி செய்து கொண்டு வாழ்கிறார்கள். வெறும் உடல் இச்சையை தீர்க்க வழி தேடும் பெண் பாத்திரத்தைப் படைத்து தன் உத்தியோக முகத்தைக் காட்டி நிற்கும் யோகா பாலச்சந்திரனின் இந்தக் கதை எந்த நிலையிலும் பெண்ணியம் சார்ந்ததாக கருதமுடியாது. 89 ஆவது ஞானத்தில் வெளிவந்திருக்கும் சிறுகதையான பாடுமீன் சு. சிரீஸ்கந்தராஜாவின் “முதல் உறவு” என்ற சிறுகதை பெண்ணிலை வாதத்திற்கு சிறந்ததொரு எடுத்துக் காட்டு என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

-ஆஹுரான் அவஸ்திரேவியா

(குறிப்பு :- யோகா பாலச்சந்திரன் “நிம்மிக்கு என்ன பதில்” என்ற தனது சிறுகதையை “பெண்ணியச் சிறுகதை” என்று எங்கும் குறிப்பிடவில்லை. அக்குறிப்பு ஆசிரியால் இடப்பட்டது.)

வீவாதங்கள், வாசகர் கழந்கள், படைப்புக்கள்

விவாதங்கள் 500 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் இருத்தல் வேண்டும். ‘வாசகர் பேசுகிறார் பகுதிக்கான கடிதங்கள்’ 200 சொற்களுக்குள் அடங்குதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் எமக்குக் கிடைக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்ந்துவரும் இதழில் இடம்பெறும். புனைபெயரில் எழுத்துபவர்கள், தமது சொந்தப் பெயர் முகவரியை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புக்கள் பிரசுரத்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படின் ஒரு மாதத்திற்குள் அறிவிக்கப்படும்.

-ஆசிரியர்